

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
НАРОДНА СКУПШТИНА  
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА  
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА

Седми дан рада  
7. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Маја Гојковић,  
председник Народне скупштине.)

\*  
\*                      \*

**ПРЕДСЕДНИК:** Поштоване даме и господо народни посланици,  
настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне  
скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика  
констатујем да седници присуствују 84 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим  
народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке  
јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање  
утврђено да је у сали присутно 97 народних посланика, те да имамо услова  
за наставак рада.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О  
ВОЈНОМ ОБРАЗОВАЊУ (наставак претреса у појединостима).

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

**ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ:** Хвала, госпођо председнице.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни  
посланици, Српска радикална странка поднела је амандман на члан 2. став 5.  
који гласи: „Војнострукно оспособљавање, у смислу овог закона,  
подразумева програме обуке за резервне официре Војске Србије, кандидата  
за пријем у професионалну војну службу и страних држављана“. Амандманом  
смо тражили брисање речи „Војске Србије“ јер сам предложени  
текст овог амандмана односи се на Војску Србије.

За избор кандидата за курс резервних официра Војске Србије постоје  
критеријуми и услови, како за мушкарце тако и за жене, с тим да код одабира

нема непотизма, партијског притиска, него је одабир најбољих, најспособнијих, како психолошки тако и физички, да би се управо добила најбоља оцена способности кандидата. Тим и таквим одабиром најбољих кандидата испунила би се и форма и суштина, а не процентуално – толико жена, толико мушкараца.

Код одабира кандидата за школу подофицирског кадра из основне школе, да ли комисија треба да процењује само психолошки, и врши безбедносно и проверу знања, као што је то у члану 47. став 2, а не оно што је много битно – физичку способност?

Усвајањем овог закона, шта ће се десити са трећим највећим организационим системом Војске Србије, а то је КЗО, Команда за обуку и усавршавање подофицира, конкретно Панчево? Основна обука и остали специјалистички центри који су до 2007. године школовали подофицире, шта ће бити са кадром из тих центара?

Зашто у дипломама свршених војних академица пише „менаџер одбране“, а не, како би требало, „официр Војске Србије“, као што је то било док је Србија имала праву и организовану Војску, до петооктобарског пуча и „жуте револуције“?

Пример: један дивизион 250. ракетне бригаде је од децембра прошле до марта ове године напустило, можда министар то и не зна, својом вољом, шест младих официра. Питам вас – шта их је определило на тај чин? Па, претпостављамо да је лош животни стандард...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

На члан 2. амандман је поднела посланица Александра Белачић.

Да ли жели реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Поштовани министре, ми из Српске радикалне странке поднели смо велики број амандмана како би се побољшало предложено законско решење.

Током припреме за ову дискусију, на сајту Министарства одбране пронашла сам интересантну изјаву вашег претходника, у којој се наводи да Република Србија шаље војнике у мировне мисије ради унапређења односа са ЕУ, уз задржавање војне неутралности. Сматрам да је та изјава прилично нереална и да је немогуће напредовати ка Европској унији и данас-сутра приступити Европској унији а на дуги рок задржати војну неутралност. Дакле, ЕУ са собом повлачи учлањење у НАТО.

Мислим да сте донекле неискрени у свом ставу да једнако уважавате и партнере са Запада и партнере са Истока, јер да је тако, не бисте слали војнике искључиво у мировне мисије под покровитељством Европске уније и Уједињених нација, а истовремено кажњавали затворским казнама људе који се самостално организују и одлазе у Украјину да на неки начин подрже руски народ у тим сукобима.

Генерално, фаворизовање те проевропске опције у односу на националну присутно је у свим порам друштва. Војска је ту најмање крива. Медији такође тако наступају, што смо имали прилике да видимо јуче – Српска радикална странка, упркос противуставној забрани окупљања, одржала је, без инцидената, митинг на улазу у Хртковце, или на излазу из места Јарак, где се након одржаног митинга, када се председник наше странке већ удаљио, појавила једна шачица наркомана која је изазвала инцидент. А данас имамо прилику да у медијима читамо како смо ми, наводно, извршили напад на некога, док је заправо права истина да смо испровоцирани. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. И ви сте потрошили време.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, представници народне одбране, закон о војном образовању је специфичан закон јер нормира веома осетљив део, који је везан за ефикасност одбране одређене државе.

Школовање, у смислу овог закона, подразумева средње образовање и васпитање и високо образовање које реализују високошколске установе.

Овај закон, иако је дуго очекиван, има доста нејасноћа и непрецизности и због тога ми српски радикали интервенишемо амандмански да бисмо то стање поправили у мери у којој је то могуће.

Конкретно, поднео сам амандман на члан 2. став 5. закона о војном образовању, где сам предложио да се због прецизности после речи „службу“ дода реч „као“ (и образовање страних држављана), јер је то постојало и досад, а сада то само прецизно наговештавамо. То је суштински веома битно због популаризације нашег војног образовања, које је некада у нашој држави било изузетно цењено.

Зато предлажем да овај амандман прихватите.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре, господо официри, даме и господо народни посланици, грађани Србије, ми из Српске напредне странке потпуно смо свесни тога да је само јака, моћна и стабилна Војска Србије гарант мира у тако турбулентним временима у којима живимо, у таквом окружењу у коме живимо, где нам са свих или са неких страна посебно стижу некада и неке варнице и неке претње и да из тих разлога морамо да радимо још више да би наша војска била јача, модернија и спремнија да одговори на све изазове који могу да је сачекају у будућности. Нашу војску не јачамо да бисмо били претња било коме, већ да бисмо били сигурни на своме и да би се наш народ осећао сигурно, боље и стабилније на свим просторима где живи.

Јачање Војске Србије је гарант стабилне државе, гарант стабилне економије и привреде. Тамо где је безбедност извесна, ту долазе инвеститори, ту се отварају фабрике и то се показало у претходних пет година. Стабилна Србија, Србија која може да гарантује сигурност, безбедност инвеститорима, грађанима и капиталу јесте магнет за инвеститоре и магнет за отварање нових радних места, и јесте привлачна грађанима да остану у њој да живе и стварају своје породице.

У том смислу, као посланик Српске напредне странке, ја ћу – а уверен сам и моје колеге – подржати овакав закон. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Изволите.

**ГОРАН ПЕКАРСКИ:** Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поштовани официри Војске Републике Србије и представници БИА, поднео сам амандман на члан 2, на војно образовање, са предлогом да се дода став 6.

Овај сет патриотских закона који је на иницијативу Министарства одбране, а на предлог Владе Републике Србије, дошао овде у Парламент пред посланике доказ је да је Србија после корених промена 2012. године и доласка Александра Вучића на место министра одбране заузела један просрпски став не само што се тиче Војске него што се тиче и политике државе уопште. Не само да је Александар Вучић први просрпски министар одбране, него су и сви министри који су дошли после њега. Мислим и на господина Родића, господина Гашића, господина Ђорђевића и, наравно, на актуелног министра одбране у Влади Републике Србије, господина Александра Вулина.

Драго ми је да господин Вулин има храбрости и зна да ствари назове оним именом којим и треба да буду назване. Надам се да ћу ускоро имати прилику да му поставим, односно не њему него Министарству одбране, један сет питања на основу свега онога што смо чули да се дешавало у вези са нашом војском у периоду до 2012. године.

Када кажемо војно образовање, сама реч образовање увек нас асоцира на теорију. Сама теорија без праксе није нешто и није нека

платформа са које можемо да изградимо најквалитетније кадрове. Потребна нам је, осим теорије, и пракса – мислим на војне вежбе, мислим на маневре. Сви знамо да се најбољи војнички и официрски кадрови стичу у ратним сукобима, али ми не желимо рат. Школовање ових кадрова засад нема намеру да иду у рат, него да одврати сваког ко мисли да може да угрози безбедност ове државе.

После ове две практичне ствари које сам навео, постоји још један вид – то је усавршавање о којем је господин Вулин рекао – а то је када наши припадници јединица Војске Републике Србије учествују у мировним мисијама и када одавде...

**ПРЕДСЕДНИК:** Хвала. Потрошили сте време.

На члан 2. амандман је поднео посланик Бранко Поповић.

Изволите.

**БРАНКО ПОПОВИЋ:** Захваљујем, председнице.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 6. који сам предложио додатно се дефинише значај војног стручног оспособљавања у свеукупном развоју Републике Србије, а нарочито значај у развоју медицинских центара.

Последњих пет година додељено је преко 5.000 специјализација и супспецијализација, и то највећим делом из дефицитарних грана медицине као што су анестезиологија, радиологија, педијатрија, неурохирургија и друге гране. Већ крајем ове године први млади стручњаци из ових области достојно и квалитетно ће заменити своје пензионисане колеге.

Војно здравство Србије даје свој пуни допринос оздрављењу наших институција. Војномедицинска академија, односно Медицински факултет Универзитета одбране последњих година континуирано расписује конкурс за упис незапослених здравствених радника на специјализације из области дефицитарних грана медицине. Дакле, први пут незапослени доктори медицине могу да добијају специјализације без претходно обављеног стажа од две године, што је раније била пракса. На тај начин омогућава се младим људима да се стручно усавршавају и обезбеде себи квалитетно радно место.

Војномедицинска академија се такође придружила акцији Министарства здравља на јачању превентиве наших грађана. Већ је спроведено осам акција бесплатних превентивних прегледа у већини здравствених установа у земљи. У склопу њих преко 150.000 грађана је обавило поменуте прегледе а неколико хиљада њих упућено је на даљу дијагностику. Овом акцијом, која се једном месечно спроводи од септембра 2017. године, тежиште се са лечења последица пребацује на превенцију и рано откривање болести у фази када су веће шансе за излечење. Тиме се подиже опште здравље нације, али нису занемарени ни финансијски ефекти за здравство. Сваки динар уложен у превентиву штеди 16 динара у лечењу последица болести.

Омогућавањем редовног и квалитетног стручног усавршавања и адекватних услова за рад, који укључују и савремену опрему, стварају се услови за нове генерације лекара који ће допринети развоју здравства а самим тим и целокупном развоју Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре, господо официри, поштоване колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о војном образовању.

Имајући у виду да је војно образовање врло специфично и да је претежно намењено образовању кадрова за рад на пословима одбране и безбедности, не треба заборавити да се овде школују и кадрови који ће својим инжењерским знањем унапредити у будућности и наменску индустрију.

Саме речи „наменска индустрија“ указују да је то производња производа и пружање услуга које су специјалне намене. Махом су то производи у домену наоружања за потребе војске, али ту спадају и специјална, да не кажем тајна, истраживања, као што су нуклеарне технологије, истраживање свемира и слично. Наменска индустрија се бави производњом војних авиона, бродова за потребе ратне морнарице, специјалних војних возила, оружја, као и електронских система.

Знајући да технологија данас изузетно брзо напредује, морамо водити рачуна о томе да стално будемо укорак са светом, а посебно са земљама које нас окружују. Како бисмо задржали корак са окружењем, потребан нам је добар и стабилан инжењерски кадар. Војне школе и академије су најпозваније да овакав кадар школују зато што су њихови питомци већ прошли све безбедоносне провере и међу њима треба тражити стручњаке који ће унапредити наменску индустрију и допринети свеукупном развоју Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела посланица Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, господо официри Војске Републике Србије, господо из БИА, ја сам поднела амандман на члан 2. којим додајем став 6. Ја ћу боље објаснити како се војно стручним оспособљавањем обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с освртом на смањење социјалних разлика.

Наиме, Закон о образовању донет је 2017. године, а закон о војном образовању треба само да се усагласи са Законом о образовању, односно

треба да се усагласе нормативна акта да би војношколске установе постале интегрални део образовног система.

Ја стално потенцирам, када говорим о амандманима што се тиче образовања, да млади људи треба да буду образовани, јер образовање даје слободу, даје могућност избора. Образовани људи у свакој држави чине елиту. И не само то, што је већи проценат образованих људи, то је држава јача. Погледајте само развијене земље попут Немачке и осталих развијених земаља.

Наша земља улаже много пара у образовање, и то је добро. На тај начин се смањују социјалне разлике. Како? Тако што много деце уписује Војну академију, а Војна академија даје бесплатно школовање, бесплатну исхрану, бесплатну заштиту, бесплатан стан, апсолутно све. Замислите колико је то на годишњем нивоу, то је отприлике 4.000 евра; четири године, то је 16.000 евра. Ако имате двоје деце, то је 32.000 евра. Можете купити стан једном детету.

Тако ради одговорна власт. Што су људи образованији, што имају више скрупула, они знају да се улаже у државу а да се од ње не отима.

Још бих рекла да одговорна власт сваке државе води рачуна о својој популацији и то је социјално одговорна политика. Тако ради Српска напредна странка. Ја ћу, наравно, у дану за гласање подржати свој амандман. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 2. амандман је поднела посланица Тијана Давидовац.

Изволите.

**ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ:** Захваљујем, председавајућа.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани, амандман на члан 2. закона предложила сам како би се прецизније дефинисао овај закон у смислу јачања регионалне сарадње кроз унапређење система војног образовања као дела образовног система Републике Србије који је у надлежности Министарства одбране.

Војно образовање заснива се на потребама школовања, усавршавања и војнострукног оспособљавања, које подразумева програме обуке за резервне официре Војске Србије, затим програме обуке за кандидате за пријем у професионалну војну службу и програм обуке за стране држављане.

Допринос усвајања Предлога закона о војном образовању образовном систему Републике Србије огледа се и у утицају на развој наше земље, што има за последицу како унапређење билатералне сарадње тако и унапређење регионалне сарадње, што подразумева један од спољнополитичких приоритета Републике Србије, који се остварује кроз веома активно учествовање у раду регионалних иницијатива и организација које за Министарство одбране Републике Србије представљају значајну подршку у процесу реформе система одбране.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Господине министре са сарадницима, господо официри, поштовани народни посланици, ја ћу и у овом амандману инсистирати на општој потреби да се унапреди однос и да се заштите Срби у окружењу.

Како је данас нашим сународницима у окружењу, какви су путокази њихове будућности, то морамо препознати. Видимо да су Хрватску преправила спомен-обележја и пароле из времена злочиначке НДХ. Францу Фердинанду се подиже споменик у Сарајеву, Клинтону је већ подигнут у Приштини. Због своје српске суштине, Његошеве кости немају спокоја. Светозар Милетић је подозрив, а његов и ваш Нови Сад има оних који су психолошки спремни за Франца Јозефа и Конрада фон Хецендорфа.

Да ли у таквом стању ми можемо да занемаримо, како смо пре неки дан, нажалост, чули од једне народне посланице, историју и традицију, као митоманију? Да ли смемо да направимо кохезију између часне прошлости и будућности? Кога смо то у будућности питали да на ту кохезију имамо право? Неки догађаји и људи морају остати морални и духовни и емоционални путокази народу. О њима се не учи. На њима се учи, са пуном вером у исправност свих њихових поступака и жртава. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважена председнице Скупштине, војне академце морамо васпитавати и на делима ратних војсковођа као што је, поред осталих, генерал Ратко Младић, који је рекао: „Границе се крвљу цртају и прекрајају, отаџбина брани свим снагама. Није мртав војник ако да живот за отаџбину, мртав је ако изгуби своје вековно огњиште.“

У неким војним академијама изучава се како је генерал Младић 1994. године намагарчио и понизио, пред гомилом светских медија, омиљеног Клинтоновог генерала Веслија Кларка убедивши га да замене војничке капе, због чега су пљуштале оставке у Вашингтону. Генерал Младић је, као нико у историји, понизио официре НАТО-а када их је узео за таоце и користио као живи зид од напада НАТО-а из ваздуха везујући их за бандере у близини складишта муниције, како би њих, своје, бомбардовали. Ово је Младићево лукавство и ово се изучава у многим војним академијама.



Поштована председнице, Српска напредна странка на челу са Александром Вучићем и Покрет социјалиста на челу са Александром Вулином залажу се за то да се поново врате част, понос и углед српске војске из понора у који су је бациле „досманлијске“ власти на челу са Тадићем, званим „Липицанер“, који је 2006. године рекао: „Шта ће нам Војска“. И, где чуда, нема нимало стида. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, пошто је тема мог амандмана пољопривреда, ја се радујем киши која је синоћ пала и на такав начин... А била је, чини ми се, изрека у ранијим српским владама да кад падне ђурђевданска киша немамо проблема ни за буџет, па ни за војни буџет. Ја се радујем тој киши и надам се да су колеге које су јуче марширале сремским ораницама допринеле тој киши и на томе сам им захвалан.

У пољопривреди важи гесло – какво семе посејеш, какву сетву обавиш, такав плод треба очекивати. Дакле, ови пре нас нису сејали ни садили, већ су само брали, додуше и продавали. Сетва и добра жетва зависе од улагања. Они нису улагали у Војску, што је наша намера. Они су више улагали у министра војног и у његове пашњаке, ливаде, зграде које су ницале на том пашњаку.

Ми морамо дизати бруто друштвени производ. Ја мислим да је пољопривреда наша компаративна предност и да кроз пољопривреду, прераду и енергетику из пољопривреде ми треба да направимо већи друштвени производ и да буде више новца и за Војску.

Сматрам да нашој војсци не недостаје храбрости, али је морамо добро опремити модерним оружјем, да буде снага која може да одврати потенцијалне противнике. Никако не смемо да се бавимо Војском и привредом и економијом ове земље на начин како су радили ови пре нас. То се своди отприлике на оно – они су посејали чварке и чекају да никне прасе, и то прасе им никада није никло. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Марко Парезановић. Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Господине министре и господо официри, поштовани народни посланици, образовање у Војсци Србије подразумева, као што знамо, средње образовање и васпитање, високо образовање, усавршавање, војнострукно оспособљавање итд. Међутим, ја бих нагласио једну веома битну ствар која је значајна за читаво друштво, а то је да је Војска, тј. војно школство, војно

образовање најбољи пример спровођења целоживотног образовања, фактички од првих дана када се крене у војне школе па до завршетка читаве каријере.

Ми иначе у друштву немамо сличне примере, можда у медицини, где се људи целоживотно образују на тако организован начин као што је у Војсци, додуше у мало комфорнијим условима, али Војска може бити пример управо читавом друштву. Кроз читаву војну каријеру, припадници Војске Србије се стално усавршавају, стално се обављају разни курсеви оспособљавања, школовања итд., тако да је то одличан пример и за остале како то треба организовати.

Посебно наглашавам значај војностручног оспособљавања још једном зато што оно даје могућност да се спроводи и међувојна, међуармијска сарадња са страним држављанима, тако што и они могу да се школују и образују у нашим војностручним установама, јер ћемо свакако имати прилику, због извоза наоружања и војне опреме, да то чинимо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени министре са сарадницима, поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 2. Предлога закона дода став 6. који гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на социјалну равноправност.“

Постојећи Закон о војним школама и војним научноистраживачким установама није у складу с прописима који уређују систем образовања у Републици Србији. Усвајањем прописа који уређују специфичности војног образовања довршиће се процес усклађивања прописа и војношколске установе ће постати интегрални део образовног система у Републици Србији.

Овим предлогом закона ученици, кадети, односно студенти и наставно особље у високошколским установама добијају статус војних лица и посебна права, обавезе, али и одговорности. Средње војне школе могу се оснивати као гимназија, средња стручна школа и мешовита школа (која је и гимназија и средња стручна школа), у складу с прописима у области образовања.

Све ово што сам навела, као и улагања у војно образовање која су се у претходним годинама десила допринеће свеобухватном развоју Републике Србије, а свакако и остваривању социјалне равноправности. Овај мој амандман управо иде у том правцу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Иван Манојловић.

Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважени господине министре, поштовани официри, представници БИА, даме и господо народни посланици, овим амандманом додатно се дефинише члан 2. овог закона.

Пре него што образложим, желео бих само зарад јавности и грађана Србије да кажем да неких овде данас у сали нема управо када се расправља о Закону о Војсци, а усуђивали су се да у последњој предизборној кампањи за свој слоган узму речи нашег великог војсковође Живојина Мишића, а данас никога од њих овде у сали. Али то је ваљда већ јасно свима у Србији, о томе сведочи њихов последњи резултат на изборима.

Да се вратим на овај амандман. Министарство привреде и Министарство одбране заиста добро сарађују, и то је за сваку похвалу, још један показатељ о добром функционисању целокупне Владе Републике Србије. Захваљујући управо тој доброј сарадњи, данас имамо покренуте различите пројекте у области наменске индустрије.

Желео бих да похвалим, господине министре, и последњу набавку нових средстава, а то је 740 јуришних пушака, иначе, један део од оних 26 различитих група наоружања, што ће допринети бољој оспособљености тј. бољој опремљености Војске Републике Србије.

Овај предлог закона несумњиво ће подржати сви они који поштују, цене и воле, али и они који се радују све већој оспособљености Војске Републике Србије. Хвала пуно.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 2. амандман је поднела народна посланица Станислава Јаношевић.

Изволите.

**СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ:** Хвала, председнице Скупштине.

Србија је изнедрила врхунске пилоте, падобранце, тенкисте, инжењере, који су одрастали и сазревали уз химну, заставу и грб. И онда, негде почетком 2000. године, дошла је једна делегација састављена од социолога, виноградаря и машинца, уз дужно поштовање тим професијама и позивима, који су Министарство одбране и Војску Србије демолирали и довели на руб егзистенције.

Замислите сад, драге колеге, свако од вас да је мајор, пуковник и генерал, да је свој живот посветио отаџбини и да је радио максимално морално и посвећено својој држави и свом народу, и онда је неко дошао једног дана и рекао – више нисте потребни, вишак сте. Отишли сте кући. Да ли су се они уопште питали како ће се људи који су тада остали без свог радног места уклопити у цивилно пословање и нормалан живот, како ће се њихове породице прехранити и од чега ће живети?

Влада Републике Србије и председник Републике рекли су да ће се активно улагати у развој Војске, војног наоружања и механизације, као и људство и ниво образовања. Стога улажем овај амандман, који ће у потпуности допринети развоју и дефинисању циљева образовања Војске.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радослав Милојичић, по амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Време групе ћу користити; имамо четири и по минута, мислим.

Војска јесте институција са највећим поверењем грађана у њу, али несавесним бављењем политиком владајуће партије и у таквој институцији може доћи до тога да на место министра дође особа која никакве везе са Војском нема, као и сада. Тако мислим и на претходног министра одбране, не на господина Ђорђевића већ Гашића. Може доћи до тога да тај министар себи да за право да изда наређење после којег живот изгуби седморо људи, обучених, школованих, искусних и одговорних. После тога може да се деси да нема одговорности, да нема истраге, да нема одговорних за седам изгубљених живота, без обзира на то да ли су војна или цивилна лица.

Још један доказ да смо ми друштво које не иде у добром смеру – а сада за овај други део не оптужујем никога, наравно, ниједну политичку партију – јесте да је, нажалост, изражавам саучешће породици, ноћас 21. жена за четири месеца изгубила живот, и то у Косјерићу.

(Александар Мартиновић: Шта је ово?)

То су фрапантни подаци. Нема потребе за оваквом реакцијом, јер сам рекао да овим другим делом не оптужујем никога. Ово је генерално проблем, за друштво у целини, и сви ми који се бавимо јавним послом, који се бавимо политиком, поготово ви који водите најважније институције у овој земљи треба да поставите питање куда ми као друштво у целини идемо.

Овом ствари не оптужујем никога, али, да, првом ствари оптужујем несавесног министра одбране или можда министра здравља, који су одговорни за седам изгубљених живота у хеликоптерској несрећи. Због тога су како цео систем одбране тако и сви системи у држави Србији изузетно важни. Ако то није могло да се спречи, онда бар мора да постоји одговорност – ко је одговоран, ко је издао наређење, ко је упутио војне пилоте у невреме да обаве одређени задатак. Притом не кажем да су имали лошу намеру ти који су наређење издали, али ви, господо официри, знате да се неке ствари раде, да се неке ствари не раде, ако није знао министар војни. Нажалост, због тога смо ми говорили свих ових дана да ни овај садашњи министар није компетентан, ни са политичке ни са стручне стране, да обавља ову функцију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Шта да вам кажем? Почело је, наравно. Покушали смо да говоримо о закону, а сада ћемо реке мржње, незнања, једа, зато што их више нико ништа не пита у систему одбране, морати да слушамо.

Занима ме чиме је то господин Шутановац заслужио да буде министар одбране. Тиме што је прекршио закон, што је напустио једно министарство, узео отпремнину и постао министар у другом министарству?

Претпостављам да је то. Не знам чиме је заслужио то, али знам да свако ко се налази на овом месту има одговорност да води рачуна о Војсци Србије и да не уништава оружје, армију и официре, већ да ствара и оружје, и армију, и официре. Знамо како је то било у протеклом периоду. Знате, само кад видите количину наоружања коју смо сада набавили, када видите промене које вршимо у Војсци, када видите враћање српске војске тамо где јој је место, онда знате зашто је некомпетентан.

Знате шта је овде суштински проблем? Овде је суштински проблем то што они доживљавају Војску као плен, па ко је министар – он господари, он је бог. Не, у Војсци се знају правила, зна се шта ради Војска, шта ради Министарство одбране. Ја нисам бог у Министарству, мој је посао да обезбедим новац, мој је посао да обезбедим да се политика ове земље спроводи. Ја то радим. А то што сте ви научили да правите богове који носе летачке комбинезоне које им тамо шију и праве, то је ваш проблем.

Немојте да користите ову трагедију, молим вас. Немојте, ако имате образа, ако имате стида. Немојте да оптужујете људе за смрт. Немате права на тако нешто. То нема права ниједан политичар да уради. То имају право само судови. Нико није донео такву одлуку. Како вас није срамота? Седам мртвих.

(Радослав Милојичић: Где је судска пресуда? Две године.)

Сачекајте, молим вас, судску пресуду, издржите толико. Разумем вашу мржњу, али немате право да наређујете правосуђу шта ће да ради. Молим вас, издржите. Издржите због тих породица да не показујете толику мржњу. Немојте им отворати ране, немојте. Замислите, када би се сада било ко од нас усудио да оне трагедије на Пасуљанским ливадама или пад „мига“ 2009. године користи у политичке сврхе... Немојте.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману?

(Александар Мартиновић: Реплика.)

Прво повреда Пословника.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, члан 107 – достојанство Народне скупштине.

Госпођо председавајућа, уз пуно разумевање за толеранцију за остатак опозиције или оно што се зове опозиција, сматрам да је требало да прекинете говорника из Смедеревске Паланке који је говорио о једној несрећи.

Дакле, пре пет дана је у САД, у Џорџији, пао амерички авион, са пет погинулих. Пре тога, пре два месеца, такође у развијеним Сједињеним Америчким Државама пао је авион и погинули су пилот и официр.

Министар је већ говорио шта се дешавало на тренингу приликом вежбе док је министар био господин Шутановац. Нама не пада на памет да

политизирамо, нити да политички искоришћавамо било чију смрт, а посебно не смрт војника који су страдали приликом једне хуманитарне акције.

То показује да Демократска странка, оно што је говорио господин Живковић, више није ни демократска, а није ни странка. Мислим да их треба спречавати у овим морбидним намерама да сваку несрећу покушају да искористе и стекну неке политичке поене на смрти људи који су, понављам, били у једној часној, хуманитарној акцији. Притом, њихове породице трпе такође одређене последице због губитка најмилијих. Мислим да нема гнуснијег чина од тога да се у Народној скупштини исполитизира смрт одређених особа, с обзиром на то да се ни у једној држави, а ја сам навео једну која је њима омиљена, то не чини.

Хвала и не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, два минута.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово што ради ДС већ месецима је нечовечно, лицемерно, некрофилно, морбидно и, могу слободно да кажем, болесно.

Оптуживати владајућу партију, притом мислећи на Српску напредну странку, да је она хтела смрт било кога, смрт тих војника, pilota... Каже претходни говорник – неко им је рекао да изврше неки задатак. Па тај задатак се састојао у томе да из Новог Пазара превезу болесну бебу на ВМА, да јој спасу живот. Сада је Братислав Гашић, сада је Вучић, сада је Лончар, сад смо ми из СНС-а хтели да падне хеликоптер и да се деси несрећа?!

Устане човек и каже – министар војни је неспособан за функцију коју обавља, али, само да вам кажем, синоћ је убијена једна жена.

Људи, овде седе људи који су у браку, који имају своје супружнике, који имају децу, неки имају и унукe, па да ли ви мислите да неко стварно у Српској напредној странци трља руке када се у Србији деси било каква несрећа, када неко погине, када, не дај боже, неко неког убије, деси се кривично дело силовања, или било шта што ужасава сваког нормалног човека? Ни у једној нормалној...

(Радослав Милојичић: Само се Вучић напије када убију Ђинђића.)

Нећу да одговарам на ова дивљачка добацивања господина који је упропастио сопствену општину.

У једној нормалној и пристојној земљи нормални и пристојни људи не покушавају да стекну политичке поене на несрећи, на смрти невиних људи. То ради искључиво ДС, и то ради већ више од годину дана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела посланица Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, подношењем амандмана желим да дам подршку политици Владе Републике Србије, јер сам убеђена да ће Влада наставити путем развоја и улагања у нашу војску и систем одбране, путем јачања наших безбедносних структура, како Војске тако и Полиције.

Подсетила бих на посету Александра Вучића Москви 2016. године, која је за Србију од великог значаја јер је само из те посете Србија сада богатија за шест „мигова“, 30 тенкова и 30 оклопних возила. Коначно смо у могућности да набављамо и да располажемо најсавременијим средствима одбране и да држимо висок степен безбедности.

У току 2017. године имали смо око 150 активности међународне сарадње. Више од 450 војника, припадника Војске Србије, учествовало је у мултинационалним вежбама. Организоване су министарске посете. Све ово указује на висок ниво на коме се налазе одбрана и безбедност у Србији. Чињеница је да су потписани меморандуми о разумевању између наше владе и влада многих држава који се односе на војну, одбрамбену и индустријску сарадњу у тој области.

Посебно бих желела да похвалим сарадњу наше војске са цивилним сектором. Војска је ослонац свим грађанима. Она помаже у елементарним непогодама и другим сличним ситуацијама које се не могу предвидети, али такође помаже и на други начин. Навешћу само колико је важно за локално становништво то што су у току 2017. године припадници Војске учествовали у изградњи пута у две месне заједнице.

Користим прилику да позовем министра да тако буде и у овој години и надаље. Сигурна сам да хоће и да ћете бринути о сигурности Србије, стабилности Србије и безбедности наших грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народна посланица Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважена председавајућа.

Војска Србије као један од својих приоритета има развој одбрамбене индустрије Србије, јер је захваљујући њеном раду Србија од извоза наоружања у последњих пет година инкасирала 1,215 милијарди долара.

С тим у вези, планирана улагања у наменску индустрију у 2018. години су следећа: 9,7 милиона евра уложиће држава у фабрику „Застава оружје“ из Крагујевца; 6,8 милиона биће уложено у „Телеоптик“ из Земуна; 4,4 милиона евра добиће фабрика „Милан Благојевић“ из Лучана; четири милиона евра уложиће држава у нову фабрику „Први партизан“ у Ужицу; четири милиона евра добиће Ваздухопловни завод „Мома Станојловић“ из Батајнице; планирано је улагање 3,5 милиона евра у „Прву петолетку“ из Трстеника; три милиона евра добиће Технички ремонтни завод из Чачка; 2,5

милиона евра биће исплаћено ФАП-у из Прибоја; два милиона евра добиће Технички ремонтни завод из Крагујевца.

Да су ова улагања оправдана и да се у пракси уложени новац вишеструко враћа у буџет, говоре нам и примери као што је „Прва искра“ Барич. Улагањем у нове производне капацитете од 1.500.000 евра, „Прва искра“ Барич обезбедила је да јој годишњи промет порасте за читава два милиона евра и моћи ће да запосли и нове раднике.

После дужег времена компанија „Искра“ вратила је своју првобитну намену, а то је да се бави искључиво производњом бризантних експлозива за потребе Војске Србије и за произвођаче привредних експлозива. Компанија је, захваљујући трансферу технологија и екстрапрофиту који је остварила тиме, сав тај профит уложила у обнову капацитета и фабрика је сада потпуно зановила капацитете, на задовољство осталих фабрика наменске индустрије, а 80% наших капацитета је оријентисано ка извозу.

Остале примере ћу изнети у свом наредном излагању. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, у циљу очувања безбедности и у одговору на све безбедоносне изазове, потребно је да се стручно оспособљавање усклади са циљевима које Србија има у том правцу, односно да програми обуке буду репрезентативни.

Програм обуке подразумева програм одржавања и унапређења стечених знања и вештина, као и оспособљавање професионалног војника да успешно извршава своје дужности у оквиру јединице. Обука у Војсци се спроводи плански и систематски, као трајан процес обучавања и увежбавања њених припадника, са циљем оспособљавања за обављање дужности командира одељења, командира вода, односно других дужности тог нивоа у роду и служби и успешно извршавање мисија и задатака Војске Србије; за резервне официре, за добијање репрезентативних професионалних војника, који су основни извршиоци многобројних војничких задатака и дужности; стручно-специјалистичких и мање сложених и помоћних послова у командама, јединицама и установама Војске Србије, као и да могу одговорити задацима оперативног ангажовања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.



РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министри, господо официри, Војска је свакако, то сам рекао и прошли пут, један од најуређенијих система нашег друштва и систем за пример како треба да буду организоване друге целине.

Изменом овог закона о војном образовању ми га поправљамо, а доносимо га по хитном поступку да би генерације које се од септембра уписују могле да иду по новом закону.

Оно што је важно јесте да се Војска и старешине, поштујући наше окружење које имамо и политику коју водимо, образују на прави начин, пре свега за одбрамбена дејства, за учешће у мировним мисијама, а оно што мене посебно занима и свакако је у интересу грађана јесу дејства у ванредним ситуацијама. По природи посла, имао сам прилику да се тиме бавим, ванредним ситуацијама, и морам да вам кажем да су војска и полиција на најбољи и најбржи начин указивале помоћ грађанству, решавале проблеме на терену и отклањале последице. Доношењем овог закона, очекујем да ће то да иде у још бољем смеру. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министри са сарадницима, господо официри, Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац је три пута заредом проглашен за најбољи у оквиру Регионалног центра Министарства одбране Ниш. То се показало приликом давања оцене усаглашености планова одбране локалних самоуправа са Планом одбране Републике Србије. Град Лесковац добио је оцену о сагласности као први град у Србији, а поред Града и осталих пет општина у Јабланичком управном округу такође је добило позитивну оцену о сагласности, значи стопроцентно.

До оваквих резултата дошло се изузетно професионалним радом локалних самоуправа и пруженом несебичном помоћи од стране Центра Министарства одбране за локалну самоуправу града Лесковца. Поново је дошла до изражаја одлична сарадња на локалном нивоу, али код израде Плана одбране посебно морам да истакнем одличну сарадњу између градоначелника и свих председника општина као одговорних лица, с једне стране, и начелника Центра Министарства одбране за локалну самоуправу, с друге стране. Градоначелник Града Лесковца обезбеђивао је услове за рад, потребан број стручних и одговорних лица и финансијску подршку преко Градског већа, а начелник Центра Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац пружање несебичне стручне помоћи и непрекидно ангажовање својих референата, који су се показали као изузетни професионалци.

Када се узме у обзир да се велики низ година није радило на овим пословима на начин како се сада ради, да је градоначелник одговорно лице и да План одбране града израђује сам Град Лесковац, наведени резултати добијају још више на значају.

Морам да истакнем да су све локалне самоуправе Јабланичког управног округа испоштовале сваки рок дат од стране Министарства одбране приликом израде сопствених планова одбране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Када је у питању војнострукно оспособљавање, повезао сам амандман са свеукупним развојем Републике Србије, тј. ову област образовања и општег усавршавања са укупним развојем нашег друштва.

Ваљда сваки законски предлог треба да служи укупном развоју наше заједнице, међутим, често смо били сведоци да је то било само мртво слово на папиру. Развој јесте обезбеђиван, али развој појединца, пре свега ондашњег министра, његових пословних и партијских сарадника и људи који су били на директан или индиректан начин повезани с њим. Наравно, Србија у то време или стагнира или заостаје увелико, како у погледу стања у Војсци и система одбране тако и у погледу економског развоја.

Афере које су везане за тај период, почевши од избора министра и квалификација које су га препоручивале за то место (а то су биле обуке у иностраним центрима обавештајних служби), преко уништења опреме Војске Србије, расформирања јединица, продаје оружја преко привилегованих фирми итд., негативно су утицале на целокупан развој Србије. Последице осећамо и данас.

Уградњом оваквог једног амандмана у законски предлог доприносимо развоју не само нашег друштва у Републици Србији него и наше заједнице у суседству. Ево, сведочанство о томе је и помоћ развоју

Републике Србије; последњих дана актуелан је развој и финансирање од стране Републике Србије, на иницијативу председника државе, милионских пројеката на југу, тј. у херцеговачкој области, у Мостару, Требињу, Билећи, Невесињу итд., где је то нешто што је од животног значаја за нашу заједницу која тамо живи.

Овај мој амандман је једна симболична подршка том путу и тим процесима и наставку тих ствари у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 2. амандман је поднела др Десанка Репец.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем.

Мој амандман гласи: „Војнотручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствене заштите.“

Војно образовање обухвата школовање нових и усавршавање постојећих кадрова и стручно оспособљавање за потребе одбране и Војске Србије.

Амандман се односи на унапређење здравствене заштите, значи образовање и оспособљавање медицинских војних кадрова, тако да морам нешто да кажем о институцији на којој се образују и оспособљавају кадрови. Та институција је Војномедицинска академија, која је добила Златну плакету Војске Србије поводом 170 година постојања. Уручена јој је 2014. године. Проглашена је Супербрендом Србије у категорији здравства, 2007, 2013. и 2016. године. То је војнообразовна и научноистраживачка институција са међународном репутацијом. Тамо школујемо кадете за унапређење здравствене заштите. Они треба да буду обучени за специфичне задатке војноздравствене струке, за стицање модерних вештина. Визија је образовати докторе медицине по европским и светским стандардима, да буду равноправни са светским стручњацима у области медицинских наука и војног санитета. Пошто се тамо лечи више од 40% цивила, овај амандман је потпуно оправдан за унапређење здравствене заштите Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, господо официри, даме и господо народни посланици, овај амандман је у директној вези са амандманом на члан 1.

предложеног закона и, по мом мишљењу, потпуно је комплементаран са самим Предлогом закона зато што наглашава и потенцира модернизацију у контексту укупног развоја Србије.

Господине министре, драго ми је што, ево, за све време колико траје ова расправа о овим предлозима закона, како у начелној тако и у расправи у појединостима, нисмо чули ни један једини аргумент у прилог критици овог закона. Ни један једини аргумент, нити неку озбиљну критику самог закона, осим неких празних парола, празних флоскула, већ истрошених, милион пута поновљених флоскула, осим критике ради критике, осим покушаја критике, али без једног јединог аргумента. Поново неке посланичке групе, неки посланици нису пропустили прилику да пошто-пото, по сваку цену, заузму став који је контра Српској напредној странци иако не поседују ни један једини аргумент који би ишао у прилог томе. Дакле, када бисте их питали због чега су против, па, против су зато што смо ми за. То би отприлике било објашњење зашто су против овог предлога закона.

Све то не би био толики проблем да није реч о припадницима странке која је директно одговорна за деценијско и систематско уништавање Војске Србије. Моја порука њима је само да наставе тим путем, нек наставе да воде такву политику, јер је то најбржи пут у политичку историју, где им је место.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Неколико савета, можда и неки предлог да рационализујемо дискусију.

Примећујем да се многи јављају за повреду Пословника, после тога кажу да не желе да се гласа о тој повреди Пословника, па би било лепо да се онда то време које су потрошили одузме посланичкој групи из које ....

(Председавајући: То нема везе с амандманом, колега Живковићу.)

Наравно, него кажем због рационалности. А има везе са амандманом онолико колико су претходници говорили.

Постоји... Ево, и мало пре смо чули да је опозиција против само зато што је власт за, што је једна бесмисленост, да смо против овог закона. Мали напор на нивоу не математике него простог рачуна довео би многе претходнике до јасног закључка да су они, односно да је владајућа странка, односно да је СНС поднео највећи број амандмана на овај закон. У логици, која је иначе једна стара наука, а примењује се и дан-данас, чак и у Србији, па и у овом парламенту, логично је да када неко даје највише примедба на нешто, он мисли да то нешто није добро. Тим логичким закључком можемо да дођемо до дефиниције да је овим предлогом закона најмање задовољна владајућа партија, односно њен посланички клуб, јер иначе не би поднели тако велики број амандмана.

Наравно, у неком тренутку појавиће се напад логике и памети код највећег броја људи који заступају ту владајућу политику и они ће да повуку те амандмане. Или ће, још несигурни у то да ли је логика нешто чиме би

требало да се служе, да чекају звук звона и – по једном познатом ефекту који нећу да понављам, један руски научник, Павлов, одавно га је дефинисао – да гласају против својих личних амандмана.

Према томе, логика да је опозиција против Предлога закона јесте тачна, али је још више против овог предлога закона владајућа странка, те позивам министра да га повуче из процедуре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Маринковићу, због ових речи претходни говорник требало је, у најмању руку, да добије опомену.

Посланици Српске напредне странке, да кажем вама, а да кажем и њему, нису пси. Павловљев рефлекс, о коме је говорио претходни говорник, резултат је једног експеримента који је још пре Другог светског рата совјетски научник Павлов вежбао на псима. Дакле, Зоран Живковић нас је све овде у Посланичкој групи Српске напредне странке назвао псима. Ја вас молим да такво понашање убудуће не толеришете.

Знам ја да је он навикао на кафански речник, на кафанско понашање, знам да су га својевремено везивали за бандеру у Нишу, па су вероватно остале последице, али то га не оправдава да са таквим понашањем настави и у 2018. години. То бахато понашање, паљење рачуна за електричну енергију у бурету, везивање људи за бандеру, то је могло у његово време. У данашње време Србија је једна цивилизована, пристојна земља. Нико нема ништа против тога да свако каже своје мишљење, али да целокупну посланичку групу упоредите са псима на којима се вежбају некакви рефлекси, то је недопустиво. Ја вас молим, господине Маринковићу, да о томе убудуће и те како поведете рачуна.

Дакле, понашање господина Живковића је нешто што на најгрубљи могући начин доводи у питање достојанство Народне скупштине. Разумем ја да је он човек који је у политичком незнању и беспућу, да практично нема странку, странка му се распала, сви живи су га напустили, сам је као вук самотњак у Народној скупштини, не зна више ни какву политику заступа и остало му је још једино да вређа.

То што он мисли да је превише паметан па да кроз његове јефтине пијачне алузије не може да се разуме шта је хтео да каже, нека заборави. Овде седе људи који су од њега хиљаду пута образованији, писменији, културнији, пристојнији и веома добро знамо значење појединих речи и израза.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Немате право на реплику. Имате право да говорите о амандману, с тим што бих се потпуно сложио са колегом Мартиновићем у оквиру онога што је рекао, али због даље парламентарне дебате нисам хтео да вам изричем опомену. Имате право да се изражавате како год желите, наравно и метафорично и на сваки други начин, али немате право никога да вређате,

што је већ питање вашег стила и односа према колегама, питање кућног васпитања.

Хвала на овим сугестијама.

Имате право по амандману, изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Три пута сам поменут и немам право на реплику. Добро, и то је део неке логике.

Врло ми је жао што колега који би морао да чује добро, а и ви председавајући, нисте разумели да је поента моје малопређашње приче била у логици, а не у псима. И то је потпуно бесмислена ствар. Где се ко сам препознаје, није моје да се тиме бавим, нити сам то мислио.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Колега, ја вам нисам дао реплику. Значи, ви можете говорити по амандману. Знате како амандман гласи, а могу и да вам га прочитам. Ево, прочитаћу: „Војнострукним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на модернизацију“. Хајде да разговарамо о модернизацији Војске Србије. Изволите и хвала вам на разумевању унапред.

Пријавите се поново.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Модернизација је, наравно, врло важна ствар у било којој сфери живота. У систему одбране, у Министарству одбране, у Војсци Србије без тога се не може. Модернизација, наравно, мора да се одвија по некој логици. Зато сам малопре покушао да објасним да ако имате триста и нешто амандмана, или петсто и нешто амандмана на један предлог закона, на првих пар чланова једног предлога закона, онда ви, вероватно, логично и модерно мислите да тај закон нема никакве везе.

Малопре сам позвао министра да повуче закон зато што има превише амандмана који говоре о томе да тај закон није добар и очекивао сам реакцију министра на оно што сам говорио, а никако реакцију некога ко се препознао у неком истраживању совјетских научника од пре сто година. Ја се тиме нисам бавио.

Друго, све моје колеге које ме мало боље знају, знају да ја врло поштујем права свих животиња и никако не бих упоређивао никога ни са ким на неки ружан начин. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

**АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ:** Павлов је совјетски научник који је преминуо 1936. године. Својевремено је номинован за Нобелову награду. Експериментисао је са псима, а ти пси су имали углавном тужну и несрећну судбину.

Стојим иза онога што сам рекао. Дакле, претходном говорнику, због тога што не уме да говори о амандману и будући да се показао као један од највећих политичких промашаја Србије у новијој политичкој историји, остало је још једино да вређа и да посланике Српске напредне странке упоређује са псима.

Он каже да није говорио о Павловљевом рефлексу и да није говорио о псима, говорио је о логици. Ево, ја бих волео, пошто је он много образованији од мене, много културнији, много пристојнији, више је књига прочитао, да нам сад да дефиницију логике, па да видимо да ли ми посланици Српске напредне странке који подносимо амандмане подносимо логичне или нелогичне амандмане.

Значи, ја вас молим, као председник посланичке групе, молим вас и као пријатељ и као колега, да дате реч претходном говорнику да нам да дефиницију логике, ону уџбеничку дефиницију логике, па ћемо ми да видимо да ли се наши амандмани уклапају у ту дефиницију или не.

Претходни говорник иначе не зна ни да рачуна, што ме чуди пошто му је рачуница увек добро ишла, посебно када је новац у питању. Посланици СНС-а су на читав сет војних закона које у Народној скупштини заступа министар Вулин поднели 380 амандмана. Укупно је на све те законе поднето, ако се не вaram, 1.600 амандмана. Сад ми кажите како је 380 веће и више, већи број од 1.600. Ако смо ми поднели 380 амандмана, ко је онда поднео осталих 1.200 и ко зна колико амандмана?

Дакле, ја вас молим, дајте реч претходном говорнику, пошто смо неуки, глупи, необразовани, непристојни, не знамо ништа ни о чему, дајте му реч па нека нам да дефиницију логике, а ми ћемо на брзину да видимо да ли су нам ти амандмани у складу с његовом дефиницијом или не.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, колега Мартиновићу.

Свако има право да мисли и да говори у Парламенту како жели. Не могу да вас послушам сада у овом делу.

Настављамо расправу.

Сви ми добро знамо шта је логика, можда ће колега имати прилику да на неком другом месту каже о томе.

(Зоран Живковић: Дајте ми реплику!)

Нема реплике.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Реч има Соња Влаховић.

Изволите.

**СОЊА ВЛАХОВИЋ:** Хвала, поштовани председавајући.

Поносно могу да кажем да сам посланица Српске напредне странке и поднела сам чак четири амандмана на Предлог закона, имам право на то, а све с посебним освртом на привредни раст и унапређење привредног раста.

Улагање у војно образовање је улагање у будућност Војске Србије и улагање у будућност земље и сваког грађанина, јер образујемо младе људе који ће бити спремни да одговоре на изазове. Реформишемо друштво, привреду, систем, образовање, а све то радимо с једним циљем – да деци оставимо ведрију будућност, уређенију земљу, у којој ће моћи да се школују, раде и пристојно живе.

Поносно ћу сада рећи – да ме сваки грађанин и грађанка наше Србије чује – да је раст у првом кварталу 2018. године 4,5%. Добра је вест да је све то везано за привредни раст и да ће плате и пензије до краја године бити повећане за 10%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вера Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Уважени председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, подношењем овог амандмана желела сам да уврстим у законски текст и војностручно оспособљавање као услов и неопходан елемент у циљу раста привреде и, уопште, формирања повољног економског амбијента.

Војска представља стуб сваког друштва и државе, баш као и образовање. Адекватним оспособљавањем војног особља и чинилаца војне индустрије у стању смо да произведемо војну опрему неопходну за опремање наше војске али и да остваримо економску корист њиховим извозом. То је посебан успех претходних министара, најпре Александра Вучића, затим министра Ђорђевића, и актуелног министра Вулина, који су капацитете наше наменске индустрије довели до оног нивоа по коме је она и стекла углед свуда у свету. „Милан Благојевић“ „Прва искра“, „Застава оружје“, „Крушик“, све су то примери успешних предузећа, која на прави начин представљају српску индустрију и српско знање.

Наша војна индустрија, у складу са својим капацитетима, уопште не заостаје по квалитету у односу на високе светске стандарде. Системи „шумадија“, „александар“, „нора“, авион „сова“, затим возила „лазар“ и „милош“ јесу понос наше војне индустрије и увек посебно занимљиви на различитим међународним изложбама.

Даљом реформом војног образовања, заједно са улагањем у наменску индустрију, српска војна индустрија може бити замајац целокупне привреде и привредног раста. Производи наменске индустрије су најчешће замајац индустријског развоја захваљујући освајању нових технологија и повећању капацитета. С обзиром на комплексност производа, поготово сложених борбених система, космичких и нуклеарних истраживања...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Ево још једног нелогичног амандмана на иначе диван предлог закона.

Чланом 2. предвиђа се да је војно образовање део образовног система Републике Србије и дефинише се предложеним решењем да се школовање, усавршавање и војностручно оспособљавање лица из грађанства, држављана Републике Србије, и страних држављана и професионалних војних лица



обавља према стручним профилима и потребама видова, родова и служби Војске и правилима вршења војне службе.

Зашто сам онда упутио један нелогичан амандман на овај члан Предлога закона? Управо зато што Агенда 2030 у циљу број 4, а број 4 се тиче квалитета образовања, говори све ово што је дефинисано чланом 2, па сам због тога и додао став 6, да се стави управо одрживи развој. Шта каже тај циљ 4? Циљ 4 каже – инклузивно и праведно, квалитетно образовање и промовисање могућности целоживотног учења за све; повећавање до 2030. године броја младих и одраслих који имају релевантне вештине, укључујући техничке и стручне вештине. Па зар то не говори управо овај члан? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

У Републици Србији коначно је формално успостављен јасан правни оквир против свих облика дискриминације, а и у војнообразовном систему извршене су значајне реформе, попут пријема жена на Војну академију. Ови помаци у највећем броју случајева испраћени су и одговарајућом променом дискурса у овом образовном систему. Уџбеници и остали наставни материјали мењају се и ревидирају на одговарајући, адаптибилан начин. Неки од најскорије издатих уџбеника садрже адекватне формулације са становишта заштите људских права и уређење истих у споменутој области. Посебан сензибилитет реформских процеса показан је према рањивим групама.

Реформски процеси које председник државе господин Александар Вучић, Влада и Министарство одбране спроводе доприносе развоју свести о потреби боље заштите људских права и самих припадника система одбране, тако да закон о војном образовању и Закон о Војсци Србије додатно забрањују дискриминацију припадника Војске Србије на основу расне, верске, националне, полне припадности или на основу било ког другог личног својства. Међу најзначајнијим достигнућима реформских процеса свакако је пријем жена на школовање на Војној академији, а од 2014. године и у Војној гимназији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите, др Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге, официри, мој амандман се односи на члан 2, када говоримо о војностручном оспособљавању кадрова и имплементацији Агенде 2030, односно путу којим свет иде када говоримо не

само о одрживом развоју у привреди и економији, већ и о образовању кадрова, да би цео свет прешао у један нови систем функционисања, тзв. дигитализацију, модернизацију, четврту индустријску револуцију.

Важно је рећи да Војна академија данас има 650 кадета укупно а да Војна гимназија годишње уписује 120 полазника и, поред тога, постоје војне стручне школе које уписују 60 средњошколаца. Ово је врло важно, да грађани Србије знају којим капацитетима Србија располаже, односно колико је у ствари вама као Министарству или уопште надлежним образовним институцијама тешко да изаберу најбоље од најбољих.

Према основним академским студијама за упис на Војну академију има 81 кадет на седам смерова, односно десет модула и на мастер студијама има седам модула. Треба похвалити то што је и сама Академија ушла у комплетну модернизацију када је у питању формално образовање, тако да постоје смерови који се односе на менаџмент у одбрани, на војно електронско инжењерство, на војно машинско инжењерство, на ПВО, на логистику одбране и на АБХО. Значи, то су све смерови који показују, по самом свом називу, колико идемо укорак с временом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, у вези с амандманом који сам поднео, а који се тиче односа између војнострукног оспособљавања и јачања безбедносних структура Републике Србије, желим да укажем господину министру да се надам да нам се више никада неће поновити да имамо министра војног који је 2007. године рекао тадашњем америчком амбасадору у Београду Мајклу Полту да је његова стварна мисија да припреми српске оружане снаге за улазак у НАТО и да му велики проблем представља око двеста активних припадника МУП-а и да он будно мотри на њих преко својих служби безбедности због, како је рекао, њиховог косовског искуства.

Такође, надам се да нам се никада више неће десити ситуација која нам се дешавала пре 2012. године, да неко ко је тужилац за ратне злочине рапортира саветнику Америчке амбасаде о томе какво је стање у појединим предметима и докле се стигло у гоњењу лица која су оптужена да су учинила одређена кривична дела за која је надлежно то тужилаштво.

Ово говорим и због тога што се пре извесног времена појавила једна монструозна оптужба против актуелног начелника Генералштаба, иначе једног дивног човека, генерала Љубише Диковића. Ваљда им није довољно српских глава и српског живог меса који су испоручени у Хашки трибунал, па се појавила једна монструозна оптужба да је генерал Диковић одговоран, наводно, за некакве ратне злочине који су се десили на Косову и Метохији.

Дакле, надам се, господине министре, уважили ви овај амандман или не, да ћете наставити да водите политику војне неутралности и политику која ће бити у складу с интересима државе Србије и њених грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Реч има министар Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Управо тако, ми овим законима не само да побољшавамо стање у нашој војсци већ још једном потврђујемо нашу трајну политичку оријентацију ка војној неутралности; уводимо је чак и као законску категорију.

Као што је уважени посланик поменуо, не једном су покушавали и генерала Диковића и многе друге часне, честите официре да провуку кроз блато лажи, да истину о херојском отпору српског народа прикажу као злочин. Нажалост, врло често су за то имали политичку подршку и наших власти, врло често су за то имали подршку људи који се налазе баш у нашој земљи, који се налазе у политичким круговима наше земље.

Војска Србије је поносна на сваког свог официра, од начелника Генералштаба до сваког нашег учесника у одбрани ове земље, и тако ћемо се понашати према њима, то је једини начин. Зато користимо њихова искуства, користимо њихов морал, користимо њихов углед, користимо то што су за своју земљу жртвовали све. И земља треба за то да им се захвали, као што радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, по амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Надам се да ће се коначно престати са ратнохушкачким изјавама, да ћемо о овом закону разговарати о томе какво је материјално стање припадника Војске Републике Србије, јер од тога што ми забрањујемо нечији улазак у земљу или неко забрањује нашим министрима улазак у земљу грађани Србије неће имати ништа добро. То се показало и у прошлости, то се показује и сада. Ја се надам да ћете коначно изаћи из шињела у ком сте били деведесетих година...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, какве везе има то са амандманом?

(Радослав Милојичић: Да ли сте чули шта је причао колега Мартиновић?)

Какве везе има? Немојте, молим вас, да расправљате, нећу вам дозволити ни такве речи ни такву терминологију. То апсолутно нема смисла. Не можете врећати министра нити било кога овде таквим речима.

(Радослав Милојичић: Причамо о томе како живе припадници Војске.)

Идемо даље.

Хвала вама.

(Радослав Милојичић: Морате прво да ме казните да бисте ми одузели реч. Научите нешто.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Цењени представници Владе Републике Србије, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, ево, да се вратимо и да се подсетимо – након ратова деведесетих а после тога и досовског дванаестогодишњег економског, транзицијског и националног, једном речју свеколиког, пропадања Републике Србије с почетка овог века, сви то знамо, грађани Републике Србије бригу о држави поверили су Српској напредној странци и Александру Вучићу, у крајњем случају, првом министру војном.

Сетом закона, споразума и одлука из домена Министарства одбране на овој седници и, конкретно, Предлогом закона о војном образовању Влада Републике Србије наставља рад на развоју и напретку Републике. Свим овим предлозима закона темељито и упорно, корак по корак, камен по камен поново изграђујемо нашу заједничку кућу, нашу Србију, али и нашу војску.

У члану 2. овог предлога закона којим се дефинише војнострукчно оспособљавање предложила сам нови став, којим се указује да се овим законским предлогом обезбеђује оно што је наш програмски и политички циљ, а то је напредак Републике Србије.

На крају морам да кажем, пре свега због грађана Србије – у актуелним дешавањима у нашој земљи видели смо шта нам то као алтернативу нуди данашња опозиција Србије. Нуде хаос и повратак у идеолошке ровове деведесетих година, из којих ни данас, четврт века после, нису у стању да изађу. На срећу, грађани Србије то препознају, те им је поверење бирача на нивоу статистичке грешке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Изволите, колега Зељуг.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

На члан 2. Предлога закона о војном образовању поднео сам амандман који има за циљ побољшање Предлога закона. Амандманом се додаје став 6, којим би се подстакао свеукупни развој Републике Србије војнострукчним оспособљавањем.

Предлогом закона ученици, кадети, односно студенти и наставно особље у војношколским установама добијају статус војних лица и посебна права и обавезе. Закон такође предлаже прописивање посебних циљева војног образовања, који поред општих циљева образовања обухватају и посебне циљеве који произилазе из специфичне природе војног образовања.

Доласком СНС-а на власт започео је период опоравка Војске Републике Србије, као и обнове уништене војне технике. Такође, Влада Србије труди се да поправи поверење грађана у један од најважнијих стубова

стабилности сваке суверене државе. Тај стуб мора у сваком моменту бити способан да очува мир у држави и стабилност граница, а овакав задатак није могуће извршити без дугих припрема и озбиљне и темељне припреме кадрова, тј. официра који тај задатак треба, у интересу Републике Србије и њених грађана, да спроведу у дело.

Наша војска треба да се поноси својом прошлошћу и свим војним подухватима које је извела, али из те прошлости и да научи, не како су то неки неозбиљни политичари изјављивали, како је српски војник у прошлости славно гинуо за отаџбину, него данас војска треба славно да изврши свој задатак и сачува оно што је најважније, а то су људски животи.

Применом овог закона и подизањем квалитета образовања војних кадрова обезбеђује се управо овај циљ, што је смисао мог амандмана. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић

**ДАРКО ЛАКЕТИЋ:** Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, наиме, закон о војном образовању има свој велики значај не само у војним оквирима већ и у оквирима целокупног образовног система Републике Србије. Управо у том светлу, било је неопходно ускладити овај закон о војном образовању са Законом о високом образовању и на тај начин омогућити њихову комплементарност, с једне стране, и, с друге стране, такође омогућити једну координисану примену.

Оно што је врло битно, каква је веза између Закона о војном образовању, с једне стране, и закона о цивилном образовању, односно високом образовању, а, с друге стране, каква је њихова веза са локалним самоуправама, како то пише у амандманима? Рећи ћу вам да се највећи број локалних самоуправа суочава са једним врло, врло значајним проблемом, а то је огроман вишак радника или вишак радника и мањак кадра.

На овај начин, дакле управо и путем закона о војном образовању, успостављају се заједнички цивилни и војни програми, дакле, универзални програми, програми који ће изнедрити интелектуалце који ће моћи да своје исходиште нађу не само у војном већ и у цивилном сектору. Управо је то један од начина да решимо овај проблем који сам рекао да постоји, а везан је за локалне самоуправе, где ће и ти интелектуалци, ти образовани млади људи наћи место не само у војном већ и у цивилном систему. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, др Лакетићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите, колегинице Турк.

**МИЛЕНА ТУРК:** Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо посланици, поднела сам амандман на члан 2. закона о војном образовању, који за циљ има додатно дефинисање текста овог закона и циљева који се желе постићи.

Читав сет закона који су предложени и о којима расправљамо, а односе се на одбрамбену индустрију, има за циљ унапређење функционалности и читавог система одбране Војске Србије и наменске индустрије. Управо је у томе кључ, заправо, у повезивању свих сегмената, у улагању у унапређење капацитета и на овом послу се активно ради већ неколико година уназад.

Када је у питању наменска индустрија, почев од 2012. године, доласком Александра Вучића, затим господина Братислава Гашића и министара Ђорђевића и Александра Вулина, кренуло се са активним и значајнијим улагањем у опоравак наменске индустрије, која је до тада била губиташ и заиста није могла да одговори на све потребе наше државе. То и јесте показатељ озбиљног односа државе, која промишљено и плански улаже у унапређење капацитета како би се уклониле критичне тачке и обезбедило беспрекорно функционисање свих ових важних сегмената. Данас у нашим фабрикама наменске имамо занављен машински парк, имамо стабилне уговоре, имамо „Наменску“, која је активан учесник на светском тржишту, чији су производи тражени и цењени.

Оно што је предложено кроз овај сет закона, уз све оно што ће донети, а то је да држава активно учествује са 51% у пакету акција, да контролише пословање, континуитет, производњу, уз оно што је предвиђено за фабрике које су део групације одбрамбене индустрије, а то је улагање у унапређење њихових капацитета, улагање у усавршавање и припрему кадрова, опрему Војске Србије, просто, ово је све оно што је неопходно да Војска одржи онакав углед какав има међу грађанима, јер је то институција од највећег поверења свих грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштовани представници БИА, поштоване колеге народни посланици и, пре свега, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 2. закона о војном образовању, где се додаје став 2. који би додатно дефинисао циљеве овог закона.

Пре свега желим да истакнем то да се ни данас, као ни претходних седница, претходних месеци, они који су уништили нашу Србију, уништили мој Крушевац, све градове, од Ниша, Лесковца, Врања, до Суботице, не стиде да говоре лоше о нашој влади, о нашем председнику, о свим оним добрим људима који часно и поштено покушавају да грађанима Србије обезбеде нормалан живот, нормалан живот који су они до 2012. покушавали да униште и, наравно, успели у томе. Оно што желим да додам јесте то да су грађани Србије од 2012. године наовамо више пута јасно рекли не њиховој политици,

јасно рекли да СНС и политика СНС-а нема алтернативу и да желе управо да их води господин Александар Вучић. Али, очито, њима то није довољно.

Овом приликом желим да додам да сам подношењем овог амандмана желела да се да допринос и подстакне и развој здравственог система, а управо на томе раде и Министарство одбране али и Министарство здравља. Ево, овом приликом хоћу да нагласим да је министар Лончар нагласио да ће у наредних неколико недеља посао добити више стотина лекара, што је заиста за похвалу, јер тиме показујемо да желимо да обезбедимо свим нашим младим људима запослење и останак у земљи, а не да радимо на уништењу земље, као што је радило „жуто предузеће“ до 2012. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштовани представници БИА, војно образовање и стручно оспособљавање од посебног је значаја за Републику Србију. Њиме се уређују циљеви и начела у односу на образовни систем Републике Србије, а он обухвата школовање, усавршавање и војностручно оспособљавање за потребе одбране и Војске Републике Србије.

Да Војска Републике Србије превазилази оквире свог деловања, могли смо се уверити небројено пута у разним ситуацијама; њиховим пожртвовањем и ангажовањем рађени су многи инфраструктурни пројекти али, оно што је много важније, превазилажене су и велике кризне ситуације и спасавани људски животи. Ако неко с правом може то да каже, то су грађани Шапца. Сви се сећамо 2014. године и катастрофалних поплава. Тада је неспособна градска власт предвођена Демократском странком оставила Шабац на милост и немилост, не предузимајући баш ништа да спречи поплавни талас који је претио Шапцу. На седници Владе Републике Србије тадашњи премијер Александар Вучић доноси одлуку да у Шабац пошаље припаднике Војске Републике Србије, који су са хиљадама добровољаца, грађана бранили и одбранили Шабац, а самим тим и много шири регион.

Такву оданост и пожртвовање Војске Републике Србије према свом народу, на челу са тадашњим министром Братиславом Гашићем и начелником Генералштаба генералом Диковићем, Шапчани ће памтити заувек. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

**БОРКА ГРУБОР:** Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, војно образовање у принципу садржи исте циљеве као и цивилно, а то су, у основи, пун интелектуални, емоционални, социјални, морални и физички развој, стицање квалитетних знања, вештина и ставова, развој стваралачких способности, креативности, естетске перцепције и укуса, развој способности проналажења, анализирања, примене и саопштавања информација, уз вешто и ефикасно коришћење информационих технологија. Поред тих циљева, врло важно је и повећање образовног нивоа становништва и развој Републике Србије као државе заснован је на знању.

Војни аспект, посебно у развоју здравства, значио би да приликом школовања кадрова за здравствене војне установе, почевши од средњих школа па до факултета, института и војноистраживачких центара, исти имају статус војних лица и посебна права, обавезе и одговорности уређене овим законом и прописима о Војсци Србије.

Предвиђено је да наставник коме је престао радни однос због одласка у пензију може задржати обавезе на мастер и докторским академским студијама као ментор или члан комисије у поступку израде и одбране завршних радова, односно дисертација на тим студијама и као члан комисије за избор наставника. На овај начин се обезбеђује да стручни и искусни наставници могу пренети стечена знања и искуства на млађе колеге док не стекну услов за старосну пензију. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ивана Николић.

Изволите.

**ИВАНА НИКОЛИЋ:** Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, како је чланом 2. Предлога закона дефинисано да војно образовање обухвата школовање, усавршавање и војнострукно оспособљавање, предложеним амандманом се додатно дефинише наведени члан, а све узимајући у обзир значај саобраћаја као важне области, јер би се посебно бављење сваким видом могло препознати као од велике важности у било ком нивоу образовања, нарочито у школама где би се знање и вештине у будућности усмериле на безбедност и одбрану једне државе.

Спровођењем политике у складу са програмом који заступа СНС апсолутно је видљиво да је улагање у образовање препознато као приоритет рада Владе Републике Србије и да велике напоре, али пре свега енергију и вољу, у што бољи квалитет образовања, примењујући методе развијених земаља, улаже председник господин Александар Вучић.

Имати свест о значају саобраћаја и координацији свих видова за једноставнији и безбеднији квалитет живота грађана свакако завређује



посебан осврт у свим нивоима образовања. Како је војно образовање усмерено на одбрану земље, важно је имати као кровни закон овако добар предлог, који је данас на дневном реду, који ће дефинисати полазну основу за безбедност наше земље.

Такође, желим да напоменем и да је посебна одговорност на добро квалификованим, добро обученим лицима и да она треба да одговоре на изазове са којима се сусреће наша земља корачајући ка све бољој будућности. Зато се са великом пажњом и детаљном анализом морају сагледавати сви нивои образовања, имајући у виду да је улагање у образовање улагање у нашу будућност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, примарна улога војске и у Србији и у свакој другој земљи јесте одбрана земље. Међутим, постоји још једна јако битна улога, не мање важна, а то је да је војска институција која припада свима и да као институција која припада свима утиче на колективни дух једног народа, његово јединство, имајући у виду да је српски народ по бројности мали, и његов опстанак.

Чини ми се да је баш зато таква политика вођена од 2007. до 2012. године, када је Војска Србије била уништавана. Знате, како може један официр или војник да има расположење када не може да ради свој посао који воли и када му техника и опрема бивају уништавани или пропадају?

Ако неко мисли да се то не осећа међу грађанима, грдно се вара. Срби, када виде да им се Војска распада, закључују да им се распада и држава. И негација тог процеса који је био до 2012. године је саучесништво у том процесу и распаду државе. Такође, од 2012. године, почев од министра тадашњег, Александра Вучића, до свих министара до данас ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: И када је председник ...

Да завршим, колега Маринковићу. И други су могли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Завршите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Реч има Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, војнострукним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој

Републике Србије, с посебним освртом на унапређење медицинских установа.

Као што знамо, Министарство одбране је за 2018. годину за снабдевање војномедицинских установа лековима и санитетским материјалом издвојило 2.490.000.000 динара, што гарантује да ће сви војни осигураници, а има их око 114.000, бити на адекватан начин збринути, односно да ће имати неопходне лекове и неопходни санитетски материјал. Наведена улагања су гаранција да ће војно здравство моћи да одговори потребама свих својих корисника медицинских услуга. По први пут се на почетку ове календарске године ушло са апотекама које су пуне лекова и потрошног санитетског материјала.

Војно здравство је један од најзначајнијих делова Министарства одбране. Запошљава око 4.500 људи, свих оних здравствених радника који воде рачуна о стотинама хиљада корисника здравствених услуга да сваког дана имају негу и здравствену заштиту какву заслужују.

Одлуком Владе Републике Србије, ВМА је функционално укључена у систем републичког здравства са 40% својих капацитета, почев од 1. јануара 2008. године. Годишње се само на ВМА прегледа више од 230.000 цивилних осигураника, од којих се више од 20.000 и хоспитализује. Сем тога, сваке среде Центар за хитну помоћ ВМА је и дежурна хитна служба за грађане Србије.

Што се тиче самог закона о војном образовању, он као реформски закон ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, Србија се може похвалити дугом и богатом традицијом војног школства. Развој војног школства је био уско повезан са развојем српске војске. Војска је била ослонац и заштита националне идеје о стварању модерне српске државе у 19. веку, Кнежевине и Краљевине Србије. Оснивање првих цивилних и војних школа најавило је почетак развоја просветних установа у Србији, које ће у 19. веку изнедрити плејаду врхунских интелектуалаца и стручњака у војним областима.

Доношење закона о војном образовању јесте потребно јер је војно образовање од великог значаја за одбрану Републике Србије. Образовање подразумева и стручно усавршавање и оспособљавање током живота.

Под војностручним оспособљавањем у смислу овог закона подразумевају се програми обуке за резервне официре Војске Србије, кандидата за пријем у професионалну војну службу и страних држављана. Улагањем у војно образовање улаже се у будућност Србије и, самим тим, у будућност сваког нашег грађанина.

Војска Србије данас, за разлику од неког претходног периода, од периода уништавања од стране бившег режима, поново ужива углед какав је имала раније и какав заслужује, и то пре свега захваљујући председнику Републике Србије Александру Вучићу, Влади Републике Србије, као и надлежном министарству.

Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, господо официри, даме и господо народни посланици, војно образовање обухвата школовање и војностручно оспособљавање за потребе одбране и Војске Србије.

Законом о војном образовању предвиђено је средње образовање и васпитање и високо образовање, које реализују високошколске установе.

Војно образовање је од посебног значаја за Републику Србију. Чланом 2. Предлога закона предлаже се прописивање војног образовања као дела образовног система Републике Србије и као делатности од посебног значаја за одбрану, која је у надлежности Министарства одбране.

Из Предлога закона можемо да закључимо да се предложено решење заснива на потребама школовања, усавршавања и војностручно оспособљавања лица из грађанства, како оних који су држављани Републике Србије, тако и страних држављана, и професионалних војних лица према стручним профилима и потребама видова, родова и служби Војске и правилима вршења војне службе, чије је одређивање у надлежности Министарства одбране и надлежних стручних војних органа.

Оно што хоћу да истакнем јесте да је у општини Бујановац Војска Србије 2015. године учествовала у адаптацији зграде Предшколске установе „Наша радост“ и Музичке школе. Том приликом на згради Предшколске установе, која је стара више од четрдесет година, замењена је дрвена столарија ПВЦ столаријом, сређени су санитарни чворови, замењена је

електрична инсталација, извршена поправка крова. Ово је од изузетног значаја за наше најмлађе суграђане који бораве у овој установи, да њихов боравак буде миран и спокојан, а да родитељи буду сигурни да су њихова деца на сигурном месту.

Захваљујем се Министарству одбране и тадашњем министру Братиславу Гашићу и Војсци Србије на исказаној помоћи и подршци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, ми смо већ на овој седници говорили о важности образовања, укључујући наравно и војно, за укупан развој друштва. Када је реч о стратешким настојањима државе да уреди прилике у том сектору, помињали смо и израду стратешког документа који ће уредити оне најважније основе образовања у Републици Србији у наредној деценији, дакле у периоду од 2020. до 2030. године. Већ данас се дефинише низ различитих аспеката на које држава планира да посебно обрати пажњу.

Говорили смо већ о томе да је непосредна веза између доброг, квалитетног система образовања и привреде од суштинског значаја за једно друштво, па и у контексту војног образовања.

Онај аспект који је данас поменуо колега Ђокић односи се и на питање тзв. целоживотног или доживотног учења. У контексту овог закона о коме расправљамо сада, он има, свакако, специфичну тежину. Познато је да наши стручњаци који долазе управо из система војног образовања представљају заиста изванредне стручњаке када је реч о различитим знањима, вештинама и бројним областима, које не морају бити само уско везане за војну проблематику. Постоји мноштво изванредних примера које можемо пронаћи широм света да ти људи оног момента када заврше своју професионалну каријеру, рецимо у систему као што је војни, покрећу сопствену приватну иницијативу, та своја знања претварају у директан допринос привреди.

Дакле, таквих примера постоји заиста пуно, а ми данас у Србији имамо и одговарајући формат да те напоре подржимо. Формат препознајемо у чињеницама да су прилике за пословање драстично боље него што су биле само неколико година уназад. Број привредних друштава, број предузетничких радњи који се формира на нивоу једне године за хиљаде превазилази оно што би био стандард у, рецимо, 2012. години. Број оних који се угаси на нивоу године двоструко је нижи.

Дакле, ми данас можемо да радимо, можемо, створили смо услове за то, да привређујемо, држава може да се развија и расте, да постаје модерна, на здравим основама. Зашто то не искористити и у систему као што је систем војног образовања, зашто не дати добар допринос и чинити да будемо много

бољи него што смо били некада, да се више не поредимо са отужном ДОС паланком, и тиме завршавам, каква је Србија, нажалост, била до 2012. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, одредбом члана 2. предложеног закона прописано је да је војно образовање део образовног система Републике Србије, као и да је делатност од посебног значаја за одбрану, која спада у надлежност Министарства одбране.

Предложеним амандманом додаје се став 6. којим се додатно дефинишу циљеви војног образовања и односе се на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

Поштоване колеге, полазећи од чињенице да су расељена лица једна од најугроженијих категорија становништва, њихови проблеми су многобројни, а најизраженији су у областима решавања стамбених потреба, решавања статусних питања, питања образовања, запошљавања, пензијског, инвалидског и здравственог осигурања. Када је у питању решавање стамбених потреба, онда треба истаћи да Република Србија пуне две деценије, у сарадњи са међународним организацијама, ствара услове за ову категорију становништва, за њихов достојанствен и сигуран живот.

Поред Владе Републике Србије, овом приликом желим да истакнем и допринос јединица локалне самоуправе, које то раде на два нивоа. На првом нивоу то се односи на доделу грађевинског земљишта без накнаде за стамбену изградњу, обезбеђивање комуналне инфраструктуре и одустајање од наплате различитих локалних такси и доприноса. На другом нивоу, директно се укључују у решавање овог горућег проблема ове категорије лица. У том смислу, ради илустрације, желим да истакнем два примера: један пример је Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима АП Војводине, који је недавно расписао и спровео јавни конкурс за доделу помоћи за изградњу, доградњу и адаптацију стамбених објеката, у максималном износу од 500.000 динара, на територији шест општина Војводине; други пример јесте Град Београд, односно Секретаријат за социјалну заштиту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштовани официри Војске Србије, желео бих да предложим амандман на члан 2. Предлога закона о војном образовању и додам став 6. који гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе.“

Амандман који сам предложио дефинише да се војностручним оспособљавањем стичу општа или стручна знања из области одбране и безбедности неопходне за обављање послова одбране и безбедности, а укључивањем тако оспособљеног, обученог кадра у рад локалне самоуправе, поред кадра образованог и обученог у другим образованим институцијама Републике Србије, обезбеђује се свеобухватни развој Републике Србије.

Министарство одбране и Војска Србије су понос наше државе и грађана. Стога бисмо већим утицајем и применом њихових стандарда, принципа и процедура постигли не само ефикасност на локалном нивоу већ брзо обезбедили свеукупни развој државе.

Своје колеге молим да у дану за гласање подрже овај закон и мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем.

На члан 2. Предлога закона поднео сам амандман и предлажем да се дода став 6. који гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на владавину права.“

Војностручним оспособљавањем изграђује се идентитет професионалног официра оспособљеног и спремног за интелектуалне и етичке изазове официрског позива. Војностручно оспособљавање даје много већу извесност студентима, односно будућим официрима да евентуално због специфичности позива, уколико не би могли да наставе професионалну каријеру, имају могућност да се без великих проблема укључе у све друге цивилне токове. Знање, способност и одговорност, као темељне вредности које српски официри понесу из војног образовања, представљају предуслов за извршавање постављених задатака и на унутрашњем и на међународном плану.

Усвајањем закона о војном образовању васпитнообразовна и научноистраживачка делатност у сегментима који се одвијају унутар високошколских научних и осталих војних установа и институција биће систематизоване и обједињене, а брига о њима подигнута на највећи могући ниво. Теоријска и практична знања и вештине стечене индивидуалним и

тимским радом дају могућност младом официру да успешно извршава професионалне задатке у променљивим и врло динамичним околностима које карактеришу савремену војну професију. Могло би се рећи да ће војностручно оспособљавање у будућности стварати образован кадар оспособљен за разне изазове. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

**АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ:** Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 2. закона о војном образовању, где сам желела да га повежем са ефикасношћу локалне самоуправе.

Да би локална самоуправа била ефикасна, имовина на њеној територији треба да буде решена, тј. да буде сређена и да се зна коме шта припада. Наиме, 2006. године, још за време Демократске странке, донет је мастер план за продају имовине која није неопходна за функционисање Војске Србије. Видимо да су последице тог мастер плана недовољне и да је данас од преко петсто објеката који припадају Војсци нешто мање од сто продато. Поздрављам то што Министарство одбране сматра да средства продата овим мастер планом треба да буду уложена у станове за војску. Такође, поздрављам и покушај из 2014. године да се изврши поновна процена петнаест објеката, тј. да се смањи вредност тих објеката како би они лакше били продати, али, нажалост, још увек имамо око четиристо објеката који стоје и урушавају се, као што је нпр. случај у Кикинди.

Ви и сами знате да у самом центру Кикинде имамо објекат, бивши Дом Војске, који је прво процењен на 450.000 евра, затим на 360.000 евра, што је нереално за такав објекат у Кикинди, пре свега због његовог стања, због тога што се годинама у њега ништа не улаже и због тога што је тај објекат под заштитом Завода за заштиту споменика, те само уређење фасаде тог објекта кошта неколико десетина хиљада евра. Град је заинтересован да откупи овај објекат, али, наравно, уз повољније услове и на више од пет година на колико може да се откупи.

Пратим ваше активности у вези с овим и надам се да ће у неком скоријем времену бити поново покренута процена вредности свих некретнина које су у оквиру Министарства одбране. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

Реч има министар.

**АЛЕКСАНДАР ВУЛИН:** Само кратко да појаснимо. Цену даје Пореска управа, значи, не Војска Србије. Војска Србије ту не може ништа да се пита. Пореска управа изађе са тржишном проценом, каже колико то вреди, па локална самоуправа има право прече куповине. Уколико није

заинтересована, онда се иде на тржиште, па уколико не буде никога ко је заинтересован, цена се обара за неких 20% па се наставља.

То је закон и другачије се не може. Ми једино можемо променити закон. То је већ друго питање. Слажем се, зато сте ту, наравно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Јанчићу.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, господине министре, чланом 2. Предлога закона предлаже се прописивање војног образовања као дела образовног система Републике Србије и као делатности од посебног значаја за одбрану, која је у надлежности Министарства одбране. Амандманом сам предложио да се додатно дефинише члан 2. и дода став 6. који гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа.“

Унапредити рад локалних самоуправа није лак задатак, посебно када одговорност над њима преузмете из руку неодговорних људи који су пуних дванаест година, у Војводини шеснаест, разарали наше друштво, слабили моћ државе, који су сопствени народ довели до просјачког штапа. У том плаћеном пројекту посебну пажњу усмеравали су пограничним локалним самоуправама не би ли странцима, чим уђу у нашу земљу, јасно указали да смо слаби, неспособни и да зависимо од њих.

Како долазимо из пограничне општине Нови Кнежевац, чију северну границу чини део државне границе према Мађарској у дужини од 21,2 километра, док према истоку дужином од 14,9 километара излази на државну границу према Румунији, сведок сам свих недела која је претходни режим посебно чинио према стратешки веома важним подручјима, која су за њих била заборављена чак и са тачке војнобезбедносног аспекта.

У једном делу свог инаугурационог говора председник Србије Александар Вучић је рекао: „Били смо земља и народ за које је неко време било заустављено, али смо и у томе пронашли нешто добро. Данас се види да никада и нигде нисмо закаснили, нећемо ни у будућност, бољу и мирнију за нас и нашу децу. Бољу и мирнију будућност остварићемо само са модерном, јаком и снажном војском, као гарантом мира, којег српски народ најчешће није имао.“ Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.



Изволите, колега Сушец.

**ЖЕЉКО СУШЕЦ:** Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, уважени господине министре, даме и господо народни посланици, наша војска има дугу традицију када је у питању војно образовање будућих подофицира и официра. Славна победа српске војске у Колубарској бици ушла је у историју ратовања, а тактика војводе Живојина Мишића у Колубарској бици изучава се и данас на познатим светским војним академијама.

Ми смо мала земља, али смо свима у региону, Европи и свету доказали да смо земља честитих и поштених људи, који воле своју отаџбину и знају да је и те како бране када то затреба.

Закон о војном образовању је од изузетно великог значаја за одбрану Републике Србије и зато нам је потребно стално усавршавање наших припадника Војске Србије. Наши припадници Војске Србије и припадници МУП-а доказали су да су у свакој ситуацији уз свој народ, било у ратном стању било у мирнодопском. Сетимо се само великих елементарних непогода, тачније мајских поплава 2014. године, када су наши припадници Војске Србије и припадници МУП-а даноноћно спасавали наше грађане и њихову имовину од великих напада водене стихије, незапамћене у последњих сто година.

Закон о војном образовању је у интересу државе и народа. Уз сталну модернизацију војног наоружања и усавршавање припадника Војске Србије које интензивно спроводи Министарство одбране од 2012. године, ми данас имамо војску којој по храбрости, знању, извођењу војних вештина не може да парира ниједна војска земаља у окружењу. То је оно, поштовани грађани Србије, што данас многима смета. Многима данас смета Александар Вучић, председник Републике Србије, многима данас смета економски и привредно обновљена и снажна Србија. Смета им снажна Србија јер су навикли на послушну Србију. Јер су навикли на послушну Србију коју су водили ови честити и поштени пре нас, до 2012. године.

На самом крају, желео бих свим припадницима Војске Србије и њиховим породицама да пожелим пуно здравља, среће и сваког добра, да све што раде свакодневно раде у интересу одржавања мира, безбедности и очувања наших државних граница. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Реч има Ђорђе Комленски.

Изволите.

**ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ:** Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважени министре са сарадницима, амандман на члан 2. који сам поднео је у апсолутно логичној

вези са амандманом који сам предложио на члан 1. Иако сам већ у ранијој дискусији рекао да је овај закон један од оних закона који су највише водили рачуна о социјалној равноправности, потенцирање ове црте, која је важна као принцип, као основ на којем ће цео закон бити утемељен, јако је важно како за Војску тако и за Републику Србију.

Наиме, чланом 2, у којем се предлаже ова допуна овим амандманом, прописано је да се војно образовање као део система образовања Републике Србије и као делатност од посебног значаја за одбрану ставља у надлежност Министарства одбране. Иако се ставља у надлежност Министарства одбране, она уједно омогућава да под равноправним условима, о чему сам говорио прошли пут, они који желе да похађају средњу школу могу равноправно конкурисати, сви, без обзира на социјални статус. Заиста, прихватање овог амандмана олакшало би примену чл. 49, 50. и 52.

Овог тренутка бих посветио пажњу члану 52. овог закона, који ви предлагате, где се каже да се „на студијске програме основних и интегрисаних академских студија које се реализују на Универзитету уписују и школују ради пријема у професионалну војну службу лица из грађанства и ученици средњих војних школа“. Иначе, кандидати, и једни и други, који буду примљени, а уђу у квоту коју определи Министарство, финансирају се из буџета Републике Србије.

Мислим да је ова компонента социјалне равноправности добро уграђена, али због неких будућих времена и значаја који овај закон има овај амандман би само могао да допуни оно што је већ, практично, у закону и учињено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите, колегинице Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Поднела сам амандман зато што сматрам да је потребно посебну пажњу посветити ефикасности решавања свих персоналних питања. Људски ресурси су капитал који треба чувати и увећавати, а припадници кадровске службе Војске Србије су они од којих се највише очекује по овом питању, да својим знањем и радом допринесу унапређењу оперативних и функционалних способности свих јединица и установа Војске Србије. Зато је веома важно радити на усаглашавању деловања органа кадровске службе на свим нивоима.

Најважнија питања која се посебно издвајају у области кадровских ресурса су: побољшање старосне структуре кадра у Министарству одбране и Војске Србије, доградња модела попуне професионалним војницима и одређивање номенклатурних ознака и евиденције професионалних војника и цивилних лица. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри са сарадницима, господо официри Војске Србије, поднела сам амандман на члан 2. закона о војном образовању, који иначе дефинише врсте војног образовања. Посебно бих нагласила војнострукно оспособљавање које се односи на резервне официре и њихову обуку. Такође, мој амандман односи се на заштиту рањивих група.

Желим да нагласим да Војска Републике Србије има три мисије. Једна од тих мисија, а то је трећа, односи се на спасавање, помоћ, евакуацију, збрињавање становништва које је погођено елементарним непогодама и другим катастрофама.

Док су се војске западних демократија припремале за нове изазове, изазове климатских промена, дотле је режим до 2012. године директно утицао на безбедност и живот грађана, које могу задесити елементарне непогоде, на тај начин што су продали 874 чамца. И не само чамце, они су продали транспортне хеликоптере Ми-8, који имају и те како велику улогу у спасавању становништва.

За разлику од њих, Војска Републике Србије, испуњавајући трећу мисију, показала је велику храброст и одлучност, показала је да је увек уз свој народ и своје суграђане, посебно када су погођени елементарним непогодама. Показаћу фотографију из села Велико Поље, из Обреновца, где војници, ваздухопловци, спасавају осмочлану породицу, где су и једногодишња беба и 79-годишња старица. Такође, и друга фотографија показује велико пожртвовање и спасавање становништва. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Колегинице Љибушка, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, министре са сарадницима, официри Војске Републике Србије, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о војном образовању где се додаје став 6. који гласи: „Војнострукним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Србије, с посебним освртом на развој школског система.“

Чланом 2. предложеног закона предлаже се прописивање војног образовања као дела образовног система Републике Србије и као делатности која је од посебног значаја за одбрану, која је у надлежности Министарства одбране. Предложено решење заснива се на потребама школовања, усавршавања и војнострукног оспособљавања лица из грађанства и

професионалних војних лица према стручним профилима и потребама видова, родова и служби Војске.

Кроз војностручно оспособљавање стичу се знања која ће засигурно унапредити систем одбране наше државе. Усклађивањем образовног система са потребама војног образовања, које је од посебног значаја за одбрану Републике Србије, уводи се и дуално образовање, што ће свакако унапредити рад Министарства одбране.

Усклађивањем и модернизацијом школског система Војска Србије добиће стручан кадар, спреман да одговори свим захтевима модернизације и опремања савременим борбеним системима, кадар који ће бити обученији и способнији да ради како у Министарству одбране тако и у наменској индустрији, кадар који ће бити још већи гарант стабилности и развоја Републике Србије, али ће пре свега бити гарант мира толико потребног за бољу и лепшу будућност наше деце и генерација које долазе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Колега Бабићу, изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, цењени господине министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 2. Предлога закона додаје се став 6. који гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој здравствених центара.“

Овим амандманом се додатно дефинишу посебни циљеви војног образовања, а данас ћу говорити о вантелесној оплодњи жена војних осигураника.

Поступци вантелесне оплодње темеље се на побољшању природних оплодних могућности парова. Усмерени су на остваривање контакта јајних ћелија и семена мушкарца, скраћујући пут до њиховог спајања или доводећи их у непосредни контакт. Суштина свих поступака вантелесне оплодње је изазивање овулације и допремање припремљеног семена у већу или мању близину јајне ћелије, без обзира на то да ли је артифицијелна или оплодња ин витро условима. За смањено упућивање на вантелесну оплодњу врло значајно место има и скрининг, односно редовни и превентивни преглед грлића материце. Познато је да се карцином грлића материце најчешће јавља код жена у млађој животној доби, које се врло често још нису оствариле као мајке и због тога је јако битно да све жене редовно одлазе бар једном годишње на контролне прегледе.

Управни одбор Фонда СОВО на седници одржаној 23. марта ове године донео је одлуку о условима и начину остваривања права на спровођење поступка биомедицински потпомогнутог оплођења. Тако жене војних осигураника имају права на највише четири покушаја лечења неплодности поступцима ВТО оплодње на терет обавезног здравственог

осигурања, без обзира на то да ли су се пре тога оствариле као родитељи, уз чињеницу да у време подношења захтева имају најмање 44 године.

И поред свега што држава покушава да овим поступцима повећа наталитет и природни прираштај у Србији, проценат успешности ВТО је 33%. Но, и поред овога малог процента зачећа, омогућено је породицама да уживају у родитељству а женама да се остваре као мајке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима и представници БИА, поднео сам амандман на члан 2. овог закона којим се додаје став 6. који гласи –војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене општине. У ставовима од 1. до 5. детаљно је дефинисано шта обухвата војно образовање, школовање, усавршавање и оспособљавање. Мишљења сам да је битно додатно дефинисати да се војностручним оспособљавањем обезбеђује свеукупни развој Републике Србије.

Традиција војног школства у Србији дуга 160 година тесно је повезана са процесом стварања модерне српске државе и њене војске. Савремени систем војног образовања Републике Србије као део образовног и научног система Републике Србије организује и реализује делатност образовања кадра у областима од интереса за одбрану и другим областима значајним за достизање потребних способности припадника система одбране у складу са делокругом и надлежностима Министарства одбране.

Доношењем закона о војном образовању омогућавамо да систем војног образовања Републике Србије успешно обезбеђује пројектоване потребе система одбране Републике Србије са кадром одговарајућих профила. Интересовање за војне школе је све веће и веће јер су млади свесни да је овај позив много више од радног места. Школујући се у војним школама и академијама, млади не стичу само формално образовање него усвајају вредности због којих израстају у квалитетне и часне људе.

Да би професионални припадници Војске Србије могли да обављају све послове и задатке и да одговоре изазовима, током свог радног века морају да се образују и усавршавају стално.

Имајући у виду све напред наведено, морам да нагласим да је у члану 2. потребно додатно дефинисати да се војностручним оспособљавањем...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кривокапићу.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна

скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, господо официри, господо из БИА, колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. који се односи на стручно оспособљавање, које утиче на стабилност и сигурност у земљи и, у крајњој линији, на развој Републике Србије.

Као што знате, нацрт закона предлаже прописивање мреже и врсте војношколских установа у области средњег и високог војног образовања. Предложено решење засновано је на постојећој мрежи војних школа, као и војних установа и посебних правних лица чији је оснивач Република Србија, а која постаје саставни део мреже средњих и војних школа Републике Србије.

Хоћу да вас подсетим на једну ствар, а то је да се Војна академија кроз историју мењала и прилагођавала сложенем процесу војног образовања. Први корак ка стварању официрског кадра начинио је 1833. године кнез Милош Обреновић када је на школовање у Русију послао тридесет младића да изуче за официре. Затим, крајем 1837. године одлучено је да се у Србији отвори трогодишња школа, а 1848. године у Београду се све више потенцира значај образованог војничког кадра и неопходност поновног оснивања школе за официре. Убрзо затим, кнез Александар Карађорђевић, 18. марта 1850. године, одобрава да се отвори Артиљеријска школа. Овај акт представља утемељење војног школства и зато је у Војсци Србије 18. март усвојен као дан Војне академије.

Желела сам да вас подсетим на ову нашу историју јер је у току прошле и ове године намењено око триста милиона динара за радове на Војној академији, где ће бити реновирана не само писта већ и спортски центар, смештајни капацитети и стрељана. Подизањем животног стандарда, квалитета живота и рада омогућава се боље и успешније образовање кадета у Војној академији. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Торбице, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењени министре са сарадницима, господо официри, колеге народни посланици, Србија се може похвалити дугом и богатом традицијом војног школства, а развој војног образовања увек је био повезан са развојем српске војске, која је на својим

леђима изнела терет ослободилачких и одбрамбених ратова од прве половине 19. века па све до последњих година 20. века.

Сведоци смо да српско војно школство тренутно пролази темељне реформе, које имају за циљ да профилишу модеран, ефикасан и функционалан систем војног образовања, који ће одговарати потребама и задацима Војске Србије. Предложеним законом о војном образовању довршава се процес усклађивања прописа о војном образовању са прописима о образовању у Републици Србији, чиме ће војношколске установе постати интегрални део образовног система Републике Србије.

Србији је данас, после владавине странака ДОС-а, зарад свеукупног њеног развоја, од изузетне важности и унапређење војног образовања и школовање што већег броја квалитетних младих официра, пошто је Србија за време досовске власти доживела да јој та ненародна власт у превремену пензију отера велики број, слободно могу рећи, најбољих официра, ратних команданата, оних који су носили борбу против терористичке ОВК и НАТО снага. Као што су, такође, десетковане бројне оклопномеханизоване, артиљеријске, инжењеријске, противваздушне јединице, којима су уништена или препродата још увек исправна и употребљива борбена средства и војна опрема.

Очигледно је да је боравак америчких курсиста и послушника, Бориса Тадића и Драгана Шутановца, на челу Министарства одбране имао тешке последице по Војску Србије, али, на срећу, владавина партија ДОС-а окончана је једном заувек. Влада Републике Србије и Министарство одбране на челу са министром Александром Вулином на правом су путу да Војску Србије врате на место које јој припада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч?

Колега Матићу, изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Чланом 2. на који сам поднео амандман говори се о војном образовању од посебног значаја за Републику Србију. Ја сам и у претходном амандману који сам поднео на члан 1. говорио о значају образовања, да је то од посебног значаја за Републику Србију, да је образовање усмерено на одбрану земље, да образовањем обучавамо виши стручни кадар, официре, подофицире, а самим тим они обучавају даље, до оног последњег извршиоца у оквиру Војске Србије.

Опет ћу рећи шта значи војно образовање кроз један добар пример, пример од пре тачно четири године, кад су почеле велике кише да падају и када нас је закачила велика поплава на територији Републике Србије. Тада је моја општина била, односно центар општине, једно острво окружено водом. Први који нам је притекао у помоћ био је тадашњи премијер Александар Вучић, који је дошао војним хеликоптером, донео прву помоћ. Одмах иза

њега дошли су припадници Војске Србије да помогну, првенствено грађанима, да се спасемо од те непогоде која нас је снашла 2014. године. Дошли су рониоци, дошли су они који добро знају да рукују чамцима, они који добро знају да се понашају у условима поплава, бујица и непредвиђених околности. Успели су да пуно тога спасемо, и људства и материјалних средстава; хвала богу, нисмо имали уопште људских жртава те 2014. године.

То је велики допринос и стручних људи из Војске Србије, који су заједно са нама успели да све те кризне ситуације превазиђу и да се...

(Председавајући: Приводите крају, колега Матићу.)

... Једноставно спасемо од поплава.

С обзиром на то да нема више времена, ја ћу завршити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела с циљем да укажем на то колики је значај школовања и усавршавања припадника Војске Србије, као и развоја научноистраживачког рада и стручног кадра за потребе одбране, за свеукупни развој Републике Србије.

Наиме, наш председник Александар Вучић, још док је био председник Владе Републике Србије, препознао је значај одбрамбене индустрије и још су тада, 2014. године, издвојена значајна новчана средства за улагање у област наменске индустрије. Наменска индустрија данас може да се похвали великим обимом производње. Наиме, по производњи из области наменске индустрије заузимамо треће место у Европи, иза Немачке и Швајцарске. С једне стране, имамо запошљавање радника, а с друге стране имамо различите приливе у буџет Републике Србије по основу директних пореза.

Наши војници данас имају опрему која је и експерте са запада оставила без текста. Познати британски магазин о војним питањима је у свом тексту похвалио пројекат модернизације Војске, који је први пут представљен на војном приказу „Слобода“ 2017. године у Батајници. Захваљујући Влади Републике Србије која је препознала значај улагања у опремање војске, чак је и „Јумко“ из Врања добио посао за шивење униформи. Влада Републике Србије предвиђа да сваки војник мора да има најмање два пара униформи, што се није десило од ЈНА. Значи, посао је добио „Јумко“ из Врања.

С једне стране, имамо „Јумко“ Врање, који се налази на југу Србије; с друге стране, на западу имамо фабрике „Први партизан“ Ужице, „Милан Благојевић“ Лучани, „Слобода“ Чачак, „Прва петолетка“ Трстеник и ФАП Прибој; за централну Србију су ту „Застава“ Крагујевац, „Прва искра“ Барич,



„Телеоптик“ Земун, „Мома Станојловић“ Батајница. То су фабрике из области наменске индустрије, које представљају точак развоја целокупне привреде Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, господо официри, народни посланици, на члан 2. поднела сам амандман да бих указала на важност увећања улагања у војно образовање. Војно образовање се и даље развија и унапређује захваљујући економској стабилности и просперитету привреде Србије.

Сем улагања у Војну академију, сведоци смо улагања и у Војну гимназију у вредности од тридесет милиона динара ове године. Ова средства омогућиће реконструкцију прилазног платоа, замену столарије, подних површина, санитарних чворова, молерско-фарбарске радове, замену инсталација водовода и канализације, електроинсталација, реновирање заједничких просторија, читаонице и библиотеке.

Улагање у војно образовање је инвестиција за будућност младих генерација. Не могу а да не искажем своје задовољство због тога што је интересовање међу младима за упис у Војну гимназију веће него икада, а посебно међу припадницама лепшег пола, које од укупно 48 полазника уписаних у школској 2017/2018. години чине једну трећину ученика, показују изузетне резултате на пријемним тестовима, као и успех у току школовања. Нарочито се поносим тиме да два ученика која похађају Војну гимназију потичу из моје локалне самоуправе, Сокобање.

У дану за гласање Српска напредна странка подржаће овај закон који је предложила Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господине министре, предложио сам амандман на члан 2. закона о војном образовању, где истичем значај и економски потенцијал војног образовања.

Војно образовање свуда у свету има значајан економски потенцијал. Као и цивилно, тако је и војно образовање озбиљан финансијски посао, јер то подразумева да држава и институције које се баве образовањем функционишу у економском смислу. Свакако, када образуете генерације и када те генерације постану озбиљни економски људи, онда имате разумевање да схватите да је економски раст и развој суштина развоја једне економије. Ти нови чланови друштва свакако помажу да економски поредак буде бољи и да боље функционише.

Пренос војног знања има све карактеристике које су неопходне за процес образовања. Те карактеристике посебно долазе до изражаја у

областима у којима то знање и образовање које се стекло у Војсци може да буде примењено и примењује се у цивилном сектору. Тај цивилни сектор, односно онај део друштва које узима и конзумира услуге које потичу од војног образовања, а ту пре свега мислим на област медицине, представља изузетан бренд, који није само од значаја и угледа на територији Републике Србије већ и уопште у региону.

Војномедицинска академија, а посебно треба нагласити војни Медицински факултет, представља институцију од огромног значаја и угледа, која се може сврстати у ранг са најозбиљнијим медицинским институцијама и факултетима. Када погледате међународне факултете од угледа, они говоре о својим референцама, али истовремено говоре о времену које проведете на клиници у току образовања за доктора – шест месеци је максимум који можете да остварите. Деца на Војномедицинској академији, односно на Факултету медицинских наука практично расту, живе, уче, школују се, уз комбинацију теорије и праксе на Војномедицинској академији. То је нешто што је практично невероватно. На основу тог искуства, стичемо углед и такав је углед на Војномедицинској академији људи који се образују у тим институцијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, ја сам, везано за закон о војном образовању, поднео амандман на члан 2. Ради јавности и гледалаца који прате ову скупштинску дебату, само да кажем да тај члан 2. има констатацију да је војно образовање од посебног значаја за одбрану Републике Србије, и у том члану 2. су јасно дефинисани појмови шта све обухвата војно образовање.

Овај амандман је логични наставак мог амандмана на члан 1, где сам изнео јасну констатацију да се овим законом жели постићи крајњи ефекат, а то је да војни закон и војне високошколске установе могу да постану интегрални део образовног система Републике Србије.

Директно је у вези са високим образовањем научноистраживачки рад (поменуле су неке колеге посланици у претходној дискусији), тако да је и у научноистраживачкој делатности из области одбране потребно да се сада кроз разне уредбе Владе и тај део војне научноистраживачке делатности усклади са законом о образовању. Предуслови су створени јер је матичним законом о научноистраживачком раду већ у одговарајућим члановима препозната научноистраживачка делатност у области одбране, тако да је потребан следећи корак, који ће несумњиво Министарство урадити, а то је усклађивање научноистраживачке делатности у области одбране са

матичним законом о научноистраживачком раду. То ће употпунити целокупни систем високог образовања у Војсци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кнежевићу.

Сада одређујем редовну паузу. Са радом настављамо у 14 сати.

(После паузе – 14.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије, поднео сам амандман на Предлог закона о војном образовању.

У члану 2. Предлога закона предлажем да се дода став б. који гласи: „Војнострукним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење приватног сектора“. Овим амандманом унапређење приватног сектора се уводи као један од циљева војног образовања.

Као што можемо видети, војно образовање је од посебног значаја за одбрану Републике Србије. Имајући у виду наведено, апсолутно је неопходно да се придржавамо начела стварања квалитетних кадрова, јер управо ту лежи наша будућност и даљи развој и напредак. Мишљења сам да је потребно да своје знање усавршавамо и напредујемо. То можемо постићи само ако своја искуства поделимо са другима и научимо од других. Једино тако ћемо доћи до стручног, обученог кадра, способног да на најбољи начин обезбеди сигурност Републике Србије.

Многи говоре о томе да је војска у 21. веку непотребна и критикују се одлуке које доприносе напретку наших војних снага. Ако погледамо пример развијених земаља света, земаља ЕУ, али и држава на другим континентима, видећемо да је пракса развоја војске нешто што се подразумева и не представља нужно подстицање на сукобе.

Потреба за образовањем је суштинска у свим областима, па тако и у Војсци. Потребно је обезбедити мир и стабилност, а Војска је увек била и остала гарант да се ти циљеви остваре. Напретком образовног система, обезбедићемо и мир у годинама које следе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Колега Бирманчевићу, изволите.

**БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ:** Поштовани председавајући, поштовани министре, поштована господо официри, поштоване колеге, закон о војном образовању је закон који ће додатно унапредити постојеће, доста квалитетно и за сваку похвалу, за понос и дику сваког грађанина Србије, образовање у Војсци Републике Србије.

Амандман који сам поднео на 2. члан закона додатно дефинише циљеве и пре свега је усмерен на циљеве који су свакако присутни годинама уназад. Од прошлости, ако се вратимо двеста година уназад, сто година од Првог и Другог српског устанка, Првог светског рата, балканских ратова, до садашњости, стање региона, стање на Балкану увек је зависило од стања у Србији, односно од стања и статуса српске војске.

Сетимо се, Франш д'Епере, командант Солунског фронта, посебно је истакао српску војску. Подсетићу, 140.000 војника је учествовало у пробоју Солунског фронта, за који месец биће равно сто година од тог догађаја. А управо оно што је рекао Франш д'Епере најбоље дефинише нашу војску: „Брже напредује српска пешадија од француске коњице; крећу се као олуја, њима никаква подршка није потребна.“ А није им потребна била никаква подршка зато што су напредовали ка својој отаџбини, ка земљи Србији. На таквом темељу све ове војске и сви начелници и командири који су настали из такве војске понашају се у складу са наслеђем Првог и Другог српског устанка, балканских ратова, Првог и Другог светског рата.

Оно што је такође битно за државе у окружењу, то је да је Војска Србије на правом путу, да је Србија на правом путу и у таквом стилу ће и наставити. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Колегинице Стојковић, изволите.

**ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ:** Захваљујем, господине Арсићу.

Уважени министре са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, значај образовања је немерљив за свако друштво. Министарство одбране је управо било институција која је предњачила током свих деценија иза нас, увек је била институција која је ишла корак напред, испред свог времена.

У претходној години Министарство одбране је са Министарством просвете потписало један јако значајан споразум, који је на мала врата увео елементе дуалног образовања. Овај споразум који је потписан 2017. године омогућава да се ученици пет образовних профила у Ваздухопловној академији у Београду ове школске године образују по моделу дуалног

образовања и они ће у будућности радити на одржавању авиона Миг-29 и хеликоптера. Реч је о пет занимања, реч је о занимањима као што су авио-техничар за ваздухопловни мотор, авио-техничар за електроопрему, авио-техничар за електронску опрему, који ће радити у будућности на одржавању наших војних ваздухоплова, али и мехатроничар за радарске системе и мехатроничар за ракетне системе, који ће радити за потребе наше противваздухопловне одбране. Овим документом, овим споразумом такође се уводе и два нова образовна профила: реч је о техничару наоружања и техничару за муницију и ракетни систем, који ће када заврше наше образовање своје место наћи у наменској индустрији.

За сам крај желим да кажем следеће: заиста желим да наш Универзитет одбране, у оквиру кога се налазе Војна академија, наш Медицински факултет, ВМА, буде први у нашој земљи када је реч о образовним институцијама, али и да наше средње војне школе заиста буду примери како се обучава млади кадар у нашој земљи.

У дану за гласање СНС ће подржати ова заиста добра законска решења. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Колегинице Стојиљковић, изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, господо официри, систем одбране гарантује независност и територијалну целовитост, заштиту националног идентитета, унутрашњу безбедност у сваком смислу и, што је веома важно, економски, технолошки и културни развој.

Кућа која је заштићена је ретко на мети лопова. Тако је и са државом која има добру одбрану, али, нажалост, то није било тако до 2012. године. О томе смо слушали већ неколико дана, како је уништавана имовина Војске Србије, како су наши добри официри и активна војна лица превремено пензионисани, како су им ускраћена бројна права која су им следовала и многе друге ствари које су грађани могли да чују, а и знају, од мојих колега. Срећом, то несрећно време по Војску Србије далеко је иза нас, ево, већ шест година, и од 2012. године наша војска јача и враћа поверење како унутар наших граница тако и ван њих.

У претходних шест година Војска Србије била је део свих најзначајнијих али, нажалост, и најтежих ситуација. Ко год је имао част, а верујем да су многе моје колеге и многи грађани имали, да присуствује аеро-митинзима и војним парадама Војске Србије, схватио је колико је Војска Србије повратила своје достојанство, колико је повратила поверење међу грађанима, и то је најбоља слика, када се види на једном месту. Зато не чуди

што се данас све више младих људи одлучује да служи војску и што се све више младих људи одлучује да похађа војно образовање и на тај начин служи својој земљи.

Наравно, учествовање у мултинационалним мировним операцијама о којима смо слушали ових дана такође је потврда спремности и готовости наше Војске Србије и, што је најзначајније, Србија и Војска Србије постају амбасадор мира у свету. Свака част на томе! Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, господо официри, војно школство је једна од основних функција Војске. Преко школства се најдугорочније утиче на стање у Војсци, јер професионални официр ради око тридесет година у служби.

Војна академија има задатак да образује и оспособи официре и кадете за одговарајуће дужности у роду и омогући им даље усавршавање. Академија омогућује високо образовање и стручно усавршавање, организује курсеве за резервне официре за потребе родова Војске.

Као пример ћу навести да је прошле године Војска Србије покренула процедуру за пријем 130 професионалних војника санитетске службе. Рад у војноздравственим установама омогућава стално стручно усавршавање, могућност учешћа у мировним мисијама у иностранству и студирање на Високој здравственој школи ВМА.

Војностручно оспособљавање и усавршавање доприноси остварењу визије развоја и, што је најважније, одбрани земље, као и сигурности и стабилности у региону. Мир и безбедност је нешто што морамо да чувамо и негујемо. О томе грађани Србије више не морају да брину, напосматрају имају Владу која враћа народу и Војсци оно што је од њих бесрамно отето и показује свету да смо озбиљна земља, у коју вреди улагати.

На крају, не смемо заборавити да је Шутановац са кумовима и клупским колегама распродао наоружање, да је градио касарне да би их продао у бесцење и да је директно угрозио, без имало образа, пензију и егзистенцију свих војних пензионера.

Завршићу цитатом старогрчког песника Пиндара, који је рекао: „Није тешко уништити државу, тешко је поставити је на чврсте ноге.“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ранчићу, изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући господине Арсићу, поштовани министри господине Вулин, поштована господо из Министарства, даме и господо

народни посланици, члан 2. Предлога закона о војном образовању говори о војном образовању које је од посебног значаја за одбрану Републике Србије. Мој амандман на члан 2. гласи: „Војностручним оспособљавањем обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствених услова.“

Као што сам у амандману на члан 1. закона о војном образовању говорио о Медицинском факултету Војномедицинске академије, тако ћу у том контексту говорити о Војној болници у Нишу. Војна болница у Нишу је прва здравствена установа основана на југу Србије. Војна болница Ниш формирана је 22. јануара 1878. године, на иницијативу тадашњег начелника санитетске службе пуковника Владана Ђорђевића. У ову болницу стару 140 година биће уложено 125.000.000 динара за набавку најсавременије опреме. Једна од најзначајнијих набавки јесте куповина дигиталног рендген апарата вредног 50.000.000 динара. Ради се на завршетку две хируршке сале, за ендоскопију и за микроинвазивну хирургију из области хирургије зглобова.

Као што је донација од 25.000.000 динара Директората цивилног ваздухопловства намењена за изградњу објекта који ће омогућити да ВМА има хелиодром са највишим европским и светским стандардима, тако је најављена донација Директората за цивилно ваздухопловство од 15.000.000 динара за изградњу хелидрома КЦ Ниш, који је у непосредној близини нишке Војне болнице, тако да ће хелидроми бити на услузи и једној и другој здравственој установи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Говорићу о самофинансирајућим студентима и ученицима за које сматрам да су веома битни у војном образовању.

Структура тих самофинансирајућих студената треба, по мени, да изгледа овако: велики број треба да буде из страних земаља, јер су то девизе које су неопходне буџету Републике Србије; с друге стране, то су кадрови за грађанство и, треће, то су кадрови за наменску индустрију. Да би тих самофинансирајућих било што више, војно образовање мора бити квалитетно. А да би било квалитетно, оно мора бити индивидуално организовано, са групним радом, а са што мање фронталног рада. Пошто ће то бити интернатски смештај, тај индивидуални рад и стално присуство наставника омогућиће сваком питомцу, односно сваком студенту на војној школи да напредује према својим могућностима. А врх образовања и основни циљ јесте омогућити ученику да напредује према својим могућностима. Када напредује према својим могућностима, онда исказује себе. Наставник се појављује у оном моменту када он дође до зида, где не може да иде даље; он мора да му помогне да тај зид прескочи и да иде и развија се према својим могућностима.

Врло је битно, због практичне наставе, да се војне гимназије, средње војне школе, војни факултети повежу са наменском индустријом. То је, у ствари, варијанта дуалног образовања о коме ми говоримо, које ће представљати решење и за нашу војску и за нашу привреду, јер то су целине које се не могу раздвајати.

Значи, самофинансирајући, они који, кад заврше школу, могу а не морају да раде у војној индустрији, односно у Војсци, а такви су нама у овом тренутку најпотребнији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јокићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, господо официри, колеге посланици, грађани Србије, ја сам као и претходног дана поднео амандмане, везано за овај закон о образовању војске, са циљем да ставим акценат на неразвијена подручја.

Сви знамо, сведоци смо претходног периода, да је српски треножац који је спасао нашу земљу Србију био: српско село, српска црква и српска војска. Зато ја увек подржавам све предлоге који дају акценат на образовање у Војсци, јер само војска која је образована, школована, има људе који су са села, људе који су из града... А сви знамо да су Срби веома добри, да су одлични војници. Ми сви заједно желимо да наша војска буде још снажнија, јача и боља.

Уважени министри, ви сте дали акценат нашим људима који су раније били изузетни генерали, који су штитили нашу земљу, као што је господин генерал Лазаревић. Са таквим људима у образовању имаћемо још већу снагу и могућност да јачамо нашу војску.

Још једном бих позвао све посланике да гласају за овај мој предлог, јер суштина овог мог амандмана са акцентом на недовољно развијеним подручјима јесте да се настави да Војска помаже недовољно развијеним подручјима као што су општине Сврљиг, Бела Паланка, Гацин Хан, као што је то рађено раније.

Још једном бих позвао све и захвалио се свим људима. Као прави српски домаћин, честитао бих данашњег дана Ђурђевдан (данас је други дан Ђурђевдана), са жељом да у наредном периоду наша војска буде још јача и моћнија и да наше село буде јаче и боље, и да сви идемо ка истом циљу – да ојачамо и наше село и нашу војску и нашу земљу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Палалић.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Господине министри, важна је информација коју сте данас поделили са нама, да ће политика војне неутралности добити свој



законски оквир. Такође је врло битно да се променом закона, у који би се уградила политика војне неутралности, промене стратешка документа, првенствено Стратегија националне безбедности, и да политика војне неутралности добије свој облик и у тим стратешким документима. Та стратешка документа која су донета 2009. и 2010. године нису документа за једну самосталну и независну политику.

У сваком случају, грађани Србије не желе да буду чланови НАТО-а. Највећи број грађана је по том питању врло јасно и конкретно дао одговор. А праву природу НАТО-а и његову улогу можда баш данас, господине министре, најбоље је у својој изјави описао начелник КФОР-а Салваторе Куочи, који је рекао да је КФОР у ствари НАТО и ко нападне Косово, као да је напао НАТО.

Суштинско је питање и треба га поставити сада људима из НАТО-а – да ли је за вас Косово независна држава? Од кога ви мислите ту територију, коју сте окупирали после бомбардовања, да браните? Да ли сте ви изашли из статуса неутралности, господине Куочи, данашњом изјавом? Да ли сте ви тамо оно што је написано у Ахтисаријевом плану, главна и врховна власт и командант на Косову и Метохији?

Ова данашња изјава начелника КФОР-а управо показује суштину НАТО бомбардовања 1999. године и маску под којом се та алијанса појавила на Косову. Не, КФОР није КФОР, нека неутрална мисија; КФОР је, данас је речено из уста њеног команданта, НАТО.

Зато је потребно да политика војне неутралности буде у свим стратешким документима које Република Србија усваја. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јањушевићу, изволите.

**КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ:** Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштовани представници БИА, уважене колеге, стручно војно оспособљавање је свакако у функцији економског развоја. У том делу, опет ћу поменути добар пример из наменске индустрије, одбрамбене индустрије Србије. У Узићима, у Пожеги, један је од најмодернијих погона стрељачке муниције, у који је уложено деведесет милиона евра, где ће ускоро бити запослено око 470 радника. То је пројекат одбрамбене индустрије Србије под радним називом „Одбрамбено технолошка индустријска база Србије – Визија 2020“. Када наменска индустрија 2012. године има 154.000.000 долара, 2017. године петсто, а 2020. године ће прећи милијарду, то је последица политике „Визије“. Када од 2008. до 2012. године 400.000 људи остане без посла, то је последица политике провизије и лоповлука.

Завршићу са три цитата. Рекли су о српској војсци – француски историчар Ернест Дени: „Српски успеси се објашњавају научном

надмоћношћу њихових официра и моралном вредноћом њихових војника.“ Норвешки пуковник Карстен Ангел: „Дошли смо са мало поштовања за њих, а враћамо се пуни дивљења. Видели смо народ миран, самопоуздан, родољубив. Нашли смо најбоље војнике на свету, храбре, послушне, трезвене, издржљиве, вољне да жртвују живот за земљу и националну идеју“. Борис Тадић: „Шта ће нам Војска?“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Караџић, изволите.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем, председавајући.

Министре војни са сарадницима, господо официри, даме и господо народни посланици, сагласна сам са предлагачем да је закон о војном образовању веома добар, али сам поднела овај амандман како бих истакла важност чињенице да жена у Војсци све више има. Тренутно их је преко 20%, што је 6.666 жена у Министарству одбране и Војсци Србије, од тога 364 жена официра, 124 подофицира и 1.135 војника. То је велики број, а за то је заслужна политика Владе Србије јер је препознала и подржала жене да се одлуче за ово часно занимање.

Овај закон показује да Министарство одбране и Влада Србије схватају важност улагања у војно образовање. Још једном бих подсетила да је триста милиона уложено у Војну академију, а тридесет милиона у Војну гимназију.

Подсетила бих и да је министар Вулин као министар рада предложио Закон о финансијској подршци породици са децом, да смо ми то усвојили и да смо на тај начин значајно помогли женама које желе да се остваре у улози мајке. Оно што бих нарочито похвалила јесте то што је он тај пут наставио и што је Министарство одбране сада укључено у борбу за повећање natalитета. Посебно бих нагласила да се из Фонда војних осигураника финансирају чак четири покушаја вантелесне оплодње.

Поносни смо на Војску Србије. Поносни смо на све активности Министарства одбране. Надамо се да ће се тако и наставити. Желимо да Србија буде јака, снажна, моћна и војно неутрална земља, каква и заслужује да буде и каква ће сигурно бити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јањушевић, изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Трајање српске војске и поверење српског народа у своју војску мери се вековима. Мени веома смета када кажу да треба вратити достојанство Војсци, треба вратити поверење. Па, то никада није било спорно и није било

питање; било је питање само да ли политичари хоће да схвате и прихвате, а народ је то увек знао.

Дакле, сва кадровска политичка решења су кратког даха и наше је само да пружимо законске оквире да Војска може да ради оно што најбоље уме и зна – да чува државу, да чува српски народ. С тим у вези, наши амандмани и јесу више били поправка у неком номотехничком смислу. Због тога се ја увек држим оне кључне ствари – да политичари не сметају Војсци, већ да само ове законске оквире, најбоље што умемо и знамо, пружимо њима на даљи рад.

На крају, толико смо полемисали и о самом министру, али, ето, и он је разумео колико је Војска и за његов политички рад квалитетан инструмент, па на сајту *vulin.rs* имамо много добрих прилога везаних за Војску. Један од њих, са свечане академије, у позадини чак има као музичку подлогу званичну химну Српског покрета Двери „За живот Србије“, од речи до речи. Захваљујем се министру Вулину што је препознао значај српске војске, али и значај рада Српског покрета Двери у очувању угледа Војске и наше државе.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Колега Весовићу, изволите.

**ДРАГАН ВЕСОВИЋ:** Хвала, господине председавајући.

Господо официри Војске Србије, господине министре са сарадницима, амандман на члан 3, који наизглед представља игру речи јер се реч „посебно“ помера, и то „посебно“ долази испред „природе војне службе“. Посебност је нарочитост, посебност је особеност, необичност, атипичност, оригиналност. Она треба, и зато и јесте ту, да подразумева и законску регулативу части, родољубља, поштења, достојанства и традиције официра Војске Републике Србије.

Не сумњам да тога има, али инсистирам да то и законски буде пропраћено и обележено, да нам се не би десило – уосталом, то је и господин министар у петак, после излагања господина Нога, потврдио – оно што нам се десило, да на Андрићевом венцу поводом прославе Дана Војске буде присутан осведочени издајник и шпијун генерал Момчило Перишић.

Господин министар је рекао да је то због тога што нема правоснажне пресуде. Зашто петнаест година после пријаве и доказа, ја бих сад могао да подигнем компјутер и покажем вам како је то ВБА одрадила доказе, ухваћен на делу, зашто тога нема, то је друго питање.

Али да бисмо остали у контексту онога што причамо, и господин министар а, ево, и ја, да част, достојанство и поштење треба да буду, хајде да прихватимо овај амандман, да нам се такве ствари у неком периоду не би понављале. Хвала вам.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Милорад Мирчић и народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Колико је значајна ова тема о којој расправљамо и колико су заинтересовани сви за ову тему, можда у прилог томе говори и једна књига која је објављена, са насловом „Парадос“, чији је аутор Миле Исаков, бивши члан Владе Србије, који је био сведок свих догађаја који су се одвијали 2000. и после 2000. године, који каже у једном делу те књиге – након убиства криминалца Зорана Ђинђића, у Владу је дошао тадашњи амбасадор амерички Вилијам Монтгомери, где су му предлагали чланови Владе и владајуће странке да они мисле да би најбољи председник Владе био Зоран Живковић, на шта је, парафразирам Милета Исакова, Монтгомери рекао: мене не интересује, тј. Америку не интересује коју ћете будалу ставити на чело Владе, нама је од интереса да министар војни буде Борис Тадић.

И то је један од низа доказа колико је значајна улога Војске и колико су сви остали заинтересовани. Знамо како је след ствари касније ишао: после Бориса Тадића дошао је Драган Шутановац, и тако редом. Значи, увек је ту био интерес, интересна зона страних амбасадора, односно других земаља.

Наравоученије које може да се извуче.... Вилијам Монтгомери је некад био амбасадор Америке, сада је саветник Српске напредне странке, наравоученије би гласило – Монтгомери је увек Монтгомери.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Колега Јовановићу, изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Па, суштински, амандман не представља апсолутно ништа што би могло да радикално поспешити квалитет предложеног закона, али оно што је битно јесте да се сагледа и техничка исправност самог текста предложеног закона. У том правцу, заиста, Посланичка група СПС покушала је да да свој допринос како бисмо и у граматичком и у било каквом другом смислу речи, пре свега лексичком, добили што квалитетнији текст закона.

Тако да у том смислу желим само да укажем да ми једноставно, потврђујући спремност за подршку амандману и да ћемо гласати за тај амандман а самим тим и за закон, желимо да вам укажемо да имате у виду и чињенице које се везују за оно што би можда могло да се поправи, а то је барем онај део на који смо стално указивали – да кроз хармонизацију законодавства Србије са законодавством ЕУ не прибегавамо нечему што излази из оквира српског језика и српске граматике. Ипак треба да водимо рачуна о очувању нашег стила писања и нашег начина изражавања и, у том

смислу, да прилагођавамо и терминологију и све оно што се везује за еминентност нашег језика када је у питању текст закона. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Колегинице Николић, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ми већ трећи дан у оквиру расправе у појединостима о Предлогу закона о војном образовању расправљамо иако је у односу на остале предлоге који су на дневном реду мање битан.

Сви се слажемо да је овај закон потребан с обзиром на то да је на снази, односно да је важећи закон који регулише ову област Закон о војним школама и војним научноистраживачким установама, који је донела Савезна Скупштина СРЈ 1994. године, као и измене и допуне из 2005. године. Последњи рок за усклађивање са Уставом Републике Србије био је децембар 2008. године. Значи, прошло је десет година а да овај закон није донет, а данас се доноси по хитном поступку.

Ми подржавамо неопходност уређивања материје војног образовања и усаглашавања са правним системом Републике Србије и сматрамо да овај закон треба да постоји. На овај предлог закона смо кроз већи број амандмана дали одређене предлоге, како термилошке тако и суштинске, који су везани за сарадњу цивилних са војношколским установама. Желимо да се закон о војном образовању коначно донесе и да буде добар. То је у интересу свих нас, како у интересу Војске тако и у интересу саме државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Ми у Српској радикалној странци надамо се да се период који је био од 2000. године, од 5. октобра, па неку деценију, никад више неће поновити када је у питању Војска Републике Србије. Засигурно није Војску Републике Србије спасао ниједан министар, није их спасавала ни Влада, него часни и честити официри и, наравно, војници који су били у том периоду.

За нас је ово веома важна тема и ми смо јој приступили веома озбиљно. Амандман који сам ја поднео у име СРС је, господине министре, суштинске природе. Имајући у виду на којој ветрометини ми данас живимо и постојимо, ово сте морали да прихватите јер би сигурно закон био квалитетнији. Ми смо у ставу 1. члана 3. рекли да се војним образовањем остварује посебан циљ који произилази из природе војне службе и посебних

услова под којима се обављају послови за потребе одбране. После речи „одбране“ додајемо „и територијалног интегритета и суверенитета државе“.

Нама је веома важно да се ово нађе у закону о војном образовању, јер видите да на Републику Србију данас кидишу и ала и врана. Уколико бисте прихватили и ово постао саставни део овог члана, односно закона о војном образовању, ми бисмо имали додатне гаранције да се неће појавити неки сепаратистички покрети, којих већ има. Они су потпомогнути како домаћим петоклонашима тако и утицајима неких служби са стране, и то посебно долази до изражаја у овом периоду у којем ми живимо, као и у надолазећем периоду.

Ово је требало прихватити јер територијални интегритет је важан исто колико је важно да буду редовне пензије, да буду добре, да наша омладина и сви други који су радно способни имају посла. Важно нам је да наша држава заиста има добру ситуацију када је у питању територијални интегритет. Када је у питању суверенитет државе, такође сматрамо да треба обратити посебну пажњу, тако да је мало нелогично да овај амандман није прихваћен. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

**НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ:** Као што смо говорили у току ове расправе и о Закону о војсци, јасно је да одбрамбену политику земље, војне и политичке савезе не дефинише Војска. Управо због тога ми треба да помогнемо нашим оружаним снагама да у будућности буду још опремљеније, да наша земља буде заштићена апсолутно од сваког насртаја и покушаја насртаја крвожедних НАТО чланица. Због тога инсистирамо на томе, ево већ који дан расправљамо, да је неопходно започети процес учлањења Србије у ОДКБ.

Али ја ћу, господине министре, да говорим о оном концепту, односно оном делу који се тиче Војске Србије који је увек непознаница и о којем јавност мало зна, а то је морал војске. Апсолутно можемо да кажемо, од давнина, да је морал српских војника увек био на највишем нивоу и отуда онај Његошев стих: „Бој не бије свијетло оружје, већ бој бије срце у јунака“.

А да би то било још боље у будућности, потребно је, и везано је за овај амандман на члан 2, да се апсолутно усредсредите као министар у Влади Републике Србије на то да се престане више са давањем гаранција и помоћи за пропала јавна предузећа, да Народна скупштина Републике Србије помаже Електропривреду и њене сателите уместо да се даје за војнотехничко усавршавање Војске, да се улаже у потпуну професионализацију наше војске; она, дакле, није извршена докраја. Мислим на то да се код селекције будућих професионалаца у Војсци управо вратимо на овај Његошев стих, или на све оно што је говорио славни генерал Живојин Мишић.

У том смислу ми можемо да поздравимо то што сте вратили оно што је најважније за војску, а то је официр за морал. Али свакако морате, господине министре, као министар у Влади да се борите да неке прозападне невладине организације буду избрисане са буџета, а да се да за Војску.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Ненад Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. предлога овог закона. Ми смо се овде ових дана наслушали много тога, али нисам чуо од представника, пре свега, владајуће већине и представника министара на каквој и на којој доктрини се заснива наше војно образовање. Да ли је то доктрина која је блиска стандардима НАТО-а или је то доктрина која је блиска руском начину ратовања, као што је то био дуги низ година, почевши од Првог светског рата па све до распада Југославије?

Даље, постављам питање министру војном – да ли је тачно да је Војна историја предмет који се на нашим војним школама изучава факултативно? Ако је то тачно, онда је то катастрофа. То хитно мора да се промени, јер војна наука, образовање војника, војници се морају напајати на светлим примерима из наше па и историје других народа, зашто да не. Познато је да ће обичан војник боље укапирати и схватити шта треба да ради уз неку патриотску песму, него из неких предавања из области тактике и тактичке обуке.

Даље, питао бих још нешто – да ли постоји могућност да се део наших војних школа, да ли средњих, да ли високих, дислоцира из Београда? Колико је мени познато, све се то углавном налази у Београду. Пошто ја долазим из Ниша... Знате да је Ниш некада био центар Друге армијске области. Та Друга армијска област је по територији коју је обухватала била највећа армијска област у бившој Југославији и стратешки најважнија

област. Ниш је био једини град који није био главни град неке од република, а био је центар тадашње Друге армијске области. Ниш има много касарни. Ми сматрамо да постоји могућност да се део војног образовања пресели у град Ниш.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Савићу.

Реч има министар господин Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Само да појаснимо. Када у овом парламенту (ви ћете одлучити када ће то бити) будемо усвојили стратегију националне одбране, онда ћемо из ње усвојити доктрине. Нећемо то радити ни ви ни ја, то ће радити Генералштаб. Дакле, ми ћемо рећи какву доктрину заправо желимо на основу стратегија, које ћемо усвојити, надам се, врло брзо. Зависи од вас, посланици, када ће бити.

Ми улазимо, иначе, у јавну расправу, почињемо; читава јавност може да се упозна. Када се то оконча, ми долазимо пред посланике са стратегијом. Посланици ће рећи шта мисле. Из тога ће Генералштаб извући закључке и направити доктрину, па ће то бити српска доктрина, једина могућа.

Што се тиче предмета Војна историја, он је обавезан и учи се, наравно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Што се тиче члана 3. који каже: „Посебни циљеви војног образовања јесу школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и лица из грађанства за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, као и развој научноистраживачког и стручног кадра за потребе одбране и Војске Србије“, овим амандманом ми смо предложили да после „потребе одбране“ иде и наставак – „и заштите територијалног интегритета и суверенитета државе“.

Један колега данас је говорио о томе шта значи у српском народу јака војска и јака држава. Ја бих само поновио да јесте у Србина увек било да се каже – колико је држава јака, толико је јака и њена војска, и обратно – колико је јака војска, уједно је јака и њена држава.

Уколико говоримо да ми сада имамо респектабилну Војску, јаку Војску, онда је на потезу држава да заштити свој територијални интегритет и суверенитет тако што ће по нашем најбољнијем питању, када је у питању



територија Косова и Метохије, коначно затражити да се спроведе до краја Резолуција Савета безбедности УН 1244 и повратак наших припадника у јужну српску покрајину.

С друге стране, оно што је увек било, а јесу наши чланови Војске управо људи из народа, треба да се заштити наш народ тамо где је у овом тренутку поново остављен на цедилу. У питању је Куршумлија. Имамо ситуацију да из медија сазнајемо, а и у разговору са грађанима, да Шиптари са територије Косова и Метохије редовно упадају на простор куршумлијске општине и краду дрва. Раније је одређен број њих био хапшен, али углавном их пуштају без икаквих даљих законских процедура. У последње време понашају се врло агресивно, и то можемо сазнати од људи који тамо живе и који су на терену. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милисав Петронијевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Колега, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам рекао данас, истина је да колико је јака војска, толико је јака и држава, и то је тачно, то стоји. То се види и према томе какав је положај Србије данас у свету. Сложићете се са нама, министре, данас Србију неупоредиво више уважавају како суседи тако и западне земље. Србија више није држава са којом се разговара као са подаником, већ као са партнером. Данас се слуша шта Србија мисли. Данас је и државама региона, неким, где су били ратни сукоби у прошлости, важно шта Србија мисли. Данас се са Србијом преговара и разговара. Данас се Србији не издају наређења. Данас се Србији не подносе папири које треба да потпише и прихвати, па јој се каже – хоћеш силом или милом. Данас се Србија пита за став и мишљење.

За то су заслужни и Војска Србије, и председник Александар Вучић, и Влада Републике Србије и Српска напредна странка, која чини већину и у Скупштини Србије и у Влади Републике Србије. Тако ће и да остане, Србија ће да се бори за очување мира, за очување своје територијалне целовитости, али морамо да знамо и шта је политика живота, да је политика живота оно што данас имамо, да разговарамо, не да ратујемо. Нећемо да звецкамо оружјем, али Војска Србије служи да сачува целовитост своје државе, да буде ту (кажем, да буде ту) уколико затреба било ком Србину, било где он живео. И увек ће знати и умети да сачува сваку нашу српску главу српска војска у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, данас смо у ситуацији да можемо да говоримо да улажемо у војно образовање, да улажемо у научноистраживачки рад и да развијамо нове технологије. Данас смо у ситуацији да говоримо да смо подigli конкурентност наше наменске индустрије. Наменска индустрија је значајна грана наше привреде. Данас ћемо запослити у Војсци Србије седамдесет инжењера, док претходни режим не само да је отпуштао инжењере, него није запослио ниједног инжењера.

Данас Влада Републике Србије подједнако брине и о активним припадницима Војске Србије и о војним пензионерима, а то говори стамбено збрињавање припадника Војске Србије који су спремни живот да дају за отаџбину. Наиме, у претходном периоду смо стамбено збринули припаднике Војске, Полиције и службе безбедности, доделили смо преко 7.000 станова. У другом и трећем кварталу 2018. године почеће изградња 7.400 станова на шест локација, то су: Београд, Нови Сад, Крагујевац, Краљево, Врање и Ниш. Међутим, интересовање су показали и други градови Србије. На тај начин ће се стамбено збринути не само активни припадници Војске већ и војни пензионери, зато што су услови кредитирања изузетно повољни, а цене станова се крећу око 500 евра по квадрату, што је изузетно повољно. Чак је и општина Куршумлија, одакле ја долазим, добила прве власнике станова што се тиче припадника Војске Србије.

Улагање у Војску Републике Србије не само да враћа грађанима патриотизам који нам је претходни режим одузео, већ подиже целокупну привредну активност наше државе. Колико је само грађевинских привредних друштава ангажовано у изградњи станова, колико ће само радника бити запослено у стамбеној изградњи!

Грађани Србије су знали да процене када су на изборима дали подршку нашем председнику Александру Вучићу и Српској напредној странци. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч?

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 3. коју сам предложио додатно се дефинишу посебни циљеви војног образовања.

Наиме, обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије јесте примарни и стратешки циљ овог закона.

Развој наше државе се првенствено ослања на улагање у стручно усавршавање младих људи и улагање у инфраструктуру. Поред изградње и реконструкције великих клиничких центара, веома значајна улагања имамо и у здравствене установе широм наше земље.

Клиника за урологију КЦ Србије добила је најсавременији апарат за лечење бубрежних обољења, за који је Министарство здравља издвојило више од 48.000.000 динара. Овај апарат је тзв. златни стандард у овој области медицине и на њему ће годишње бити лечено око 2.000 пацијената. Набавка овог апарата је потврда одлуке Министарства да све здравствене установе добијају најсавременију дијагностичку опрему и апарате.

Такође, најављено је и отварање центра за простату у КЦ Србије. Припреме се обављају са стручњацима из иностранства и овај центар ће бити као и остали европски центри овог типа.

У КБЦ Бежанијска коса пуштен је у рад нови дигитални рендген апарат, за који је држава издвојила преко двадесет милиона динара, а до краја године биће набављени нови скенер и магнетна резонанца.

Такође, ове године у Србију треба да стигне и савремени радиотерапијски апарат за стереотаксичну радиохирургију целог тела са пратећом опремом. Такозвани икс нож биће смештен у КЦ Србије, у згради која ће се градити на два нивоа. Свакодневно ће на овом апарату моћи да се зрачи до тридесет пацијената и значајно ће се скратити време зрачења, па ће на њему уместо четири недеље третман трајати пет дана.

Улагањем у медицинске установе у нашој земљи Влада Републике Србије показује да стреми свеукупном развоју државе и подизању животног стандарда свих њених грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, господо официри, поштоване колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о војном образовању, где предлажем да се дода став 3. који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на индустријализацију“.

Посебни циљеви државе се свакако налазе у наменској индустрији. Производи наменске индустрије су у највећој мери финансирани од стране државе и могу да буду замајак индустријског развоја, и то не само директним пословима већ и освајањем нових технологија, као и повећањем капацитета.

Иако на први поглед делује да улагање у наменску индустрију представља велики одлив капитала, ако мало боље сагледамо, видимо да није

тако. Улагањем у наменску индустрију стичу се нова знања и искуства која се користе у решавању проблема цивилног друштва. Истраживањем се долази до резултата у проналажењу нових материјала, нових извора енергије, као и нових идеја за пренос енергије. Добробит која се остварује развијањем наменске индустрије је немерљива. Зато је нама потребан нови стручни кадар, који ће на основу искуства старијих генерација и нових знања, као и нове енергије, допринети развоју наше државе не само у одбрани земље већ и у повећању индустријске производње. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац. Да ли неко жели реч?

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо посланици, поштовани грађани, амандман на члан 3. Предлога закона поднела сам у циљу додатног дефинисања посебних циљева војног образовања. Поред општих циљева образовања који су утврђени прописима о средњем образовању и васпитању и високом образовању, војним образовањем остварују се посебни циљеви, као што су школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и грађана за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, као и развој научноистраживачког и стручног рада за потребе одбране и Војске Србије.

На подручју југоисточне Европе покренуто је више политичких, економских и безбедносних регионалних иницијатива чији је циљ очување мира и стабилности. Европске интеграције, развој сарадње са свим кључним актерима међународне заједнице и развој регионалне сарадње кључни су спољнополитички циљеви Србије, а Република Србија је опредељена за даље јачање сарадње, уз поштовање политике војне неутралности.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић. Колегинице Марковић, изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Амандманом који сам поднела желела сам да нагласим значај процеса евроинтеграција за реформе које спроводимо у свим областима нашег друштва. Пошто је наш главни циљ чланство Србије у ЕУ, бројне активности које спроводe Парламент и Влада Србије управо се односе на остваривање тог циља. То је разлог зашто желим да укажем на значај активног учешћа Министарства одбране Републике Србије у процесу спровођења ССП-а, који је ступио на снагу 2013. године. Из тог разлога бих навела и заједничке активности Министарства одбране и ЕУ, које су изузетно

значајне у контексту Поглавља 31 а то је заједничка спољна и безбедносна политика.

Године 2012. ступио је на снагу Споразум о безбедносним процедурама за размену и заштиту тајних података и Споразум између Србије и ЕУ о успостављању оквира за учешће у операцијама ЕУ за управљање кризама. Заједно са доношењем Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије заокружен је правни оквир и омогућено учешће у активностима у оквиру заједничке безбедносне и одбрамбене политике ЕУ. Године 2013. потписан је Административни уговор о сарадњи Министарства одбране Републике Србије са Европском одбрамбеном агенцијом, са којом учествујемо у бројним иницијативама, а 2015. године Влада Републике Србије усвојила је Закључак о приступању Концепту борбених група ЕУ.

Укључивањем Републике Србије у концепт заједничке безбедносне и одбрамбене политике ЕУ унапређује се спољнополитичка позиција наше државе, позитивно се утиче на положај у међународним организацијама и доприноси да Србија буде препозната као субјект успостављања безбедносног регионалног и глобалног окружења.

У потпуности подржавам све заједничке активности Министарства одбране са представницима ЕУ, о којима сам већ говорила, и верујем да постоји простор за њихово унапређење у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Неће ми бити потребно пуно времена. Само бих желео да вас подсетим да је на данашњи дан пре осам година преминуо проф. Светозар Стојановић, један од највећих професора Филозофског факултета. Зашто баш њега спомињем? Због реченице, од многих филозофских мисли које је изговорио, али ова ми је јако важна: „У народу коме припадамо“, каже проф. Стојановић, „осим слободарске, опстаје и квислиншка традиција“.

Колико је у праву, понекад се показује и у овом парламенту. Јадни су они који данас оптужују генерале и официре који су бранили земљу, који су дали животе, дали своје каријере и дали своју слободу. Тиме оптужују и вас који сте те генералне и официре уврстили у образовни систем. Кога ћете другог него оне који су били најчаснији? Хероје не бира време него догађаји.

И сам сам изложен таквим ситуацијама, и јако ми је драго што поступате баш на начин на који треба да поступате. Треба они који јесу прави да образују будуће генерације и будућу децу у Војсци Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч?

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Господине потпредседниче, странка бившег режима није водила рачуна о моралном васпитању наших академица. Она га је, нажалост, избацила из наставног плана и програма наших академица.

Хвала вама, господине министре војни Вулине, и врховном команданту Александру Вучићу, што сте овај наставни предмет вратили у наставни план и програм како би српска војска поново стекла моралне вредности којима су се дивили многи наши пријатељи а, богами, и непријатељи.

Колико је српска војска поседовала моралних вредности у Великом рату и колико је допринела победи у том рату, о томе је поред многих говорио и министар иностраних дела САД 1915. године господин Роберт Лесинг, који је поред осталог рекао: „Када се буде писала историја Великог рата, њезин најсветлији одељак зваће се Србија.“

Зато ће морално васпитање, посебно задаци моралног васпитања као што су васпитање у духу српског патриотизма и српског родољубља, као окосница традиције српске војске, и даље бити, захваљујући војном образовању, изузетно важно.

Српска напредна странка и врховни командант оружаних снага Александар Вучић и ви, господине министре Вулине, учинићете све да се врати част, углед и понос српске војске, како би се она модернизовала. Без такве модернизације нема ни модернизације Србије за коју се здушно залажу председник државе, Влада Републике Србије, највећи број посланика у високом дому и највећи број грађана Републике Србије.

Зато је, господо из бившег режима, принцип моралног васпитања и деловања један од најважнијих принципа војног образовања. Запамтите то. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, наш бруто домаћи производ из пољопривреде учествује у укупном БДП-у земље са готово 12%. У процентима, то је пуно. Номинално, то је мало. Дакле, земља која производи између четири и четири и по милијарде евра БДП-а из пољопривреде са овим природним ресурсима би могла далеко више. У том БДП-у из пољопривреде наша биљна производња учествује са 70%, а сточарска производња са 30%. У Европи је то обрнуто.

Уколико желимо да се приближимо по стандарду земљама ЕУ, морамо и по пољопривредној политици и приходима и по структури прихода да будемо слични њима. Дакле, тај простор где ми имамо биљну производњу од 70, сточарство 30, а они обрнуто, тај простор нама даје прилику да БДП допунимо. Дакле, ако бисмо ствар обрнули и на сваком хектару имали једно

условно грло, БДП не би био из пољопривреде четири милијарде, већ би ишао између осам и девет милијарди.

У том смислу, било би више новца за Војску. А ја верујем да ми нећемо учинити оно што су чинили ови који су са седнице отишли да шетају; дакле, нећемо смањивати број војника, нећемо, као Вук Јеремић и Борис Тадић, пензионисати официре, нећемо смањивати број оклопних возила, нећемо смањивати број тенкова, нећемо смањивати ратну технику. Напротив, гледаћемо да сразмерно окружењу будемо војно способни, односно да будемо наоружани, технички опремљени, да можемо да одвратимо наше непријатеље од могућих покушаја и војних притисака на нашу земљу.

На крају да кажем, уколико не будемо имали снажну економију и добру, модерну, наоружану војску, можда нам ништа друго неће требати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

У члану 3. говори се о посебним циљевима који се остварују војним образовањем, који произилазе из природе војне службе и посебних услова под којима се обављају послови за потребе одбране и Војске Србије. Да не бисмо били само слаткоречиви, сада, господо официри, и мало критичког осврта на оно са чим се може суочити Војска Србије, а последица је можда баш пропуста у образовању и васпитању професионалних војника. Цитираћу председника Републике Србије Александра Вучића, од пре десетак дана, можда мало мање, каже – не може да се догоди да када вам дође генерална инспекција у неку јединицу, пола те јединице није ту, и то не зато што нешто раде, већ зато што знају да не могу да савладају одређене физичке и друге препреке. Шта онда да радимо са „миговима“ и другим стварима?

Из ових речи председника Републике Србије Александра Вучића, које је недавно изрекао пред представницима медија, господине министре и господо генерали, морају се извући поуке. Није сада битно о којој се јединици Војске Србије ради, али не смемо допустити да овај случај постане појава, јер ако то дозволимо и прелазимо преко тога, сутра ће, господо генерали, исти ти припадници неке јединице, суочени са тешкоћама борбених дејстава и ратним условима, можда помислити да могу и смеју да побегну са фронта.

Дакле, војним школовањем и усавршавањем професионалних припадника Војске Србије морамо постићи циљ да створимо такве офицере, подофицере и све друге припаднике Министарства одбране и Војске Србије који ће бити у стању да се храбро суоче са свим изазовима своје професије, да им никада не падне на памет да се скривају и беже пред генералном инспекцијом или било којим контролним органом у миру или, не дај боже, пред непријатељем у рату. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, и овај мој амандман иде у правцу тога да се повеже свеукупни развој Републике Србије са војним образовањем.

Предложила сам да се у члану 3. дода став три који гласи: „Остваривањем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на социјалну равноправност.“

Предлог закона о војном образовању дефинише војно образовање као део образовног система Републике Србије, и то је оно што чини суштину предлога овог закона. Предложеним законом даје се могућност да се, уколико се укаже потреба за одређеним профилем образовања, могу формирати одељења која ће бити мешовитог састава и која ће школовати одређени профил. Свима је јасно да, када се школује профил за којим постоји потреба, то значи додатну сигурност за оне који се школују, да то значи брже добијање радног места, што свакако за резултат има остваривање социјалне равноправности. Овај мој амандман иде у том правцу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани представници Министарства одбране, Војске Србије, поштовани министре, част ми је што данас имамо прилику да заједно дискутујемо о овако гордом ресору и његовим битним елементима.

Онај ко је увек на располагању свом народу, не само у оним крајњим ситуацијама и најмање пожељним, када је рат или неко ванредно стање, јесте Војска Србије, која буди чист и јединствен пример сигурности и безбедности у нама.



У нашој држави су се производили војна опрема и наоружање, изнедрили су се многи врсни официри, ми смо, просто, били једна војна индустрија. И, замислите сада, једног дана, тамо негде почетком 2000. године, и све се као нешто одиграва тих година, дошли су руководиоци „жутог предузећа“ и уназадили, демолирали, растурили Војску Србије, истопили и утопили по белом свету, зарад својих цепова.

Онда се то понавља негде 2007, 2008. и 2009. године и схватите да нису продали само зидове и зграде које су остале саме. Замислите, на пример, да сте економиста, рачуновођа, и дође директор вашег предузећа и прода ваш рачунар, ваше регистраторе, сав инвентар, а очекује на крају године да сте направили салдо, изравнали рачуне и, наравно, остварили профит. Е, па то није могуће, господо, и није реално. А таква ситуација је задесила Војску Србије.

На сву срећу, Српска напредна странка, на челу са Александром Вучићем, води рачуна о оснаживању војске и њеном угледу у свету, образовању, спремности, обучености и опремљености.

Сходно томе, подносим овај амандман који ће допунити члан 3. овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, колико је Министарство одбране спремно на улагање у развој образовања говори и реновирање Војне гимназије, где ће питомци Министарства одбране имати одличне услове за школовање. То ће значити већи број уписаних ђака, више одељења и нових смерова, што ће задовољити потребе Војске али и потребе те деце јер ће живети и школовати се под dobrим условима, у својој земљи, и имати најквалитетније професоре. Само за прву фазу улагања у Војну гимназију издвојено је више од тридесет милиона динара. Радови обухватају замену столарије, подова, инсталација водовода и канализације, реновирање ученичких соба, читаонице и библиотеке у оквиру Војне гимназије.

За Војну академију ове године издвојено је више од триста милиона динара. Крајем 2017. године Министарство одбране започело је инфраструктурне радове, који ће обезбедити боље услове живота и рада кадета и старешина у тој високообразовној установи.

Све ово се ради у циљу побољшања образовних капацитета и развоја Војске Србије, што ће грађанима пружити већу сигурност и улили веће поверење у систем одбране. Због тога Предлог закона о војном образовању заслужује апсолутну подршку. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо, као што сам рекла у свом претходном излагању, наставићу да износим добре примере из праксе како је привреда повезана са Војском и обрнуто.

„Застава оружје“ Крагујевац – Влада Србије усвојила је закључак којим се омогућава да се у „Застави“ формира нова фабрика за производњу војних неборбених возила под називом „Застава теренска возила“, односно „Застава ТЕРВО“. На овај начин ће се у редовну производњу увести возило за којим постоји тражња Војске Србије, МУП-а и других нецивилних корисника. Под патронатом Министарства привреде, функционални модел је већ урађен. Будући да се већина делова производи у Србији, Војска Србије ће добити савремено а јефтино возило. Отпочињањем производње за потребе Војске Србије и МУП-а као и других нецивилних институција, отвара се и могућност извоза тих камиона (у основној или дограђеној верзији), пре свега у државе у окружењу, али и оне са којима Србија има традиционалну привредну и војну сарадњу, какве су земље северне Африке, Блиског истока и Јужне Америке.

Следећи пример је „Јумко“ АД Врање. По наредби господина Вучића, ушло се у пројекат опремања српске војске; сваки војник, по прописима, мора да има најмање два комплета униформи. Тај посао је добио „Јумко“. Тиме ће сваки војник имати најмање два комплета униформи, што се није десило још од времена Југословенске народне армије. Министарство одбране и Министарство привреде су заједно са руководством „Јумка“, са припадницима Војске Србије и Генералштаба донели одговарајуће планове за нове униформе, на првом месту припадника наших специјалних јединица, Војне полиције, извиђача и свих оних који имају посебне задатке, који имају посебну намену, а самим тим и треба да имају посебну униформу, са циљем да се, као што се то ради и у светским армијама, прилагоде њиховим потребама и задацима.

Свако улагање у Војску Србије је улагање и у локалну заједницу и привреду. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч?

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, образовање током живота односно стручно усавршавање професионалних припадника Војске Србије представља јединствен систем њиховог непрекидног оспособљавања за примену знања, вештина и способности потребних за укључивање у радни процес који је у вези са конкретном дужношћу. Стручна усавршавања организују се и реализују кроз каријерна усавршавања официра, командне и штабне курсеве, курсеве страних језика, курсеве преквалификација, курсеве у области телекомуникација и информатике, курсеве у области логистике, у области материјалног и финансијског пословања, методичке курсеве наставника, извођача обуке и друге.

На овај начин, као и школовањем и усавршавањем државних службеника и лица из грађанства за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, добијамо способне кадрове, спремне да одговоре изазовима и задацима који се од њих траже. А развојем научноистраживачког рада и стручног кадра долазимо до унапређења и осавремењивања образовања у систему одбране и кроз индивидуална истраживања и стваралаштво, које финансира Министарство одбране. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч?

Колега Цокићу, изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, хвала.

Господине министре, господо официри, апсолутно имате подршку за овај закон. И Влада има подршку ове већине, јер је закон написан на најбољи могући начин. Писали су га најстручнији људи из ове области.

Ми покушавамо својим амандманима да га поправимо колико је то могуће, да дамо свој допринос у оквиру наших могућности и знања, за разлику од оних који су предлагали амандмане (а којих сада овде нема) у којима је писало „брише се“, а онда су користили време које је дозвољено за образлагање како би на најгори могући начин критиковали Владу, министре, па и самог председника господина Вучића.

Оно што желим да вас замолим, господине министре, тиче се локала, а ја долазим из општине Смедеревска Паланка. Поред бање Паланачки кисељак налази се касарна, један део од пре Другог светског рата, а други када је проширена касарна, од 1974, када је Скупштина општине доделила Војсци земљиште на коришћење. Данас када је машинска индустрија потпуно или доста угушена у Смедеревској Паланци, а то је била окосница нашег развоја, ми перспективу налазимо у бањи Паланачки кисељак. Молим вас да земљиште, пошто се налази до бање, буде искоришћено или за потребе

Војске или за потребе развоја бање, не у неке треће сврхе. Свакако, сада нема тамо неких важних објеката; доскора су се тамо налазили тенкови и оружја и оруђа која су транспортована у Железари Смедерево.

Још да кажем једну реченицу – заблуда је и подметање овде да не могу да се топе легирани челици у Железари Смедерево; у Железари Смедерево се производе угљенични челици, а топе скоро сви. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, поштовани министре са сарадницима, господа официри Војске Србије, сарадња Центра Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац са Кабинетом градоначелника Града Лесковца и кабинетима свих председника општина Јабланичког управног округа је веома битна.

То се види по великом броју кандидата за добровољно служење војног рока са оружјем. Слободно могу рећи да је тај број у граду Лесковцу највећи у Србији. Центар Министарства одбране за локалну самоуправу у Лесковцу је у периоду од последње четири године упутио 527 кандидата на добровољно служење војног рока са оружјем, док је у Центру за обуку, који се такође налази у Лесковцу, укупно било 2.500 војника.

Велики број кандидата за добровољно служење војног рока са оружјем Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац има захваљујући популарности Војске Србије на југу Србије, али и својим непрекидним афирмативним порукама, информисању, гостовањима на локалним телевизијама и у самим школама, непрекидним истицањем рекламног материјала.

Посебно се истиче додељивање захвалница и значака од стране Министарства одбране војницима који су добровољно одслужили војни рок са оружјем, када је градоначелник Града Лесковца домаћин а Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац организатор.

Досад је у два наврата подељено преко 150 захвалница и значака у скупштинској сали Града Лесковца, уз присуство свих локалних телевизија и свих електронских и штампаних медија, који су својим објективним и афирмативним излагањима умногоме допринели великом броју кандидата. Таква једна подела управо је у припреми, када ће у оквиру обележавања градске славе поново бити подељене захвалнице и значке које додељује Министарство одбране, од стране представника Министарства одбране и градоначелника Града Лесковца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има колега Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, у овом члану 3. који дефинише посебне циљеве, као и све оно што су посебни циљеви војног образовања, ја сам додао један посебан став који се тиче и развоја Србије, тј. да се овим посебним циљевима подстиче и развој Србије, али уз перманентну борбу против криминала.

Шта ми, у ствари, желимо и хоћемо као народни посланици и као власт од вас? Желимо државу која ће да буде стабилан партнер, гарант мира. Желимо државу која ће да буде спремна да преговара у сваком моменту, али са ставом да никада нико не помисли да та држава преговара из страха, напротив, држава која преговара због своје храбрости и спремна је да увек остане на путу очувања мира. За то нам је свакако потребна и јака Војска.

Наставите да радите тај посао који сте започели са председником државе, наоружавања српске војске, враћања морала, јер то аутоматски значи и сигурност да нам се неће поновити неки нови Бљескови, неке нове Олује, неки нови Мартовски погроми и све оно чега, нажалост, у својој прошлости имамо можда и превише.

Вама, драги припадници Војске Србије, поштовани официри, просто желим да изразим захвалност у име свих нас посланика Српске напредне странке а, сигуран сам, и већине наших колега који седе у овој сали, за све оно што сте издржали у прошлости, за сва она понижења која сте достојанствено изнели и достојанствено чекали нека боља времена за Војску Србије. Будите сигурни да та времена, ево видимо, полако долазе и да ћемо сви ми који смо овде присутни заједно са вама и заједно са нашим председником и Владом Републике Србије наставити да градимо бољу будућност за Војску Србије, што аутоматски значи и бољу и сигурнију будућност за нашу децу и све наше сународнике, и у Србији и у суседству. Толико и хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Колегинице Репац, изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Хвала лепо.

Ово је трећи амандман који подносим када је у питању војно образовање. Он се односи на унапређење здравствене заштите када је у питању остваривање посебних циљева војног образовања.

Овим законом уређујемо циљеве и начела војног образовања. Циљеви су школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника Министарства одбране и Војске Србије.

Циљеви се остварују кроз школовање и кроз квалитет наставног процеса. Студенти се школују на Војномедицинској академији, која је основана 1844. године. У свом саставу има Медицински факултет, који школује војне лекаре. Дуго је образовала лекаре из цивилног сектора за потребе система државне одбране. Циљ је да створи стручњаке који ће решавати медицинске проблеме, овладати методама истраживања, превентиве, дијагностике, терапијским методама. Циљ је и да се развијају стечена знања у различитим подручјима медицинске струке и науке, да се обезбеди врхунско образовање у медицини и да знањем допринесу унапређењу како војног здравства тако и здравствене заштите у Републици Србији.

Господине министре, вама и вашим сарадницима желим да се захвалим на споју војномедицинског образовања, на тој спони са цивилним сектором. Хвала за ваше ангажовање, за ваш труд, јер видим да је јако тешко прећи из хаоса у хармонију. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Бићу јако кратак. Мени је заиста жао што велики стручњаци прекопута нису више с нама. Имају, вероватно, паметнија посла, али то је нешто што говори о њима.

Овај мој амандман, дакле амандман на члан 3. предложеног закона, рекао бих, логичан је наставак мојих амандмана на члан 1. и члан 2. предложеног закона. Као и претходни амандмани, он потенцира модернизацију у контексту укупног развоја Србије. Мислим да не морам нарочито да истичем колико је важна модернизација, посебно имајући у виду модернизацију Војске Србије и одбрамбеног система. Дакле, снажна и способна војска, добро обучена, добро опремљена, јесте нешто чему треба да

тежимо и нешто чему тежи свака озбиљна држава, а то директно доприноси очувању мира и стабилности у региону.

Као што је данас мој уважени колега Филиповић рекао, мир и безбедност су кључни предуслов за политичку стабилност. Политичка стабилност је опет кључни предуслов за креирање доброг инвестиционог амбијента, дакле за економски развој, за привлачење нових инвестиција. Привлачењем нових инвестиција, добијамо нова радна места. Самим тим, то доводи до укупног привредног раста и побољшања животног стандарда грађана. Зато је важно да имамо снажну и способну Војску, коју ће сви поштовати и уважавати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Вјерица Радета и народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У оквиру наше расправе о амандманима посланици Српске радикалне странке указивали су на наше кључне примедбе. Нисмо ми имали неке претеране примедбе на неке од предлога ових закона, али постоје три кључне примедбе које могу заправо да се подведу под сваки члан и сваки предлог закона.

Ми у Српској радикалној странци апсолутно смо против учешћа, то морамо да поновимо, наших војника у међународним мисијама, било да су у организацији ЕУ или УН. Ми добро знамо шта ти људи морају да раде, односно шта те тзв. мировне мисије раде на терену. Имамо најбољи пример шта се под окриљем мировних мисија Еулекса дешава на КиМ и колико је Срба побијено, ни кривих ни дужних, а нико, наравно, не реагује на то. Ми просто не желимо да наши војници учествују у таквим прљавим стварима.

Што се тиче војне неутралности, господо, требало би да знате, а надам се да знате, да војна неутралност државе која је величине и јачине Србије не зависи од нас. Ви то добро знате. Да ли ћемо бити војно неутрални или не, о томе ће одлучивати неки други. Очигледно је да је велика навала од стране НАТО-а да будемо под њиховом контролом. Ми српски радикали кажемо да Србија мора хитно у ОДКБ, да тражимо, да замолимо да нас тамо приме, јер је то једини начин за очување нашег територијалног интегритета и суверенитета државе Србије.

Оно што је такође важно, да вам скренемо још једанпут пажњу – морате много више да бринете о професионалним војницима, не могу професионални војници да завршавају радни век када су још у пуној снази, морају да остану у Војсци све до пензионисања.

(Председавајући: Приведите крају, колегинице Радета.)

Завршавам, хвала. Молим само за одговор на она два питања. Једно је везано за надирање Шиптара у Куршумлију. И друго – шта ћете са овим

Србима са Косова и Метохије који већ у јунском року траже да буду војници у Војсци Србије, а још увек немају...?

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уз наставак економских реформи, убрзање европских интеграција, јачање владавине права, улагање у образовање и културу, Влада Републике Србије остаје посвећена унапређењу квалитета живота свих грађанки и грађана Србије. Створени су услови да се у 2018. години поставе темељи за трајно одрживе и здраве јавне финансије и за убрзање привредног раста.

Влада је у буџету 2018. године издвојила 120 милијарди динара за капиталне инвестиције. Још један од важних показатеља одговорне економске политике Владе јесте чињеница да је буџет наше земље у суфициту више од шест милијарди динара, а знамо да је за прва четири месеца био планиран дефицит од више од шездесет милијарди динара. Ово је изванредан резултат, али и обавеза да Влада Србије настави са радом у достизању пројектованог раста. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, дотакла бих се Предлога закона о војном образовању, закона који је од посебног значаја за одбрану Републике Србије. У питању је закон који уређује школовање, усавршавање и војнострукно усавршавање, као и војнострукно оспособљавање за потребе одбране и Војске Србије.

Вођен посебним принципима, законодавац је уредио област средњег образовања и васпитања и високог образовања на начин да успостави ефикасан и успешан систем прилагођен, конкретно, нашем образовном и војном систему. Усвајањем овог предлога закона који у пуној мери уважава специфичности војног образовања довршио би се процес усклађивања прописа, како би и војношколске установе постале интегрални део образовног система Републике.

Верујем да су грађани препознали ангажовање Министарства одбране и министра Вулина у модернизацији, опремању и организацији Министарства. Војска Србије у претходном периоду реализовала је читав низ активности значајних за Републику Србију. Обезбеђивање Копнене зоне безбедности, ангажовање Војске Србије у мултинационалним операцијама, контрола и заштита суверенитета ваздушног простора Републике Србије, израда Нацрта стратегије националне безбедности, само су неке од



афирмативних и крајње успешних активности које је ресорно министарство спровело.

Уважавајући неопходност доношења овог предлога закона, уз значај којим ће он допринети целокупном образовном систему, довољни су разлози да у дану за гласање све моје колеге подрже овај законски предлог.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Колега Бојанићу, изволите.

**ЗОРАН БОЈАНИЋ:** Захваљујем, уважени председавајући.

Ево још једног мог нелогичног амандмана, све у покушају да подржим напоре Владе Републике Србије у економском и одрживом развоју наше републике. Чланом 3. Предлога закона предлаже се прописивање посебних циљева војног образовања, који поред општих циљева образовања обухватају и посебне циљеве који произлазе из специфичности природе војног образовања.

Колико је мој амандман који помиње одрживи развој нелогичан и нема никакве везе са Агендом 2030 и одрживим развојем, управо говори сврха Циљева одрживог развоја – усмеравање и координирање националних јавних политика ка заједничкој визији за човечанство. У циљу 16 каже се – мир, правда и снажне институције. Надовезујући се на лекције научене из неких Миленијумских циљева, Циљеви одрживог развоја обухватају специфични циљ, који гласи – промовисати мирољубива и инклузивна друштва за одржив развој, обезбедити приступ правди за све и изградити ефикасне, поуздане и инклузивне институције на свим нивоима. Управо то ради наша влада, ради ово министарство и овај предлог закона.

За све моје колеге које подносе нелогичне амандмане као и ја, само да кажем – не мрзите све оне који су љубоморни на вас, љубоморни су јер сте бољи од њих. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч?

Колега Орлићу, изволите.

**ВЛАДИМИР ОРЛИЋ:** Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, питање квалитетног образовања, наравно укључујући и војно образовање, у непосредној је вези са укупним развојем земље и са различитим аспектима, који ће сигурно бити посебно подржани од стране државе када је реч о стратешком приступу квалитету образовања.

Говорили смо већ на овој седници о различитим аспектима које планира да подвуче и посебно подржи Стратегија развоја образовања у Републици Србији у периоду од 2020. до 2030. године. Уз оне који се односе на подршку сарадњи између сектора образовања и сектора привреде и оне који се односе на целоживотно учење и усавршавање, али и оне који се

односе на међународну сарадњу, један од важних аспеката, у складу са овим стратешким документом који се управо припрема, односи се на оне програме који пружају могућност не само нашим кадровима да се додатно школују и усавршавају у иностранству, већ и омогућавају да се страни студенти додатно школују у нашој земљи.

Када је реч о овој врсти сарадње у домену образовања које припада сектору одбране и сектору безбедности, ми смо и досад имали изванредну традицију. Чињеница је да су многи људи који су се школовали у нашој земљи, а долазе са најразличитијих светских меридијана, након тога задржали изванредне успомене; и не само то, већ и снажно уверење да се овде налазе квалитетни људи, да се овде уче квалитетне ствари и да су овде формирану стручњаци. Ти људи данас већ и сутра немају апсолутно никакав проблем да сарађују са нашим народом и са нашом државом у сваком смислу.

Када је реч о привредној сарадњи, ми смо на основу те врсте снажног доброг утиска и до сада наилазили на широм отворена врата свуда у свету и нема никаквог разлога да свим својим капацитетима не подржимо ову врсту сарадње, ту врсту добрих резултата и у будућности. Обиле сјајних страних инвестиција у нашој земљи већ данас, које су непосредно последица ове врсте доброг и снажног утиска који ми остављамо на међународном плану, сигуран су залог да ове тврдње нису без покрића. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Тодоровић, изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Интегрисање антидискриминаторних норми у образовни систем кључно је за усвајање система вредности који промовише толеранцију и поштовање људских права. Поштовање људских права и постизање ефикасности и ефективности система одбране обједињени су у принципу да је потребно да оружане снаге једне државе представљају све делове друштва, па и етничке и друге мањине. На овај начин промовише се и потврђује начело недискриминације, тим пре што репрезентативне оружане снаге могу послужити као модел за читаво друштво, што је посебно важно.

Међу афирмативним акцијама Министарства одбране Републике Србије у циљу постизања веће репрезентативности оружаних снага јесте и повећање заступљености жена у Војсци Србије, што је јако похвално. Даље, према званичном ставу Министарства одбране, уставне и законске одредбе о забрани дискриминације уграђене су и у оне делове правног оквира који се односе на решавање статусног питања за професионална војна лица припаднике националних и верских мањина. Ове одредбе исте су за све припаднике без обзира на вероисповест, расу, пол, националну припадност или неко друго лично својство. Такође, систем управљања људским

ресурсима усмерен је на достизање циљева једнаких могућности и предвидиве каријере.

На крају желим да истакнем да су конкурси за школовање у војнообразовном систему јавни, критеријуми за пријем су прецизни и јасно дефинисани, а кандидати се не изјашњавају о националној или верској припадности током селекционог процеса. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч?

Реч има колегиница Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, официри Војске Србије, остварење посебних циљева образовања, а када је у питању уопште војно образовање, наравно да је у складу са Агендом 2030, што смо имали прилике да чујемо од мог колеге, али они су усмерени на посебне задатке посебних носилаца одређених активности када је у питању Војска Србије. Када причамо уопште о том образовању, можемо да кажемо да имамо део формалног образовања (о чему смо доста чули када је у питању Војна академија), али и део неформалног образовања, који је јако битан – то су одређени семинари, обуке и рад на развојним пројектима који су од великог значаја за Републику Србију.

Оно што је важно рећи јесте да је данашњи буџет за Војску Србије, у 2018. години, за 25% већи него буџет из 2017. године, што показује набавку опреме и ревитализацију постојећих објеката. Али то не може без искусних, образованих и стручних кадрова.

Оно што је исто важно рећи, од 2012. године заустављен је поступак топљења преко петсто тенкова у америчкој компанији *U.S. Steel*, отпуштање официра патриота према списковима НАТО-а, черупање војних касарни. За оне које данас постоје, према одређеним плановима и мастер плановима тачно је дефинисано шта треба радити са њима. До 2012. године имали смо прилике да видимо у касарнама, поред домаћих и дивљих животиња које су ту живеле, да су деца из основних школа имала прилике да рукују оружјем које је заостало из ратних операција, да буду украдена сва средства убојитог дејства. Али то је 2012. године заустављено управо одговорном политиком коју је водила Влада Републике Србије, у којој су СНС и господин Вучић узели учешће.

Данашње управљање касарнама које нису стављене у комерцијалне сврхе може бити добар пример, а то је изградња универзитетских центара за извршавање одређених развојних пројеката Војске Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, ми смо доста причали о томе како су уништавани наше наоружање, војна опрема и војна техника у периоду после 2000. године, а ја бих желео да укажем на једну појаву која је такође била веома опасна по безбедност Републике Србије.

Ви знате да је читав низ деценија, некада при СМПП-у, касније Министарству иностраних послова Републике Србије, постојала Служба безбедности. После 2000. године нова тзв. демократска и тзв. проевропска власт хтела је да у наша стратешка документа уведе неке нове појмове. Један од тих појмова био је и појам – противник. Говорило се да Србија више нема непријатеља, него да евентуално можемо да имамо противника. Будући да више немамо непријатеље, неко је закључио да треба укинути Службу безбедности при Министарству иностраних послова.

Вама је сигурно позната чињеница да смо ми годинама, до 2012. године, из Министарства иностраних послова нашим амбасадама у свету (а и наше амбасаде у свету према Министарству иностраних послова овде у Београду) слали практично нешифроване телеграме, отворене телеграме, односно обичне телеграме. Можете да претпоставите колико је то било штетно по безбедност Републике Србије и колико смо се пред другим државама, биле оне нама више или мање наклоњене, приказивали као, у ствари, једна крајње неозбиљна држава, држава коју не треба респектовати.

Када једанпут укинете службу безбедности, онда, знате и сами, јако ју је тешко поново формирати, јако је тешко пронаћи адекватну сарадничку мрежу. На крају крајева, људи више неће да се ангажују. Када покажете да је држава неозбиљна, јако је тешко наћи људе, макар они били и честити и исправни и образовани и спремни да служе својој земљи, ако не виде да им је држава озбиљна. Ми сада имамо једну озбиљну државу и ја вам желим да са тако озбиљном политиком наставите и даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Колегинице Обрадовић, изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Цењени представници Владе Републике Србије, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани, пре свега петнаестак дана у центру Новог Сада, поводом 23. априла, Дана Војске Србије, организован је дефиле војника. Центром су прошли припадници Прве бригаде Копнене војске, док су кадети Војне академије извели егзерцир, вештину баратања пушкама насталу на основу војничких радњи уз поштовање стројевих правила. Њихове вештине помно су пратили многи

Новосађани, међу којима је било највише малишана, и наравно градоначелник Града Новог Сада господин Милош Вучевић. На тргу је постављена војна опрема и техника, а изложено је и наоружање 240. самоходног ракетног дивизиона за противваздухопловну одбрану и јединица Војне полиције. Након дефилеа, војни бродови Речне флотиле прокрстарили су Дунавом док су грађани тај део свечаности могли да прате са новосадских мостова.

Поштоване колеге, овај догађај је један од показатеља свеукупног развоја коме тежимо, колико је стање у Војсци Србије здравије и боље од када је бригу о земљи преузео СНС са Александром Вучићем на челу. То је доказ да напредујемо и да нема више разних афера, разних „Сателита“, „Пашњака“ и слично. Железара Смедерево више не служи за топљење наоружања, него за привредни развој Србије. Једном речју, Војска Србије је поново понос Србије, а тако ће бити и са свим осталим сферама живота.

Циљ мог амандмана је управо да нагласим овај свеукупни напредак Србије, што је политички циљ Српске напредне странке и председника Србије Александра Вучића.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић):** Хвала, колегинице Обрадовић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Изволите, колега Зељуг.

**МАРКО ЗЕЉУГ:** Захваљујем, председавајући.

У циљу побољшања квалитета Предлога закона о војном образовању који је пред народним посланицима, предложио сам амандман који има за циљ да се у члану 3. дода став 3, кроз који би се остварили посебни циљеви војног образовања, којим се подстиче целокупни развој Републике Србије.

Кроз примену закона остварују се посебни циљеви из природе војне службе и посебни услови под којима се обављају послови одбране, као и школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Републике Србије, државних службеника и лица за вршење задатака из надлежности Министарства одбране.

Поред редовних активности Војске Србије, које се огледају у очувању територијалне целовитости и интегритета граница, као и очувању безбедности над небом Србије, које је нарочито подигнуто ангажманом председника Александра Вучића у процесу набавке шест авиона типа Миг-29 и стављања у одбрамбену функцију нашег ваздухопловства, Војска Републике Србије, иако технички унакажена 2014. године због несавесног и штеточинског управљања министара из претходног режима, ипак је успела да се стави у функцију одбране градова од поплава које су те 2014. године задесиле нашу земљу и да заједно са штабовима за ванредне ситуације локалних самоуправа и грађанима одбрани наше градове, као што су били Шабац, Сремска Митровица, Београд; успела је да одбрани Термоелектрану у Обреновцу и на тај начин очува енергетску стабилност Републике Србије.

Образовањем државних службеника и грађана за послове из домена Министарства одбране потпомаже се усавршавање и координисање активности Војске и државних органа, као и локалних самоуправа, у ситуацијама одбране од елементарних непогода и отклањању њихових последица.

У циљу усвајања предложене измене, позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже предложену измену. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Зељуг.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани представници Владе, поштоване колеге и колегинице, један од додатних циљева које сам ја својим амандманом хтео да дефинишем јесте управо циљ који Војска Републике Србије поставља пред себе, а то је стабилност и повезивање региона, односно регионално повезивање.

Да би Србија била лидер, као што јесте, и да би наставила да обавља све оно што се очекује од лидера на Балкану, она мора имати војску, јаку и стабилну, али пре свега посвећену основном циљу а то је стабилност Србије, стабилност Србије као економски јаке али и војно јаке државе. Војска Србије је свакако војно неутрална и то је оно што јој даје снагу и могућност да се управо као војно неутрална војска понаша, у складу са интересима својих грађана и у складу са интересима државе Србије.

Сви они који живе и који очекују од државе да их заштити знају да ова војска, предвођена председником Републике, предвођена оваквим министарством и оваквом владом, има будућност. Оно што се ради у овом периоду, то је јачање Војске Србије, али само у складу с оним што је историјско наслеђе, а то је јачање Војске ради одбрамбених ратова, ради деловања у миру, ради деловања у одбрамбеним ситуацијама. И, што је најбитније, ми делујемо и у мисијама по свету као војска која достојно и часно репрезентује Војску, односно војну униформу и све оне задатке које добије испред себе.

Историја победа, која је служила као основ за ову војску, наравно, и у наредном периоду биће услов за још бољу, јачу и савременију Војску Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бирманчевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић. Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Господине председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, ја морам, такође, у овом данашњем излагању нешто рећи и о периоду када је Војска Србије систематски

уништавана, а заједно са њом урушавана и наша сопствена држава. Дакле, у периоду од 2000. до 2012. године сведоци били смо једног систематског урушавања овог система.

Из тих разлога питао бих господина министра – какви су то министри који су тада водили Министарство одбране, који су, нажалост, о сопственој војсци говорили да је вишак? Каква је то била војна доктрина, која се заснивала искључиво на уништавању наше војне технике? Хтео бих да вас питам да ли је тачна информација да је преко петсто тенкова и преко двеста хаубица претопљено, уништено на разновразне начине, што у нашој земљи, што у Словачкој и Чешкој.

Ако је то тако и ако је то истина, ја бих вас позвао, господине министре, да те људе позовете на одговорност, зато што то не само да мора да буде законом кажњиво већ је, уколико је то истина, рађено против националних интереса наше земље.

Оно што бих такође рекао, на основу информација које имам из Министарства одбране, то је увођење система „Лазар 3“ и система „нора“ у редовно коришћење Војске Србије. Оно што бих такође похвалио јесте осавремењавање авиона „орао“ и „супер галеб“ увођењем модерне, електронске технике у сам авион.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, др Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 3. закона о војном образовању да бих учествовала у додатном дефинисању посебних циљева војног образовања, јер сматрам да када говоримо о остварењу посебних циљева посебно морамо мислити на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој здравственог система.

Оно што овом приликом морам да нагласим јесте то да је заиста похвално то што наша војска, наше Министарство одбране има огромну подршку врховног команданта и председника Републике господина Александра Вучића, као и то да, уз рад сваког појединца Министарства одбране и уопште Владе Републике Србије, у овој години можемо да се похвалимо да је и нашим припадницима Војске Републике Србије обезбеђено повећање плате од око 10%. Наравно, то није нешто на чему ће се зауставити, већ ће се у наредном периоду вероватно још повећавати у одређеном проценту.

Увелико се ради на свим пољима. Похвалила бих и то да је уведена солидарна помоћ, повећане су дневнице. Затим, подељено је више од 700 станова. Ради се и гради како на обезбеђивању бољих услова у војним гимназијама, у интернатима војних гимназија, на обнављању Војне академије, побољшању смештајних капацитета, обнављању војног здравства. На свему ономе што је у претходних дванаест година, до 2012. године, урушавано, сада се ради и напредак је све видљивији и видљивији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Законом о војном образовању уређују се циљеви и начела војног образовања у односу на образовни систем Републике Србије. Војним образовањем остварују се посебни циљеви који произилазе из природе војне службе. Посебни циљеви војног образовања јесу школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије за вршење задатака из надлежности Министарства одбране.

Након 2000. године, доласком ДОС-а на власт, наша држава доживљава планско и систематско уништавање од стране најгоре пошати која је икада могла да задеси Србију. Када говоримо о планском и систематском уништавању, сви смо били сведоци колико је то било присутно када је у питању Војска; и не само то, него потпуно понижавање и деградација Војске Србије.

Доласком на власт Српске напредне странке и Александра Вучића, све се мења из корена. Пре свега, држава се фискално консолидује, економија се заснива на реалним и стабилним финансијама, чији су темељи ударени 2014. и 2015. године. Ту се стварају услови да Војска поврати све оно што је мржњом, незнањем и нерадом уништано; затим, да се Војска додатно модернизује, враћајући углед и оно што је одувек била у срцима патриота – понос српског народа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Борка Грубор.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, потпуно је јасно да брига о школовању, усавршавању и оспособљавању у ширем смислу представља кључ за даљи развој и просперитет Републике Србије.

Брига о континуитету војног образовања је у смислу оспособљавања средњег и високог кадра за обављање задатака у оквиру војних установа, Универзитета одбране, Војне академије, тј. ВМА и Медицинског факултета



у оквиру ње. Основна база су средње војне школе у оквиру којих се могу оснивати гимназије, средње стручне школе и мешовите школе. На тај начин ће се обезбедити висок ниво стручности и квалитета рада војних здравствених установа, које су отворене како за лечење грађана Србије тако и за пренос знања, организације рада и најновијих сазнања у области здравства.

Довољно је напоменути да ВМА заједно са својим Медицинским факултетом представља референтни центар за лечење у коме се спроводи више од пет хиљада различитих дијагностичких и терапијских процедура. Предлаже се да наставници и сарадници који изводе наставу на клиничким предметима и практичну наставу на ВМА и другим здравственим установама, у складу са издатом дозволом за рад, истовремено обављају и научноистраживачки рад и пружају здравствене услуге на ВМА као наставној бази Медицинског факултета ВМА.

Организација наставе у војношколским установама, у складу са законом, у надлежности је Министарства одбране и органа војношколских установа које изводе наставу по акредитованим студијским програмима у складу са законом којим се уређују основе система образовања и васпитања грађана, прописима о високом образовању и прописима о одбрани и правилима војне службе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. Предлога закона о војном образовању којим се дефинишу посебни циљеви војног образовања. Предложеном допуном, ради додатног дефинисања, указује се на важност сагледавања значаја саобраћајног повезивања у функционисању система одбране.

Како се посебни циљеви војног образовања огледају у школовању и усавршавању професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и лица из грађанства и како се истиче и развој научноистраживачког и стручног кадра за потребе Војске Србије, евидентно је да је овакав предлог закона окосница доброг система одбране.

Такође, важно је уважавање, пре свега, струке и уважавање свих елемената једног система. Овом приликом, када говорим о саобраћају, истаћи ћу да је од изузетне важности за квалитетно извршавање свих задатака, који су ту због успешног руковођења у Министарству одбране и Војсци Србије, свакако телекомуникациони саобраћај.

Полазећи од тога да руководство на свим нивоима у Републици Србији у претходних неколико година одговорно приступа решавању

проблема, практично, доласком на власт СНС-а и на чело Републике Србије господина Александра Вучића препознаје се рад са позитивним резултатима и видљива је позиција Републике Србије на све бољим местима на светски признатим листама. А кроз добре предлоге закона и одговоран рад на креирању и примени истих сигурно се иде у бољу будућност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом додатно се дефинишу посебни циљеви војног образовања.

Што се тиче саме потребе да се донесе овакав закон о војном образовању, не можемо а да се не осврнемо на нашу историјску и војну традицију. Пошто долазимо из општине Ћуприја, покушаћу да укажем на следеће историјске чињенице које се односе на српску војску и ћупријску касарну. Давне 1837. године, за потребе ћупријског коњичког ескадрона сазидана је прва зграда касарне, 1839. године основана је прва гарнизонска амбуланта, 1870. године оснива се прва привремена војна болница са двадесет болесничких кревета, 1911. године оснива се Артиљеријска подофицирска школа, која је наставила са радом и после Другог светског рата. На нашу жалост, 8. априла 1999. године ова традиција је прекинута бомбардовањем Ћуприје од стране НАТО алијансе, када су зграде ћупријске касарне порушене и тешко оштећене.

Користим прилику да вас замолим, господине министри, да сходно својим овлашћењима покренете процедуру доношења одлуке о будућности ћупријске касарне, јер је велики грех да она и даље пропада, због значаја који је имала у историји наше војске и у историји Ћуприје. Да се подсетимо, до распада СРЈ, у ћупријској касарни је био смештен један од четири највећа артиљеријска гарнизона, одмах иза Задра, Карловца и Крагујевца. До агресије НАТО алијансе на нашу земљу, у ћупријској касарни је била стационирана елитна ћупријска артиљеријска бригада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандманом који сам поднела на члан 3. Предлога закона о војном образовању додатно се дефинишу циљеви војног образовања, а све у циљу свеукупног развоја Републике Србије.

Војним образовањем остварују се посебни циљеви који произилазе из природе војне службе и посебних услова под којима се обављају послови за потребе одбране и Војске Србије. Посебни циљеви војног образовања јесу школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и лица из грађанства за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, као и развој научноистраживачког кадра за потребе одбране и Војске Србије.

Школовање, у смислу закона о војном образовању, подразумева средње образовање и васпитање и високо образовање, које реализују војношколске установе. Усавршавање подразумева све облике образовања током живота професионалних припадника Војске Србије и државних службеника, које реализују војношколске установе и јединице и установе Министарства одбране и Војске Србије.

Образовање, као процес усвајања знања, стицања вештина, развоја способности, јесте битан сегмент свих друштвених активности и битан сегмент развоја Републике Србије, и мој амандман иде у том правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, господо официри, даме и господо народни посланици, ја сам поднео амандман којим се у члану 3. Предлога закона додаје став 3. Амандманом се додатно дефинишу посебни циљеви војног образовања.

Посебни циљеви војног образовања јесу школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и лица из грађанства за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, као и развој научноистраживачког и стручног кадра за потребе одбране и Војске Србије.

Чланом 3. Предлога закона о војном образовању предлаже се прописивање посебних циљева војног образовања, који поред општих циљева образовања обухватају и посебне циљеве који произлазе из специфичне природе војног образовања и посебног статуса ученика, кадета, односно студената и наставног особља који у вршењу образовног рада примењују и прописе о одбрани и правила војне службе. Ученици, кадети,

односно студенти и наставно особље у војношколским установама имају статус војних лица и посебна права, обавезе и одговорности уређене овим законом и прописима о Војсци Србије.

Позивам народне посланике да у дану за гласање подрже предлог овог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Митровићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предложеним амандманом којим се додаје став 3. додатно се дефинишу посебни циљеви који се постижу и остварују војним образовањем, а односи се на свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

Република Србија у континуитету институционално и систематски улаже огромне напоре и издваја огромна средства за решавање нагомиланих проблема ове осетљиве категорије, уз координацију релевантних државних органа и посебних организација.

Дозволите ми да се накратко осврнем на примедбе које су изнели посланици из опозиције у претходних неколико дана, а које се превасходно заснивају на недовољном познавању проблематике, на произвољним и паушалним тврдњама и погрешним закључцима. У том смислу, желим да истакнем и да укажем на једну полуистину, један малициозни закључак који се односио на тврдњу да се млади са Косова и Метохије стимулишу да иду, односно да партиципирају у војсци тзв. републике Косово, и да су онемогућени да учествују у нашим војним школама.

Да је било добронамерне критике, онда је народни посланик која је такву констатацију изнела требало да каже да је Министарство правде брзо идентификовало овакав проблем и да је интеграција негде настала крајем октобра, почетком новембра, а да је већ у априлу Министарство правде донело закључак и обавезно упутство да сва физичка и правна лица са КиМ, на њихов захтев, могу да затраже од свих судова – апострофирам, од свих судова – у централној Републици Србији уверење да се против њих не води кривични поступак и да нису осуђивана, па самим тим то не може бити разлог за неучешће у нашим војним школама и Војсци уопште. Хвала.

(Вјерица Радета: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вељковићу.

Вјерица Радета се јавила за реплику.

Иако вас колега није директно поменуо, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Колега Маринковићу, колега је говорио да није тачно оно што сам једина ја у овој сали помињала. Колега каже да није тачно да наши млади људи, Срби са Косова и Метохије не могу да буду војници у Војсци Србије.

То је, нажалост, тачно и то су потврдили сви људи који седе са министром. И сам министар је рекао да ће да види колико има таквих и, ако постоји само један, да ће Министарство учинити све да му то буде омогућено.

Ја сада кажем, у петак сам рекла шта је, и данас поновила – дакле, постоји та административна препрека. Јер, да би неко био војник у Војсци Србије, мора да има, између осталог, уверење о некажњавању. Наши људи који живе на Косову и Метохији не могу овде, у централном делу Србије да добију то уверење јер им је пребивалиште на Косову и Метохији. Ако тамо траже то уверење, морају га тражити од шиптарских органа, који наравно неће... И, наравно, Министарство неће и не може прихватити некакав папир од неког тамо квазиоргана те самопроглашене државе.

Постоји захтев Министарству правде да се нађе решење за тај проблем. Уколико то нису у стању, ево да кажемо Министарству правде, министарки Нели Кубуровић, како то може да се реши. Дакле, то је, понављам, једна административна препрека, где би требало да Апелациони суд изда сваком Србину са КиМ такву потврду ако се не води на територији централне Србије, против њега неки поступак. А ако га воде шиптарски органи, па то му је само препорука више да буде војник Војске Србије.

Ево, решење имамо; само, министре, прихватите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем.

Уважени министре са сарадницима, поштовани официри Војске Србије, поштовани грађани Србије, желео бих да предложим амандман на члан 3. Предлога закона о војном образовању, став 3. који гласи: „Остваривањем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе.“

Предложеним амандманом додатно се дефинишу посебни циљеви војног образовања, којима се обезбеђује школовање, обучен кадар за вршење послова одбране и безбедности на нивоу локалне самоуправе. Систем одбране настоји да сачува, оснажи људске ресурсе, да уложи континуирани напор да се побољша животни стандард припадника Војске, развије систем школовања, усавршавања кадрова.

Интересовање младих испољава се када је реч о запослењу у Војсци, о школовању у војним школама и указује на поверење грађана у систем одбране. Унапређење образовне и квалификационе структуре кадра један је

од приоритетних задатака управљања људским ресурсима у свим системима одбране.

Своје уважене и поштоване колеге молим да у дану за гласање подрже овај закон и, наравно, мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Тарбук.

Реч има министар Александар Вулин.

Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Само да се разјаснимо.

Дакле, може се служити, без обзира на то што сте рођени на простору Косова и Метохије; добићете уверење, било у Трећем основном суду у Београду, било у суду у Рашкој.

Испред себе имам, рецимо, уверење издато 16. марта 2018. године, које се издаје ради добровољног служења војног рока. Министарство правде је од територијалних органа прикупило копију уверења које кандидатима који имају пребивалиште на територији Косова и Метохије издају. Дакле, сад читам званично: „Трећи основни суд у Београду и Основни суд у Рашкој, а по налогу Министарства правде број 7-00-000-69/218-01-52 од 28. марта 2018. године, на основу усменог сазнања одговорних лица из Центра у Краљеву...“

Дакле, можете да дођете да погледате, имамо сва уверења. Могу деца, уколико хоће, да се пријаве, где им је згодније, у Рашкој или у Београду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Драго нам је ако је тако како кажете, министре, али ми смо имали информацију да још увек постоје неки младићи који не могу да добију те одговарајуће потврде. Према нашим информацијама, имате двојицу који су сада везани за јунски рок, не знам да ли је и њихов проблем решен.

Дакле, ако сте добили такав став Министарства, то је добро. И добро је да сте реаговали. Увек је добро када реагујете када вам ми скренемо пажњу на то, јер ми српски радикали, поготово када су у питању овако битне ствари за опстанак државе, као што је Војска, као што су војни закони, ми смо ту апсолутно спремни да помогнемо Влади и да скренемо пажњу на проблем и укажемо на начин како проблем може да се реши.

Могло је и овако како сам вам ја малопре предложила, може и тако као што је Министарство наложило, могло је и само у Рашкој, могло је само и у Трећем суду, потпуно је неважно. Важно је да грађани, Срби са Косова и Метохије, од овог момента имају гаранцију министра војног да свако ко жели да буде војник у Војсци Србије то може да заврши и да потврда која је досад била спорна може да се добије у Рашкој или у Трећем суду у Београду.

Добро је, понављам, да је тако и верујем да ће то Срби на Косову и Метохији примити са задовољством

Молим вас и за ово везано за Куршумлију, то ћу кад будемо још, ако дођемо до следећег амандмана... Морате и тај проблем да решите, као што сте овај. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени господине министре, господо официри, представници БИА, подносим амандман на члан 3. Предлога закона о војном образовању и предлажем да се дода став 3. који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на владавину права.“

Циљ школовања у војнообразовним установама јесте образовање и оспособљавање кадета и официра за одговарајуће дужности у служби, у складу са мисијама и задацима Војске, као и стицање знања неопходних за даље усавршавање.

Србија усвајањем овог закона и бројним активностима на пољу војног образовања може постати регионални центар са војнообразовним капацитетима које има, што је стратешки циљ на коме се интензивно ради с обзиром на то да Војска има добар наставни кадар, као и студијске програме.

После дугогодишњег искуства и рада у различитим условима и историјским околностима, српско војно школство пролази темељне реформе, које имају за циљ да профилишу модеран, ефикасан и функционалан систем војног образовања који ће одговарати потребама и задацима Војске Србије. Водећи принципи у току реализације наставе, приликом остваривања посебних циљева војног образовања, јесу очигледност и стално проверавање нових знања кроз праксу, што доприноси развијању и јачању самопоуздања младих људи.

На крају бих, господине министре, у име 1.500 радника „Јумка“, желео да вам се захвалим за сву подршку коју пружате компанији, јер 1.500 редовних месечних зарада је пуно, не само за Врање већ и за југ Србије. Верујем да ће и у времену које је пред нама сарадња Војске Србије и вашег министарства са компанијом „Јумко“ ићи напред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Булатовићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, министар је у неком од претходних обраћања рекао да је буџет за Министарство одбране ове године веома велик, нарочито ако се пореди са буџетима у претходном периоду, пре десет-двадесет година, што је веома значајно, пре свега, за свеопште стање у Министарству одбране, али оно на шта треба да обратимо пажњу, то је и економска ситуација сваког појединца који је у Војсци, милицији и осталим снагама безбедности. Министарство и Влада су у претходном периоду бринули о томе, па имамо ситуацију да су свим припадницима Војске, милиције и снага безбедности повећане плате у претходном периоду.

Оно што је веома значајно јесте да је најављена изградња јефтиних станова под веома добрим условима кредитирања приликом изградње, тј. куповине тих станова. Ови станови ће се, пре свега, градити у великим градским центрима као што су Београд, Краљево, Нови Сад, Ниш и Врање, али поздрављам и предлог да се станови граде у мањим градовима, односно мањим локалним срединама, што ће се, надам се, остварити убудуће. То је веома значајно пре свега зато да би пензионисана војна лица дочекала достојанствену старост у мањим срединама, али је значајно и због задржавања младих кадрова који се налазе у мањим градовима и мањим локалним срединама.

Ми смо у Севернобанатском округу у претходних годину дана запослили шездесет припадника милиције и снага безбедности и мислим да би решавање њиховог стамбеног питања сигурно довело до тога да они остану у Кикинди и Севернобанатском округу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, уважени господине министре, са циљем да се у члану 3. Предлога закона додатно дефинишу циљеви војног образовања поднео сам амандман којим предлажем да се остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, као и развој локалних самоуправа.

Војска, као гарант стабилности и напретка државе, представља суштински основ за бржи развој Србије, а знања стечена у систему војног образовања су веома важан ресурс раста и развоја економије.

Модернизацијом и опремањем Војске, са којима се започело 2012. године доласком Српске напредне странке на власт, враћен је углед нашој



војсци. Она је данас у стању да одговори свим изазовима и обезбеди све услове да се у миру крећемо путем убрзаног развоја.

Захваљујући политици Владе Републике Србије и господину Александру Вучићу, Србија 2012. године није банкротирала, иако ју је претходни режим довео на сам руб банкрота. Сада када је обезбеђена финансијска стабилност земље, када је државни буџет у суфициту, за Војску се већ издваја шестсто милиона евра, а с обзиром на то да бруто домаћи производ перманентно расте, издвајаће се значајно више.

Само развијене земље могу имати јаку и снажну војску и зато у том правцу Србију као председник води господин Александар Вучић, а као врховни командант чини све да Војску модернизује и опреми је савременим борбеним системима, потребним да се обезбеди мир и сигурност за све наше грађане. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јанчићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, амандман на члан 3. је потпуно компатибилан са предложеним амандманима које сам поднео на чл. 1. и 2. овог закона, као и на члан 4, али о томе када дођемо до амандмана на члан 4.

Наиме, питање социјалне равноправности је овим законом прилично добро решено. Војска Србије је у ранијој пракси већ показала да о томе води рачуна, а овим би се добио само још један озбиљнији корак у нечему што је приметно да се у односу Војске према грађанима и грађана према Војсци Србије од 2012. године наовамо драстично променило. То је када ви пружите могућност, а то је једна од кључних ствари социјалне равноправности, свим слојевима у овом друштву, од најбогатијих до оних који имају најмање новца, да равноправно могу да похађају од средњих војних школа до високих војних школа, управо зато што је њихов статус приликом школовања апсолутно обезбеђен. Ви тако обезбеђујете једну апсолутно битну патриотску компоненту и подижете статус Војске Србије и углед међу грађанима Србије још више, управо супротно од свега онога што се дешавало до 2012. године.

А колико Србија воли и поштује своју војску и жели да буде војно неутрална, показује и чињеница да је све више младића који желе да добровољно служе војску. Тако да ја мислим да је време да се лагано

преиспита могућност увођења и обавезног служења војног рока, нешто можда модификованијег у односу на периоде које ми памтимо. Али, у сваком случају, жеља је јасно и добро исказана.

Сарадња Војске Србије са другима је снажна и моћна и добра онолико колико је војска образована и моћна, и сви ће с њом сарађивати. Да ли ће то довести до бржег затварања Поглавља 31 или веће сарадње са ОДКБ-ом или са било ким другим, много мање је важно; важно је да се српска војска образује, ствара и функционише на оним принципима који обезбеђују војну неутралност Републике Србије. А да ли ћемо ми у ЕУ једног дана ући или нећемо, питање је које треба оставити са стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Изволите, колега.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, предложио сам да се у члану 3. Предлога закона дода став 3, који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност правосудних институција.“

Имајући у виду да су циљеви овог предлога закона јасно дефинисани, сматрам да би начело ефикасности и код овог предлога морало бити посебно апострофирано, на непосредан и недвосмислен начин. Доласком СНС-а на власт 2012. године, унапређење ефикасности, квалитет рада правосудних институција постаје једно од главних стратешких циљева и на томе Влада Републике Србије ревносно ради.

Министарство правде наставља своје активности на плану растерећења судова и убрзању поступака, а све како би се грађанима омогућио брз и ефикасан приступ правди. Резултати су више него видљиви: решено је 1.700.000 старих извршних предмета, а до краја године биће решено још 500.000. У 2017. години број старих предмета у тридесет основних судова у Србији смањен је за више од 765.000 у поређењу са 2016. годином.

Србија има одличан Закон о посредовању, који је у складу са највишим европским стандардима, а, према званичним подацима, већ крајем јуна 2017. године Србија је имала 517 регистрованих посредника са лиценцом.

Напоре Владе Републике Србије и председника Александра Вучића су препознали и грађани, о чему сведоче резултати локалних избора у Србији, али и Европска комисија, која је позитивно оценила тренд решавања старих предмета и унапређење мирног решавања спорова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Уважени министри, колеге и колегинице народни посланици, поштовани грађани Србије, амандман који сам поднела на члан 3. прати претходне амандмане и односи се на оснаживање људских ресурса и кадровских ресурса и, наравно, кадрoвске службе Војске Србије.

Развој и модернизација Војске Србије условљавају одређене промене како у материјалним тако и у људским ресурсима, што захтева да кадрoвска служба прати промене и предузима мере како би одговарала новим захтевима. Способност кадрoвске службе за праћење и прилагођавање развоја Војске Србије, као и предузимање одговарајућих мера, треба да буде препознатљива карактеристика управљања људским ресурсима. Због тога сматрам да је потребно константно усавршавање кадрoвске службе, јер запослени не треба да се плаше промена; када усвоје и усаврше потребна знања, само ће олакшати рад и пружити нове могућности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, господо официри, да је „жуто предузеће“ у различитим агрегатним стањима урушавало систем безбедности, систем одбране, то нам је већ познато, али „жуто предузеће“ у различитим агрегатним стањима директно је угрозило и положај војних пензионера.

Наиме, они су погрешно обрачунали војне пензије у време када је министар био Шутановац и на тај начин... Наравно, они нису погрешно обрачунали војне пензије, они су само тај новац који је био намењен војним пензионерима потрошили ненаменски и апсолутно у неке друге сврхе, највероватније у сврхе луксузирања. Наравно, Уставни суд је утврдио да је таква одлука о погрешном обрачуну пензија потпуно противуставна и Српска напредна странка је, доласком на власт, исплатила пет милијарди динара оштећеним војним пензионерима, углавном за судске трошкове.

Оно због чега желим да похвалим Министарство одбране, то су, свакако, здружене активности на плану управљања миграцијама, то су здружене активности са Министарством унутрашњих послова, а тичу се обезбеђења наше границе према Македонији и Бугарској од илегалног преласка миграната. Морам да истакнем да је Војска Србије, када је у питању мигрантска криза, а кроз нашу територију прошло је више од милион

миграната, показала висок степен професионалности, висок степен одговорности, висок степен хуманости и висок степен човечности.

Такође желим да похвалим активности које у војној болници предузимају наши медицинари у оквиру базе „Морава“ у Централноафричкој Републици штитећи рањене припаднике УН и грађане у тој држави. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Лакатош.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, министре са сарадницима, официри Војске Србије, колеге и колегинице народни посланици, у члану 3. закона о војном образовању предлаже се прописивање посебних циљева војног образовања који произилазе из специфичне природе војног образовања, посебног статуса ученика и студената и наставног особља који у вршењу образовног рада примењују и прописе о одбрани и правила војне службе.

Потреба за сталним усавршавањем је неминовна, тако да је потребно модернизовати школски систем и увести нове образовне профиле који ће бити у складу са највишим европским стандардима. Модернизација Војске и остварење посебних циљева војног образовања захтева и усклађивање школског система. Војнообразовне установе треба да буду један од ослонаца савременог друштва, а њихови полазници да стечена знања примењују у интересу система одбране Републике Србије и њених грађана. Војно образовање је најбољи пример спровођења целоживотног образовања, а добар закон о војном образовању је интерес целог друштва а и наше државе.

Због свега реченог, поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 3. Предлога закона дода став 3. који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој школског система.“ Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик примаријус др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, цењени господине министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 3. Предлога закона додаје се став 3. који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој здравствених центара.“ Желео сам да се овим

амандманом додатно дефинише сврха посебних циљева и принципа војног осигурања.

Почевши од 1. јануара 2012. године, из надлежности Фонда за СОВО сегмент пензијско-инвалидског осигурања војних осигураника консолидован је у систем пензијско-инвалидског осигурања Републике Србије. Фонд за СОВО је правно лице са статусом организације за обавезно социјално осигурање, у којем се остварују права из обавезног здравственог осигурања војних осигураника.

Стамбено обезбеђивање корисника војних пензија може се решити на два начина: прво, коришћењем средстава из програма за стамбено кредитирање и, друго, закључивањем уговора о коришћењу стана у закуп на неодређено време. Правилником о употреби, условима и начину коришћења средстава за побољшање материјалног положаја корисника војне пензије без стана омогућава се кориснику војне пензије да добије бескаматни кредит за решавање стамбеног питања у висини од 20.000 евра, у динарској противвредности на дан преношења средстава по званичном курсу Народне банке Србије. Ако се одреде за овакав начин решавања стамбеног питања, корисници војних пензија подносе захтев Фонду за социјално осигурање војних осигураника са већ познатим доказима. Прошле године је поднето 2.338 захтева, од чега је одобрено 1.878. Њих 26 одустало је након одобрења захтева, а 1.846 је потписало и исплаћен им је новац за кредитне уговоре. На овај начин, војни осигураници могу доћи до крова над главом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бабићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик примаријус др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Кривокапићу.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима и представници БИА, колегинице и колеге, кроз члан 3, односно ст. 1. и 2. дефинисани су посебни циљеви Предлога закона о војном образовању, на који сам поднео амандман 3 којим се додаје став 3, који гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на неразвијене општине“.

Један од приоритета наше владе јесте улагање и спровођење реформи у циљу да држава Србија буде субјект стабилности и мира у региону југоисточне Европе. То је континуиран и транспарентан процес, који спроводимо на основу утврђене политике одбране и усклађивања система одбране са изазовима, ризицима и претњама безбедности, потребама грађана, општеприхваћеним стандардима, а у оквирима могућности наше државе.

Усвајањем Предлога закона о војном образовању уређују се циљеви и начела војног образовања, специфичности војног образовања у односу на образовни систем Републике Србије.

Евидентно је да је интересовање за војни позив сваке године све веће и да све више младих схвата значај војног позива и све више њих се одлучује да упише војне школе и Војну академију. То су једни од најбољи ђака, они који су се у досадашњем образовању истакли успехом и који настоје да наставе школовање и да касније нађу посао у Војсци Србије.

Наравно, председник Републике Александар Вучић, Влада Републике Србије чине много на побољшању материјалног статуса војних лица, како рече министар Александар Вулин, како кроз повећање личних доходака, тако и кроз изградњу станова и решавања стамбеног питања, што је од животног значаја за формирање и проширење породице.

На крају, поред посебних циљева дефинисаних у члану 3. ст. 1. и 2, мишљења сам да би требало додатно дефинисати да остварење посебних циљева војног образовања има директан утицај на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на неразвијене општине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Кривокапићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштована господо официри, господо из БИА, колеге народни посланици, Нацрт закона о војном образовању произилази из специфичне природе војног образовања и посебног статуса ученика, кадета, односно студената и наставног особља који при вршењу образовног рада примењују и прописе о одбрани и правила војне службе.

Зато сам поднела амандман на члан 3. који се односи на посебне циљеве војног образовања, да има стручно оспособљене кадрове који су у служби заштите земље и стабилности, који воде ка напретку и новим инвестицијама.

Министарство се нашло пред великим изазовом јер је потребно обезбедити најбољу здравствену заштиту, што боље услове припадницима Војске, затим нове и модерне системе наоружања, а патриотизам и љубав према домовини у Војсци Србије се никада нису доводили у питање.

Министарство одбране и Војска Србије имаће на располагању у 2018. години нешто више од 67,2 милијарде динара, што у односу на курс евра значи да оружане снаге ове године на располагању имају негде око 17% више новца.

Војска Србије ће наставити да води рачуна о стамбеним потребама својих припадника, у циљу побољшања квалитета живота и рада припадника Војске Србије, и можемо да се надамо да ћемо имати много више заинтересованих да свој живот проведу у Војсци Србије.

Такође, новим законом су обухваћене и породице припадника Војске, који су, у просеку, током радног стажа по пет пута мењали место

пребивалишта и службовања. Запошљавањем супружника и на тај начин ће се постићи сигурност.

Нама је у циљу да припадници Војске буду задовољни својим послом како би своје знање и умеће усмерили на рад и стабилност земље, а не на голу егзистенцију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењени министре са сарадницима, господо официри, колеге народни посланици, српска војска је кроз историју пребродила многе трагедије и голготе, али оно што је трпела од 2000. до 2012. године је, колико год било страшно, још више било срамно, јер је трпела од људи који је требало да се брину о њој а не да је разбијају и уништавају. У то време Војска је константно сиромашила и пропадала, али зато су се министри богатали, куповали ексклузивне земљишне парцеле и колекције скупочених сатова.

Тако је бивши министар одбране Драган Шутановац, уз чињеницу да је био министар мало више од четири године, током којих је примао плату од 100.000 динара, успео да заради за куповину ексклузивне парцеле и изградњу стана од 190 м<sup>2</sup> и галерије од 139 м<sup>2</sup>, вредне преко 120.000.000 динара или милион евра. Када прерачунавамо ту његову зараду, за то му је требало 1.200 министарских плата, што значи да је морао да буде министар округло сто година или читав један век, да прима плату а од ње не потроши ни један једини динар, како би на легалан и законит начин могао да постане власник ове некретнине.

Штедљивост Драгана Шутановца најбоље ће нам дочарати речи Амира Бислимија, бившег директора Демократске странке, који је за свог партијског колегу Драгана Шутановца јавно изјавио да је бахат јер на руци носи сат који вреди као двособан стан у центру Београда. Бислими је рекао, као директор Демократске странке, да Драган Шутановац има више луксузних ручних сатова који, према његовим сазнањима, вреде више десетина хиљада евра, па је зато ред да и грађани знају да се у власништву Драгана Шутановца налазе ручни часовници престижних швајцарских марака: *Breguet* и златни *Cartier Roadster*, који вреде по десет хиљада евра, затим *Chopard* хронограф, који вреди преко 4.500 евра...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

На члан 3. амандман је поднела народна посланица Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Горан Пекарски.

Изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председнице.

Од великог је значаја школовање и стварање младих кадрова, поготово специјалних кадрова за управљање и руковођење новим средствима, савременим средствима која се појављују сваки дан.

Још је председник Вучић у свом експозеу навео од коликог је значаја образовање, и то не само војно образовање, него образовање уопште. Нова борбена средства и савремене технологије траже од нас да имамо и високообразоване и стручне кадрове. Ми имамо добре инжењере, али их немамо довољно. Имамо добре, одличне, сјајне официре, али их немамо довољно. Имамо сјајне помаке у обуци и опремљености наше војске, али, после неких потеза до 2012. године, морамо да крећемо испочетка.

Одлично је да смо сопственим знањем освојили неке технологије и успели да започнемо развијање неких нових система: система као што је ракетно-модуларни систем „шумадија“ са балистичком ракетом и балистичком путањом до 90 км увис и погађањем циљева на 300 км даљине; развијање ракетног система „алас“; ракетни систем „морава“; модернизација система „огањ“; хибридни ПВО систем футуристичког изгледа ПАСАРС-16; самоходна хаубица „Александар 155 мм“; оклопна возила „лазар“, „милош“, „мали милош“, па и модернизација популарног БОВ-а и преправка у извиђачко возило и у командно возило за сва три нивоа командног кадра на евентуалном бојишту; уградња нове електронске опреме и нових електроенергетских система, па се ту ишло даље и до беспилотних хеликоптера „стршљен“ и до оружја и стрелачког оруђа за потребе подршке војницима на терену, као што је нпр. аутоматски бацач граната БГА 30.

Све су то производи домаћег знања. Потребно је да имамо знање и да освајамо нове технологије, а средства за развијање тих нових технологија ће се већ наћи на тржишту. Има земаља које желе да суфинансирају и финансирају развијање нових система или да кроз принцип докапитализације мањинског власништва у нашим предузећима учествују.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела посланица Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре, господо официри, народни посланици, колико наша влада и председник Србије Александар Вучић раде на унапређењу и развоју Војске Србије и војног образовања, говори и чињеница да је 2017. године, после двадесет година, Тимочка бригада, састављена од резервиста, имала двонедељну обуку у околини Зајечара. Обуку је организовала Команда за развој Тимочке бригаде из Зајечара, а састојала се из три дела, и то: индивидуалне, специјалистичке и колективне обуке. У касарни у Зајечару врши се оспособљавање лица из резервног састава логистичких специјалности. Циљ обуке јесте обнова раније стечених знања али и да



помогну у реализацији садржаја из домена логистике у новонасталим ситуацијама.

Група резервних војних старешина Тимочког региона је у 2017. години реализовала пројекат војностручне информативне обуке резервних војних старешина рода артиљерије, у Мешовитој артиљеријској бригади Копнене војске у Нишу, где су упознати са новим техничким и технолошким решењима у артиљеријском систему, као и са специфичностима, основном улогом и мисијом резервних војних старешина у саставу цивилне заштите.

Све наведене чињенице упућују да је војно образовање перманентног и развојног карактера и да се наша влада сходно томе тако и понаша, за разлику од претходника, чији је једини циљ био лични интерес.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео проф. Милан Кнежевић.

Да ли жели реч?

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Ради јавности и гледалаца који прате пренос, само ћу још једном подсетити да се члан 3. односи на посебне циљеве војног образовања. Мој амандман односи се на додатак овом члану 3, да се посебан осврт посвећује развоју просветног система.

Овај закон о војном образовању, у ствари, од члана 3. до 83. члана, кроз све те чланове, уређује све специфичности војног образовања, нормативно и у свим елементима којима се регулише специфичност образовања, како средњег војног образовања тако и високог образовања, тако да је на овај начин, уређивањем ових специфичности, делом извршено и усклађивање прописа о војном образовању са прописима о образовању у Републици Србији.

С друге стране, у оним сегментима који не регулишу специфичности, ја сам већ споменуо, кроз неколико чланова постоји констатација где се, како се каже у закону, на оно што није уређено овим законом или је у супротности с овим законом, на све друге области, односе прописи основног образовања, односно високошколског образовања. Тако да се уређивањем специфичности и усклађивањем са овим матичним законима средњег, односно високог образовања постигло, у крајњој линији, оно што се хтело овим законом извршити – усаглашавање организације и рада...

ПРЕДСЕДНИК: Време сте потрошили.

На члан 3. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

На члан 3. амандман је поднела посланица Снежана Петровић.

На члан 3. амандман је поднела посланица Душица Стојковић.

На члан 3. амандман је поднео посланик Огњен Пантовић.

На члан 3. амандман је поднела посланица Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, ја сам поднела амандман на члан 3. којим додајем став 3. како бих појаснила остварење посебних циљева војног образовања, на који начин се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на смањење социјалних разлика.

Наиме, циљ је да Универзитет одбране самостално или у сарадњи са другим високошколским установама реализује програме усавршавања ван оквира студијских програма за које има дозволу за рад. Такође, циљ је да се програм усавршавања реализује путем курсева, семинара, радионица, стручних и научних саветовања на којима се полазници упознају са појединим областима струке и науке ради проширивања и продубљивања стеченог знања и успешног рада у пракси.

На Универзитету, у јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије организују се и изводе посебни програми усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника.

Такође, врло је важно рећи да се на Универзитету организују и изводе програми здравствених специјализација и ужих специјализација здравствених радника и здравствених сарадника запослених у Министарству одбране и лица из грађанства.

Наравно да је циљ, такође, пораст пословног добитка, модернизација наоружања и Војске.

Председник Републике Србије господин Александар Вучић најавио је да ће из године у годину бити повећавана примања, што је и урађено. Такође, крајем ове године биће повећана примања, а биће изграђена и маса станова, за отприлике 30.000 људи. Тиме се обухватају и пензионери. То је озбиљна држава и то је социјално одговорна политика и на овај начин се смањују социјалне разлике.

Треба рећи да Влада Србије треба да буде посвећена – и јесте посвећена – спровођењу предузетих мера у јачању одбрамбене индустрије Србије кроз подизање оперативних и функционалних способности Војске Србије, запошљавању у одбрамбеној индустрији и повећању инвестиционих улагања, као и изградњи нових погона одбрамбене индустрије. Србија обнавља инфраструктуру и ...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, време.

На члан 3. амандман је поднела посланик Ивана Стојиљковић.

На члан 3. амандман је поднела посланик Оливера Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Уважени министре са сарадницима, господо официри, основни циљ реформе високог војног образовања јесте оспособљавање академски образованих официра и обезбеђивање њиховог перманентног усавршавања у

струци. Будући да савремено друштво и нове технологије захтевају континуирано унапређење знања, образовање представља доживотни процес, који има драгоцену значај како за опште заједничке интересе тако и за интересе појединца.

Одговорним приступом ове владе у погледу планирања наше будућности ради се на оживљавању војне индустрије. Зато менаџмент у одбрамбеној индустрији Србије представља важан фактор и има за циљ опстанак ове индустрије на турбулентном светском тржишту. Кључ за њен опоравак и даљи развитак налази се првенствено у сарадњи са државом и покретању сарадње са образовним установама тиме што ће се омогућити редовне праксе за студенте оних факултета и средњих стручних школа које школују кадар за потребе војне индустрије. Свакако, најбољим студентима треба обезбедити стипендије и даље стручно усавршавање како би се добио што квалитетнији кадар за потребе развоја војноиндустријског комплекса. Резултат је већа продуктивност, која омогућава бољу конкурентност једне државе и, самим тим, веће благостање друштва данас и у будућности. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 3. амандман је поднео посланик Бранимир Ранчић.

Изволите.

**БРАНИМИР РАНЧИЋ:** Захваљујем, поштовани председниче Скупштине.

Поштовани министри, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, члан 3. дефинише да се војним образовањем остварују посебни циљеви војног образовања, као што су школовање и усавршавање.

Мој амандман гласи: „Остварењем посебних циљева војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Србије, с посебним освртом на унапређење здравствених услова.“ Овај амандман на члан 3. у неку руку се надовезује на амандман 1 који сам поднео, и на амандман 2.

Основне делатности Медицинског факултета ВМА јесу образовна и научноистраживачка делатност. Студијски програми распоређени су кроз интегрисане академске студије медицине које трају шест година, шест академских специјализација, три модула докторских академских студија. Активност студената кадета, поред обуке и наставе, подразумева и учешће на истраживачким пројектима, семинарима и радионицама. Предлаже се организација извођења програма и стручноздравственог оспособљавања у смислу здравствених специјализација и ужих специјализација здравствених радника и здравствених сарадника.

Посебно бих истакао часопис „Војносанитетски преглед“, који је на тзв. *SCI* листи са високим импакт фактором, у коме наши лекари објављују стручне и научне радове, што им служи за напредовање у струци и високу репутацију у светској медицини.

Сваки динар који се одваја за Војску, а то је на годишњем нивоу око шест стотина милиона евра, јесте улагање у војно здравство, што доприноси побољшању квалитета живота сваког грађанина Србије. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

На члан 3. амандман је поднео посланик Милија Милетић.

На члан 3. амандман је поднео посланик Јован Палалић.

Изволите.

**ЈОВАН ПАЛАЛИЋ:** Можемо слободно рећи да се коначно поштује и спроводи политика одбране Републике Србије која је дефинисана Стратегијом одбране.

Зашто ово говорим? Зато што су две основне поставке, које се тичу ослањања и јачања одбрамбених капацитета Републике Србије и међународне безбедносне сарадње, у претходном периоду на потпуно погрешан, можемо рећи једностран, начин обављане. Сада можемо слободно рећи да се коначно успоставља она равнотежа која је неопходна за политику војне неутралности, која је у темељу политике одбране.

Претходна политика је била крајње једнострана – искључиво ослањање, када је у питању међународна безбедносна сарадња, на западне војне савезе, одсуство било какве политике наоружања, штавише, више пута се овде у дискусији говорило о уништавању наоружања, а опет на захтев свих тих војних савеза. Сада је она драматично промењена зато што је успостављен прави баланс и права политика војне неутралности.

Поред неопходне сарадње, када су у питању обука и вежбе, са западним војним савезима, почела је сарадња и са источним војним савезима, што је довело до тога да се почне спроводити политика наоружања, тј. јачања наших безбедносних капацитета као елемента политике одбране. С друге стране, почела се још више развијати и јачати обука наших припадника оружаних снага.

Тако да кажемо да поред једностране, лажне политике војне неутралности у претходном периоду, ова права политика војне неутралности, политика државотворности, која је била једино могућа када је ојачана држава и када се вратило поверење у државу, даје конкретне резултате у јачању наше војске и јачању наше државе.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 3. амандман је поднео посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

**КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ:** Хвала, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге, у првом кварталу ове године имамо највећи забележени квартални раст БДП-а у последњих десет година. Он није базиран на распродаји и задуживању, него на новим инвестицијама, на знању. Ту је наменска индустрија сигурно

одиграла велику улогу и учествује у великој мисији, да кажем, у служби свог народа.

Оно што је веома важно јесте да се из тог раста тај опредељени новац инвестира тамо где ће да створи нови раст. И она два и по милиона евра на рачуну ФАП-а за нове технологије, како би осавременили погоне и опрему у ФАП-у, ту су из новог раста. Вредни Прибојци ће са ФАП-ом у наменској индустрији Србије то вратити поново српској економији и креирати раст на неком другом месту. Онај ауто-пут који иде од Прељине ка Пожеги, и ту је наменска на неки начин, кроз креирање раста, одиграла велику улогу.

Школоваћемо ми, дакле, техничаре наоружања, а једва смо наменску индустрију спасли од „техничара разоружања“. Школоваћемо и техничаре ракетних система, а једва смо наменску спасли од „техничара рекеташких система“. Ова и претходна влада су наменску индустрију једва спасле од техничара за ненаменско трошење новца грађана Србије.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Изволите.

**АНА КАРАѢИЋ:** Захваљујем, председнице.

Поштована председнице, министри са сарадницима, господо официри, даме и господо народни посланици, закон о војном образовању који је данас пред нама оснажује и јача Србију. Нама омогућава да водимо политику мира и одржава статус војно неутралне државе.

То некада није била наша позиција. Од 2000. до 2012. године проценат који иде Војсци из буџета константно је умањиван. Стогодишњица настанка нашег ваздухопловства дочекана је са четири авиона ловца стара преко 25 година, једним „Мигом 29“, остали су сви стари пола деценије. Није покренута модернизација авиона „орао“, који су Румуни чак 1998. године повукли из употребе. Ни једно једино оклопно возило није ушло у састав покретне армије од СФРЈ. Ниједан официр Војске није носио стандардне чизме.

Нажалост, ова лекција из 1999. године научена је тек 2012. године, доласком Александра Вучића. Данас је, захваљујући томе, ситуација другачија. Буџет Војске Србије никада није био већи. До краја следеће године Војска ће поседовати петнаест авиона „Миг 29“ и приближан број хеликоптера. Сваки војник добиће по два комплекта униформи и нове чизме. Значајно се улаже у образовање.

Све ово показује да је Александар Вучић био одличан министар, али се искрено надамо да ће Александар Вулин бити још бољи и да ће успети да спроводи политику Владе Републике Србије на којој се ради последњих шест година, јер, како кажу, увек конач дело краси. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Вјерица Радета и Марко Ђуришић.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 4. говори о посебним принципима војног образовања и заиста је важно да се војном образовању и тим посебним принципима посвети и посебна пажња. Није довољно само да то буде овако формално предвиђено у овом предлогу закона, ускоро и закону, него заиста не смете да подлежете некаквој, да кажем, пропаганди од стране невладиних организација, од разних проушастих елемената који се све отвореније јављају, нажалост, и у Србији.

Морате да дате могућност нашим генералима који су се показали и у последњим отаџбинским ратовима и приликом бомбардовања на Косову и Метохији, да им дозволите да своје искуство, пре свега, пренесу тим младим војницима. Немојте да вам због неких написа у неким прозападним новинама падне на памет да генерале Лазаревића, Диковића, Делића итд. одстраните из обуке наших младих војника. Ви морате, пре свега, да водите рачуна о интересима државе Србије, о интересима свих људи који у Србији живе и никако не смете потпадати под било какве политичке утицаје.

Свакако, морате максимално да се посветите стварању што је могуће бољих услова за нашу војску. Морам да вам скренем пажњу на то да постоје поприлични проблеми када су у питању разни судски спорови, станови, да је правобранилаштво прилично неажурно и незаинтересовано за свој посао.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чланом 4. Предлога закона предлаже се прописивање посебних принципа војног образовања и њихово усклађивање са принципима образовања Републике Србије.

Амандман који сам поднела на овај члан гласи: „У члану 4. став 1. Предлога закона реч 'посебним' брише се.“

Ви овај амандман нисте прихватили са образложењем, каже се: „Влада не прихвата овај амандман из разлога што се ради о тексту који је прошао правностручну редакцију од стране стручних лица.“

Даме и господо, да ли ви мислите да је овакво образложење неприхватања овог амандмана у реду? Апсолутно није. Из овог образложења

може се закључити да остали амандмани нису прошли правностручну редакцију од стране стручних људи.

То је што се тиче овог дела, везано за образложења.

Искористила бих прилику да министру поставим пар питања. Која је разлика између оних војника, подофицира и официра који су учествовали у ратним дејствима и оних који то нису? Учесници рата, нажалост, немају никакву сатисфакцију, награде ни поштовање у било ком смислу те речи. Ако ови војници, подофицири и официри немају бенефите, како ће будуће генерације размишљати о учешћу у неком рату? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине министре, ево, успешно пловимо кроз закон о образовању, где говоримо о значају, циљевима и сада је на реду члан 4, везан за принципе овог закона. Код вас као да је понестало мотива и воље да се активније укључите у ове амандмане и чини ми се да се успешно браните ћутањем. Наш амандман на претходни члан је био везан за територијалну целовитост, суверенитет наше државе – нисте ништа одговорили.

Сада смо поднели амандман на члан 4. став 1. где смо предложили да се део реченице, односно првог става брише. „Војно образовање заснива се на посебним принципима који произилазе из природе војне службе и организације и рада војних установа, уз поштовање људских права и грађанских слобода...“. Ми сматрамо да ту треба да се стави тачка уместо запете, а речи које следе после тога, а то су „укључујући забрану свих врста дискриминације“, треба да се бришу.

Наиме, забрана дискриминације је универзално, а у држави Србији је и уставно право, односно уставна категорија, јер члан 21. Устава Републике Србије каже да је забрањена дискриминација свих врста. У случају да се то крши, постоје закони који су саставни део правног система Републике Србије који на тај начин кажњавају оне који би то радили. Само доследно треба спроводити све законе и онда ту не би био ниједан проблем.

У најширем смислу речи, дискриминација значи раздвајање, одвајање, прављење неких разлика, чега не би смело да буде ни у ком случају. Најчешћа дискриминација се спроводи када су у питању жене, расна дискриминација, може и економска дискриминација, мислим да није тај случај. Нема потребе уопште овде посебно појачавати или подебљавати, потцртавати, како год хоћете, да се забрањује свака врста дискриминације, јер тога не би ни смело да буде.

Боље би било да обратимо пажњу на неке друге ствари које још увек, напретка у организовању Војске и војног живота...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, пошто је заокружено формирање војног универзитета, оно на шта СРС жели да скрене пажњу, а о томе је малопре говорила и колегиница Радета, а ту су и часни официри из Генералштаба, из Министарства, свакако јесте то да мора да се поведе рачуна о елитном војнонаставном кадру. Због чега то говоримо? Због тога што нека статистика показује, а ту су и господа официри, који то врло добро знају јер и сами су прошли то, да скоро једну трећину свог живота сваки официр проведе у учењу, је л' тако?

Сада, оно што је битно због будућих генерација, посебно због тога што од кадета који су почели своје образовање на Војној академији пре десетак година ми сада имамо доста, скоро 9%, и жена поручника, говорим о мање заступљеном полу, имамо и много младих генерација које су се специјализовале за поједине стручне области у оквиру Војске... Оно на шта желимо да скренемо пажњу кроз подношење овог амандмана јесте да је неопходно да се стриктно поведе рачуна и да се посебним законским оквирима дефинише научноистраживачка област везана за све будуће потезе Војске, због тога што је битно да се у сусрет неким новим изазовима суочимо са тим шта ће бити у будућности.

Зато инсистирам – ево, ја о томе говорим данас већ други пут, говорила је колегиница Радета, остале колеге српски радикали – због тога што је тај научнотехнолошки развој битан за земљу Србију, која је окружена земљама НАТО зликоваца, и због свих изазова везаних за Косово и Метохију, неопходно је, због тих будућих генерација, да се ставимо, жаргонски речено, под кишобран Русије и да се учланимо у ОДКБ.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.  
Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Није ту.

На члан 4. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Никола Савић

Да ли жели реч?

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господа народни посланици, данас смо од министра војног чули да Србија још увек нема дефинисану стратегију националне одбране, из које би проистекла и војна доктрина. Ако је већ тако, онда заиста не знам шта се чека, јер ова гарнитура влада Србијом већ шест година и мислим да је то био период довољан да се овако нешто уради. Наравно, за ово не могу да кривим само министра Вулина; он је, ако се не варам, четврти министар по реду у гарнитурини ове власти, а и ова стратегија је ствар ширег националног консензуса, тако да то не зависи само од једног човека. Онда, значи, све ове похвале које смо чули на рачун министра, на



рачун овог министарства, а евидентно је да има помака у односу на оно време како је било раније, из овог разлога падају у воду.

Свет какав познајемо убрзано се мења. Рецимо, само до јуче НАТО је био неприкосновена војна организација, војна сила, а већ данас видимо, пре свега на примеру Сирије, да та алијанса није толико неприкосновена, да је и она рањива. А већ сутра ће можда бити друга ситуација – не можда, него ће сигурно бити – где ће НАТО бити и нека другоразредна војна сила.

Зато мислим да што пре треба да се донесе оваква стратегија, све ове ствари да се имају у виду. Јер ако ово немамо у виду, догађаји ће нас претећи. Морамо се на време престројити да не бисмо каскали за догађајима, а интереси државе су, наравно, најпречи и у питању.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Петар Јојић.

Само да проверим. Да, Божидар Делић.

Јавите се, ви сте овлашћени, имате времена.

БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Господо, закони се не пишу од данас до сутра. Овај претходни је трајао петнаест година, па ако и овај будемо добро направили и он би требало да траје макар десет година. Због тога нам није јасно зашто нисте прихватили један апсолутно добар и добронамеран амандман Српске радикалне странке.

Ми смо практично у ставу 2. тачка 5) додали само неколико речи, а то је да се у редове наставника и сарадника, поред професионалних припадника Војске Србије и Министарства одбране, додају и речи – и цивилних високошколских установа.

Ми знамо да Војска данас може да попуни места наставника, сарадника, макар у највећем броју. Али данас, када је војно школство део школског система Србије, бити тако искључив, мислим да је недопустиво. У време када сам се ја школовао, војни школски систем је био потпуно одвојен и мени је, рецимо, филозофију предавао чувени Андрија Стојковић.

Значи, потребно је Војној академији, Војномедицинској академији да за неке области постоји могућност да се, ако не данас, за пет, за десет година, ангажује неко познато име из цивилства, јер по томе се, на крају крајева, и препознаје и установе добијају квалитет.

А написати мени овде, каже – искључиво се бирају из реда професионалних припадника Војске и запослених у Министарству одбране... Господо, ништа што је искључиво није добро. Понудили смо вам да се закон побољша, могућност да једног дана, ако буде потребе, можете некога са Београдског универзитета, неко познато име, да ангажујете на првом, другом или трећем нивоу високог војног школства. Ви сте то одбацили. Ми смо били добронамерни. Ови који су дали овакав одговор, они нису добронамерни, јер једноставно нису схватили каква је порука овог амандмана и да он у знатној мери побољшава овај став 2. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео посланик Петар Јојић.

На члан 4. амандман је поднео Миљан Дамјановић.

На члан 4. амандман је поднео Божидар Делић.

Да ли желите реч?

(Божидар Делић: Управо сам говорио.)

На члан 4. амандман је поднела Александра Белачић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 4. Предлога закона о војном образовању. Овим амандманом предлажем брисање тачке б) другог става четвртог члана Предлога закона. Ова тачка чије брисање предлажем гласи – обезбеђивање квалитета и ефикасности војног образовања у складу са захтевима професионализације Војске Србије и прописима о одбрани и Војсци Србије.

Ми из Српске радикалне странке подржавамо процес професионализације Војске али сматрамо да је предложена тачка, као и остале предложене тачке у овом ставу, више теоријска него прецизна законска одредба. Своје амандмане, када је реч о овом закону, поднели смо у најбољој намери да се побољша предложено законско решење иако се не слажемо у потпуности са вашом стратегијом и перспективом даљег развоја Војске Србије, а поготово са стратешким опредељењем које у вашем случају тежи ка ЕУ и неминовно ка НАТО-у, док смо ми у потпуности опредељени за Русију и приступање ОДКБ-у.

С обзиром на то да је Војска Србије једна од институција у које грађани Србије имају највише поверења, неопходно је да сви закони којима се уређује област војног деловања, а нарочито војног образовања, буду најквалитетнији могући. Стога сматрам да је требало озбиљније да размотрите амандмане које је поднела Посланичка група СРС и прихватите већи број предложених амандмана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, уважени представници Министарства одбране и Војске Републике Србије, који сте и данас уредно и дисциплиновано, као и све време расправе, у пуном саставу, за разлику од неких других на нашим ранијим заседањима, који су били много опуштенији и који су могли да телефонирају, пишу СМС поруке, па чак и шминку да поправе.

Мој амандман односи се на члан 4. став 2. тачка б) овог закона – обезбеђивање квалитета и ефикасности војног образовања у складу са захтевима професионализације Војске Србије и прописима о одбрани... Ми додајемо – суверенитета и интегритета Републике Србије.

Ево, већ три дана говоримо о само неколико чланова овог једног закона, закона о војном образовању, а нећемо имати прилике да говоримо,

рецимо, и о другим важним законима из ове области, као што су Предлог закона о производњи и промету наоружања и војне опреме, Предлог закона о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије и, да не набрајам, Предлог закона о изменама и допунама Закона о војној, радној и материјалној обавези или Предлог закона о изменама и допунама Закона о БИА. А изгласаћемо, то јест изгласаћете све ове законе, практично, без икакве расправе. Питање...

ПРЕДСЕДНИК: Други пут.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли желите реч? (Да.)

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, најлакше је користити велике речи, бусати се у груди и причати о патриотизму. Још је најбоље кад никакву одговорност немаш за изговорену реч, утолико боље, јер је онда то јефтино. Може некоме и да се свиди када се тако прича, али држави свакако то не користи.

Држави користи оно што ради данас Влада Републике Србије, оно што ради Александар Вучић, као председник Србије, оно што радите ви као министар одбране у Влади Републике Србије, а то јесте набавка нових „мигова“, то јесте модернизовање Војске, то јесте једно, рекао бих, одлично функционисање наменске индустрије у Републици Србији данас, повећање извоза оружја из Републике Србије, већи приходи у буџету ове државе, више радних места која због тога имамо. То је оно што користи данас Републици Србији, а то је политика живота. То је да славимо живот, да славимо радна места, да славимо фабрике, да славимо нове униформе у Војсци Србије, да славимо ново наоружање. То је оно што гарантује и стабилност наше државе и будућност нашој деци.

Сви желимо да имамо мир у Републици Србији, желимо да имамо мир у овом нашем региону, који је предуго и пречесто био покривен ратним страдањима. Време је да славимо мир и да славимо живот. У том смислу, као народни посланик Српске напредне странке ја сам апсолутно опредељен да подржим ове законске предлоге и даљу политику Владе Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном члана 4. ставом 3, који сам предложио, додатно се дефинише сврха посебних принципа војног образовања. Наиме, сврха сваког образовања јесте напредак не само појединца, не само установе, већ напредак и саме државе у којој се појединци школују и усавршавају.

Здравствене установе, улагањем у стручно усавршавање и улагањем у опрему и нове апарате, као и увођењем нових метода лечења, доприносе процесу развоја државе.

Војномедицинска академија је набавила најсавременији скенер вредан 60 милиона динара. Овим апаратом, као и са три постојећа скенера, дневно ће моћи да се прегледа 60 пацијената, што ће у просеку за 50% да убрза пружање здравствених услуга и скрати време чекања на прегледе и процедуре. Планирана је и набавка најновијег типа магнетне резонанце и специјалних рендген апарата. У овој установи претходних година уведене су бројне хируршке методе, први пут примењене у нашој земљи, попут премештања крвних судова јетре и срца, имплантације аортног залиска без хируршког реза, затим посебне неурохируршке методе и друге операције. Претходне године урађено је двадесет трансплантација бубрега и две трансплантације јетре. Ова установа је тиме дала свој допринос напретку Србије у овој области, што је заједно са другим резултатима наше здравство довело на 20. место у Европи.

Влада Републике Србије одавно препознаје чињеницу да само улагањем у школовање и усавршавање младих људи, као и улагањем у инфраструктуру сигурно корачамо ка напредној и модерној држави. Зато својим активностима сва министарства дају пун допринос процесу развоја здравства, а самим тим и свеукупном развоју наше државе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Хвала, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, уважени грађани, ово је четврти амандман који подносим на Предлог закона о војном образовању, који се односи на развој регионалне сарадње, а у циљу побољшања квалитета овог закона.

Чланом 4. закона о војном образовању дефинисани су посебни принципи који произилазе из природе војне службе, њене организације и рада војних установа.

Регионална сарадња је један од главних спољнополитичких приоритета наше земље и у том смислу Србија настоји да подржи сваку

иницијативу која за циљ има промоцију дијалога, мултилатералне економске сарадње и јачања регионалних добросуседских односа.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

У последњем обраћању поводом овог закона желим прво нешто да прочитам – Запис из 1919. године, „Смјена на јасеновачкој станици“, страница 277: „Дер Шварц Георг“, то је Црни Ђорђе или Карађорђе, „игра на карти међународног рулета и добио је главни згодитак. Београдској господи иде карта, тко би то могао повјеровати? Греј, Лојд Цорц, Поенкаре, Клемансо, Вилсон, све су то београдски асови. А тко је нас побиједио? Ови ушљиви београдски Цигани, који читавог дана жваћу лук и пљуцкају по апсанама, ова неписмена багра за вјешала. Тој багри Европа вјерује и даје јој у руке некакве барјаке. Беч гладује, Аустрије нема, руља завладала светом, рат су добили балкански Цигани, какве ли срамоте!“ Из Загреба, 1919. године, Мирослав Крлежа.

Не знам у колико се данас позоришта играју представе Крлеже. Не бих да оцењујем његове уметничке домете. Знам да је, нажалост, моје зрењанинско позориште у години Нушића играло „Леду“, али вас молим, господо официри и господо из безбедности, немојте дозволити да наши кадети у будућности не познају историју и да буду погрешно образовани, као што смо ми, нажалост, као генерација били.

Прошлост од које се бежи постаће будућност од које се не може побећи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважена председнице, улога наставника војних школа и академија пресудан је фактор успеха наших питомаца и академица. Наставник војних школа мора да воли свој посао, јер је љубав према свом позиву основни фактор успеха наших питомаца и академица.

То је најбоље увидео и највећи швајцарски педагог, један од највећих светских педагога, Песталоци, који је рекао: „Одушевљење што ћу моћи да

покренем своје руке дало ми је толико снаге да се могу попети на највише Алпе, само да могу започети“, мисли – васпитавати своје ђаке.

Исто тако, то је увидео и велики руски педагог и један од највећих светских педагога, Белински, који је изгарао од љубави према свом занимању васпитача, који је рекао: „Да се десет пута поново родим, десет пута бих био поново васпитач, јер нема бољег ни племенитијег позива него што је васпитачки“.

Питомци добро знају да ли васпитач који их васпитава и образује говори оно што је научио, да ли говори оно што зна, или говори оно што јесте. Један француски велики педагог, лево оријентисан, овако је рекао: „Наставник не предаје оно што је научио, наставник не предаје оно што зна, наставник предаје оно што јесте“.

Да ли можете замислити, господо народни посланици, да бивши председник државе Борис Тадић, звани „Липицанер“, који је 2006. године рекао: „Шта ће нам Војска“, да он може да предаје на Војној академији? Ја не могу. Господо из бившег режима, можете ли ви? Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

**МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ:** Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја мислим да је мој колега Атлагић мало запоставио Вука Јеремића, званог „Вук Потомак“. Онај што је наследио нафтни извор у тексаском селу Јежевица код Чачка и купио станове од милион евра, који је активно учествовао у пензионисању триста официра са ратном традицијом, јавно се хвалио у САД, пред НАТО генералима, и притом се залагао за цивилну војску, у којој је сам служио и на одређени начин је командовао војском, као цивилни војник на служби код Бориса Тадића. Ту је одслужио војску, ту је командовао, ту је све радио, тако да ја не дозвољавам господину Атлагићу да запостави командну улогу Вука Јеремића, тзв. Вука Потомка.

Оно за шта се ја залажем јесте да ми, за разлику од њих, треба да зарађујемо новац, да стварамо економију која ће производити новац. Они то нису знали, они су само знали како се новац троши, а не како се зарађује. Тај новац је код њих долазио углавном од дуга. Сем дуга, они су производили још машту и илузије. Ми смо са таквом праксом свакако раскинули, али морамо обратити пажњу да нам се то не понови.

Већ сам говорио како се у сточарству може направити далеко већа пољопривредна производња, а мислим да и за повртарство и воћарство можемо такође да направимо напредак и да створимо што већи бруто домаћи производ из пољопривреде и тиме опремимо нашу војску.

Држава се не брани туђом војском него својом. Да би се она могла одбранити и да би се противник могао савладати, а ја ћу рећи – одвратити, без употребе силе, наша војска мора бити модерно наоружана и на такав

начин одвратити сваког могућег противника од намере да било шта учини на овом подручју. Ја чврсто верујем да ћемо ми то учинити и да ће наш народ препознати шансу и видети разлику између нас и њих и да ћемо те циљеве остварити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Звонимир Ђокић.

Реч има Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Господине министре, поштовани официри, поштовани народни посланици, поново ћу на почетку свог излагања о овом амандману цитирати председника Републике Србије Александра Вучића, који је једном приликом рекао следеће: „Војска Србије увек мора да буде спремна, а на српској политици је да чува мир и стабилност и да спречи да војска икада буде употребљена. Али Војска мора у сваком тренутку да буде спремна да одговори сваком изазову и одврати сваког агресора од помисли да угрози нашу земљу.“

Свима нам је јасно да без јаке војске нема јаке државе. Али ни без јаке државе и мудре политике не може бити јаке војске. Влада Србије и комплетан наш државни врх уочили су одавно неке проблеме који муче Војску Србије и војно школство заједно с њим. Између осталог, то је јавно објављено, то су низак стандард професионалних припадника Војске Србије, нерешена стамбена питања Војске Србије итд. Недавно смо чули и од министра Вулина да се свакако ради на повећању тог стандарда, па је он изнео један пример који је свакако за похвалу. Некада је просечно војник имао плату 33.308 динара, а сада има 38.805 динара; некада је подофицир имао 43.686 динара просечно, сада има 51.975 динара; официр је имао 63.428 динара, сада има 73.712 динара.

Али свакако је охрабрујуће и оно што смо чули пре неки дан од председника Вучића, који каже – Србија већ три године заредом има вишак новца у буџету. Након повећања плата које се очекују до краја ове године, а које је најавио председник...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, и овај мој четврти амандман иде у правцу тога да се повеже свеукупни развој Републике Србије са војним

образовањем, тако да сам предложила да се у члану 4. Предлога закона дода став 3. који гласи: „Остварењем посебних принципа војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на социјалну равноправност“.

Предлогом закона дефинише се прописивање посебних принципа војног образовања и њихова хармонизација са општим принципима образовања прописаним законом којим се уређују основе образовања и васпитања у Републици Србији.

Војно образовање је од посебног значаја за одбрану Републике Србије, а добро војно образовање је стуб јаке Војске. Улагањем у војно образовање улажемо у Војску и стварамо јачу Србију. Овај мој амандман иде управо у том правцу.

Искористићу ово мало времена што ми је остало, с обзиром на то да се више нећу јављати по амандманима, да похвалим сет закона којима се побољшава статус Војске и којима се побољшавају услови живота за безбедносну структуру. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч?

На члан 4. амандман је поднела Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, поштована председнице Скупштине.

Године 2006. успели су да угасе зрењанински гарнизон и војска је напустила гарнизон у Зрењанину с обзиром на то да је дошао у веома лоше стање. Могли сте само да затекнете неколицину војника, који уопште нису представљали ниједан вид војне формације већ искључиво обезбеђење тих објеката. На сву срећу, 2014. године државни и војни врх донео је одлуку да се војска врати у зрењанински гарнизон, који данас представља Команду за развој Банатске бригаде.

Ми Зрењанинци смо посебно поносни на чињеницу да се 2016. године одржала парада у Зрењанину под називом „Бегеј 2016“, што је свакако својеврсно обележило повратак војске у град.

Оно што је посебно битно за нас, повезано с тим, а желим да похвалим, јесте јако добар пример манифестације „Отворени дани“, која повезује грађане са припадницима Војске, посебно млађу популацију, младиће и девојке, који би могли да се окушају на тај начин, конкуришу и запосле у Војсци Србије као професионални војници.

Заиста је неопходно да похвалимо све оно што треба поздравити и што представља добар пример. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.



Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, искористићу прилику да истакнем улагање Владе Републике Србије у Техничко-ремонтни завод у Чачку, где су у току инфраструктурни радови.

Влада је досад у санацију овог завода уложила више од 620.000.000 динара. У питању је јако важан пројекат јер наша војска има способност да сама ремонтује и унапређује борбене системе, што отвара могућност набавке нових система, и даљи развој. Улагање Владе односи се на побољшање услова рада али и на нова запошљавања, нарочито инжењера и радника у производњи. Такође се односи и на већу ефикасност, веће могућности да се ремонтује одређена техника, уз већи степен упослености.

На тај начин повећавају се капацитети овог завода, са намером да се отвори према тржишту али и да свакодневно обезбеђује борбену готовост Војске Србије. Инвестиционим улагањем у овај завод стварају се повољни услови за рад и утиче на повећање продуктивности и функционалне способности самог завода. Створени су услови за производњу телекомуникационих система и повећање броја ремонтваних сложених борбених система.

Дакле, Влада улагањем у одбрану улаже и у Србију, улаже у њену безбедност, самосталност и заштиту интегритета. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

**СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ:** Захваљујем, уважена председавајућа.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, поштовани официри, одбрамбена индустрија Србије је важна привредна грана. Чули смо то толико пута ових дана и заиста јесте тако, јер захваљујући извозу наоружања имамо значајне приливе у буџет Републике Србије.

Повезаност привреде и Војске илуструју разни примери које сам већ наводила у претходним излагањима, а још један такав пример јесте и ФАП, Прибој. И у 2018. години Војска Србије интензивно наставља са процесом модернизације када је у питању борбена али и неборбена техника. ФАП је од великог интереса за Војску Србије, од великог значаја за читаву нашу земљу, за овај простор, за Војску.

За ову годину предвиђено је најмање 266.000.000 динара за куповину ФАП-ових производа. Тиме се не само јача спона доприноса између наменске индустрије и процеса привредног раста и стварају финансијски услови да ФАП учесталије ствара производне и технолошке погоне у сврху производње и испоруке овог типа и у будућности, како за камионе овог наменског карактера тако и за остала теренска возила из производног програма ФАП-а. Захваљујући великим набавкама које врши Министарство одбране, повећава се обим посла у домаћим фирмама, тако да се отварају и

додатна радна места. Вишеструка је корист, тако да захваљујем на пажњи и свакако ћемо подржати ове законе у дану за гласање.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем. Јако кратко, председавајућа.

Уважени министре, господо официри, даме и господо народни посланици, ово је мој последњи амандман, амандман на члан 4. Предлога закона. Он је по својој структури сличан као и досадашњи амандмани јер наглашава потребу за модернизацијом у контексту свеукупног развоја.

Доста пута је већ речено какве смо резултате остварили када је реч о развојним пројектима домаће војне индустрије. Помињали смо сва она достигнућа, помињали смо и „аласа“, и „мораву“, и „милоша“, и „лазара“, и „огањ“, и „нору“ и сва остала достигнућа.

Дакле, да поједноставим за сам крај, они су уништавали, претапали, распродавали војну опрему и наоружање, а ми обнављамо, производимо, унапређујемо и развијамо. То је разлика између нас и њих.

За сам крај желим да кажем да ћу у дану за гласање гласати за своје амандмане. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Мој последњи амандман и све везано за привредни раст наше земље.

С обзиром на то да од посланика опозиције нисмо чули ниједну лепу реч о привредном расту и развоју наше земље, ја ћу с поносом истаћи – да сваки грађанин и грађанка наше земље чују – шта је све изнела Светска банка и каква смо позитивна мишљења и извештаје добили и од Светске банке, и од Фискалног савета и од Европске комисије, везано за привредни раст наше земље.

Такође ћу поново истаћи колики је раст БДП-а у првом кварталу 2018. године. Поштовани грађани и грађанке, 4,5%. Од данас до 18. маја код нас у Србији, у Београду борави и мисија ММФ-а. Самим тим, то ће бити нефинансијски аранжман, који ће само потврдити и обезбедити очување постигнуте макроекономске и финансијске стабилности, а све у циљу бољег развоја и привредног раста наше земље.

На крају бих хтела да искористим пар секунди које су ми остале да похвалим, уважени министри са сарадницима, ваше предлоге закона, које ћемо, наравно, у дану за гласање подржати.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштована председнице Гојковић, министри са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, на члан 4. Предлога закона предлажем став 3 – остварење посебних принципа војног образовања.

Војно образовање регулисано овим законом заснива се на посебним принципима, уз поштовање људских права и грађанских слобода, укључујући сваку забрану свих врста дискриминације. Поред јединственог и интегрисаног планирања, развој и усавршавање војног образовања и научноистраживачког и стручног рада је од значаја за одбрану Војске Србије.

Такође, један од принципа је и руковођење војношколским установама, као и квалитет и ефикасност војног образовања у складу са захтевима професионализације Војске Србије.

Овим законом су регулисана права и обавезе, као и одговорност ученика, кадета, односно студената који се школују ради пријема у професионалну војну службу.

Захваљујући напорима Александра Вучића, који долази након одласка „министра пашњака“, наше установе Војске Србије школују кадар који без обзира на производњу сложених борбених система, космичких и нуклеарних истраживања... а који су најбољи стручњаци у својој области, а нарочито радом на пројектима наменске индустрије, ми смо задовољни, идемо напред.

Хвала вам пуно, ми у Српској напредној странци прихватићемо ове законе који нас воде у Европу.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Ево још једног „нелогичног“ амандмана на овај диван предлог закона. То је амандман на члан 4, који регулише посебне принципе војног образовања. Прочитаћу први пут данас како гласи овај мој амандман: „У члану 4. Предлога закона додаје се став 3. који гласи: 'Остваривањем посебних принципа војног образовања обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење одрживог развоја'.“

Зар то није логично? Управо на овим принципима, жеља наша јесте, а видим и ове владе и Министарства, а и Војске, да повратимо углед који смо имали што се тиче наших војних стручњака и наше војне индустрије, пре свега многих ремонтних завода; поменућу „Мому Станојловића“ и многе друге, а да не причам о фабрикама у околини Краљева које су се бавиле наменском производњом, и баве се поново. Да не помињем све оно што смо створили и иновирали у последњих пар година, значи за шест година, откако су Српска напредна странка и њени коалициони партнери преузели власт и покренули све оне капацитете које је неко намерно урушавао.

Сетићу се неких дивних времена, када смо правили у мом родном граду Краљеву куполе за тенкове М-84, колико се сећам, тако су се звали. То је била дивота, извозили смо у Ирак, извозили смо у Иран, у цео свет. Надам се да ћемо то поновити и да ће војна индустрија бити оно што је била и да ће Србија бити велики и јак корективни фактор на том пољу.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министре Вулине, уважени сарадници Министарства одбране, Војске Србије и БИА, ми из СНС-а ћемо у дану за гласање подржати сет војних закона и, наравно, ја ћу гласати за своје амандмане.

Желим још једном да кажем да сам уверења да ће Предлог закона о војном образовању решити проблеме везане за статус, организацију и развој војношколских установа.

Желим још једном да истакнем да реформски процеси које заједно као тим спроводе председник државе господин Вучић, Влада и Министарство одбране доприносе још бољој заштити људских права самих припадника система одбране, тако да и овај закон, као и Закон о Војсци Србије, додатно забрањује дискриминацију припадника Војске Србије на основу расне, верске, националне, полне припадности или на основу било ког другог личног својства.

Хтела бих још да кажем да су припадницима система одбране стављени на располагање механизми којима могу заштитити своја права и

указати на дискриминацију, попут Инспектората одбране, институција унутрашње контроле, а уведен је и нови институт особа од поверења које треба да саветују, посредују и предузимају мере ради решавања спорова који могу бити сврстани у област дискриминације родне равноправности, уколико уопште до њих и дође.

И на крају, једно од најзначајнијих достигнућа реформског процеса за мене је свакако пријем жена на школовање на Војној академији, а од 2014. године и у Војној гимназији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народна посланица Александра Томић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, вама из Владе и уопште нама посланицима Српске напредне странке који подржавамо Владу Србије врло често се спочитава како износимо неистине о томе да се поједине политичке странке које су заступљене у Парламенту отворено залажу за приступање НАТО-у.

Ја ћу вам сада прочитати само један део онога што је за НИН изјавио генерал-потпуковник у пензији Петар Радојчић, за кога је наведено да је члан Главног одбора Демократске странке, вероватно знате о коме се ради. У интервјуу за НИН од 15. јуна 2017. године овај генерал је рекао: „Самопрокламована војна неутралност из 2007. године је неутемељена и међународно непризната форма, са нејасним садржајем. Недавно учлањење Црне Горе у НАТО и извесност да ће и Македонија приступити колективном систему безбедности још један су разлог за преиспитивање опредељења Србије. Прихватање НАТО стандарда и сарадња или чланство у савезу захтевају значајна средства, док оваква неутралност“, мислећи на званичну политику Владе Србије, „кошта много више и не улива сигурност у остваривање циљева због којих је усвојена. Евентуално чланство Србије у НАТО-у смањује шансу за конвенционално угрожавања њене територије, али доноси ризик од веће изложености транснационалним претњама, до погоршања односа са Русијом.“

Из овог што је речено, врло је јасно да се Демократска странка и један круг пензионисаних војних лица,...

(Председник: Време.)

... Генерала – завршавам – отворено залажу за увођење Србије у НАТО. Ја се надам да ће политика Србије остати и даље политика војне неутралности.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народна посланица Јасмина Обрадовић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

На члан 4. амандман је поднела народна посланица Милена Турк.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народна посланица Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поштовани министре са сарадницима, поштовани представници БИА, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 4. закона о војном образовању где се додаје став 3, чиме сам желела да се додатно дефинише сврха овог закона.

Иначе, овом приликом желим да похвалим Министарство одбране и то да се све већи број жена укључује у мировне мисије и уопште у систем народне одбране, што је за сваку похвалу јер се на тај начин поштује право на једнакост и равноправност полова, за шта се, између осталог, сви ми залажемо.

Оно што бих желела да додам овом приликом јесте то да је у неком претходном периоду, од 2002. до 2015. године, број жена био знатно мањи и износио свега око 7%, а да се у последњих неколико година заиста тај број повећава, не само број жена у мировним мисијама већ уопште број припадница женске популације које уписују Војну академију. Заиста мислим да је то за похвалу и да ћемо на тај начин радити на томе да заступљеност нежнијег пола буде онаква како треба.

Овом приликом желим да напоменем да ћемо ми из Српске напредне странке подржати ове добре законе јер су они у корист наших грађана, а то је наш основни циљ. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Војним образовањем остварују се посебни циљеви који произилазе из природе војне службе, а у сврху вршења задатака из надлежности Министарства одбране. Закони могу да се доносе и могу се кориговати кроз измене и допуне закона, али оно што припадници Војске Републике Србије, БИА и МУП-а чине на очувању суверенитета и територијалног интегритета и безбедности наше земље могу само људи патриоте, посвећени свом послу, људи који воле своју отаџбину.

Сви ударци који долазе од циничних и подмуклих, злих људи, који испољавају невиђену мржњу према својој земљи не либећи се да је понижавају и блате на сваком кораку, довољно говори о тежини задатка који имају наше безбедносне структуре. Оно што је важно јесте да су овакви људи у народу већ одавно препознати и народ им је већ показао где им је место. А

што се тиче Војске Републике Србије и БИА, не треба да бринемо јер су то људи који су искрене патриоте, који пре свега воле своју земљу и свој народ. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим чланом Предлога закона потребно је ближе објаснити да се посебни принципи војног образовања ускладе са општим принципима образовања прописаним законом којим се уређују основе образовања у Републици Србији, а уз то поштовати организацију, руковођење и пословање у оквиру ВМА, Медицинског факултета при Универзитету одбране, гимназија, средњих стручних школа и тзв. мешовитих школа.

Опште је познато да рад у цивилним здравственим установама иначе има одређену хијерархију и поштовање принципа субординације, уз поштовање правила службе и, наравно, Закона о раду и људских права. Потребно је ускладити вредности као што су развој и поштовање расне, националне, културне, језичке, верске, родне, полне и узрасне равноправности, толеранције и уважавање различитости са системом командовања и руковођења у Војсци Србије и прописима о одбрани и правилима војне службе.

Најмлађи подофицир на свету у току Првог светског рата био је Момчило Гаврић, рођен 1906. године у Трбушници код Лознице. Са осам година је остао сам јер му је аустроугарска војска побила целу породицу а кућу запалила. Био је учесник Солунског фронта, као поднаредник Шестог артиљеријског пука Дринске дивизије. Са само девет година Момчило Гаврић је добио чин каплара. Био је носилац Албанске споменице, Споменице Првог светског рата и Ордена заслуга за народ. У знак захвалности, Грци су му поставили златну плочу на Крфу. Заиста заслужује сваку похвалу млади српски витез, како су га поједини звали, најмлађи патриота српске војске. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предложеним амандманом указује се на важност саобраћајног повезивања. Саобраћај као елемент система заслужује посебан осврт посматрајући све нивое образовања, а уважавајући значај преноса информација, преноса робе и превоза људи, препознаје се као неопходно детаљно бављење овом облашћу и у систему Војске Србије.

Одговорно руководство, спроводећи политику у складу са програмом СНС-а и водећи се тиме да се проблеми решавају на ефикасан и економичан начин, за исход таквог рада бележи позитивне оцене. Ефикасан приступ решавању многих ситуација од суштинског је значаја за реализацију пројеката за које је и те како неопходна добра саобраћајна инфраструктура. Када у свему томе велику улогу има и систем одбране Војске Србије и безбедност наше државе, апсолутно је важан посебан осврт на свим нивоима образовања, те и у систему војног образовања.

У циљу заштите националне безбедности и у циљу тога да Војска Србије ојача своје капацитете, овакав закон који је на дневном реду, из области војног образовања, неопходан је и чини први корак у креирању тих циљева. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 4. амандман је поднела Светлана Николић Павловић.

На члан 4. амандман је поднела Јелена Мијатовић.

На члан 4. амандман је поднео Верољуб Арсић.

Изволите.

**ВЕРОЉУБ АРСИЋ:** Даме и господо народни посланици, господине министре, кад се већ приближавамо крају расправе у појединостима о вашем закону, да су ова господа из ДОС-а остала још пар година на власти, ево колико бисмо ми имали војника и војне технике – исто онолико колико видите њихових посланика овде у клупама. Е толико они – чак недостају и ове назовипатриоте, које стране амбасаде угуравају у Народну скупштину – и својим односом према Народној скупштини као народни посланици показују однос према грађанима који су их бирали и који су све нас бирали, према држави, према државним институцијама, према грађанима Србије.

Њима вероватно ни слобода њихове сопствене земље не треба, јер они своју сопствену земљу не сматрају својом. Одрекли су се они свега. Ако је могао у том уништавању имовине да се неки динар заради, супер, ако је могла нека провизија, ако је могло нешто да се упропасти, али да некоме од њих буде још боље – то је била њихова политика.

Да реформе Војске нису започете 2012. године, Србија данас не би била у оваквој, много бољој политичкој и економској ситуацији него што је била тада. Свакако да је општа реформа Војске Републике Србије и проглашавање њене неутралности, истрајавање на њеној неутралности и реформи Војске заслуга, прво, министра Александра Вучића, када је био 2012. године, свих осталих министара до дана данашњег и садашњег председника Републике Србије Александра Вучића.

**ПРЕДСЕДНИК:** Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела посланица Тања Томашевић Дамњановић.

**ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ:** Захваљујем, поштована председнице.



Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандманом који сам поднела на члан 4. Предлога закона о војном образовању додатно се дефинише сврха посебних принципа војног образовања, а у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с освртом на унапређење правосудних институција.

Законом о преузимању надлежности војних судова, војних тужилаштава и војног правобранилаштва из 2004. године надлежности ових органа преузели су судови опште надлежности, у складу са надлежношћу одређеном законом којим се уређује стварна надлежност судова и овим законом.

Секретаријату у Министарству одбране, као посебној унутрашњој јединици Министарства одбране, потчињени су Виши војни дисциплински суд и Виши војни дисциплински тужилац. Виши војни дисциплински суд одлучује по жалбама поднетим против одлука првостепених војних дисциплинских судова, одлучује о надлежности првостепених судова у случајевима када су саизвршиоци дисциплинских престапа, односно други саучесници у преступима на служби у војним јединицама, односно војним установама, за које су у погледу суђења месно надлежни различити војни дисциплински судови. Виши војни дисциплински тужилац обавља послове који се односе на заступање оптужбе пред Вишим дисциплинским судом.

Као организована оружана сила, Војска Србије брани земљу од оружаног угрожавања споља, извршава друге мисије и задатке у складу са Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе. Успешна реализација ових мисија и задатака намеће обавезу војној организацији да обезбеди несметано функционисање јединица и установа, као и извршавање наменских задатака. То је могуће обезбедити само у случају када се припадници Војске у вршењу службе придржавају Устава, закона, подзаконских прописа и правила струке, односно када су одговорни.

На крају бих само искористила прилику да похвалим све предлоге закона који су стигли из Министарства одбране и да кажем да ће их СНС у дану за гласање са задовољством подржати. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** На члан 4. амандман је поднео Владимир Петковић.

На члан 4. амандман је поднео Ненад Митровић.

Изволите.

**НЕНАД МИТРОВИЋ:** Поштована председнице, господине министре са сарадницима, господо официри, даме и господо народни посланици, војно образовање се заснива на посебним принципима који произлазе из природе војне службе и организације и рада војних установа, уз поштовање људских права и грађанских слобода, укључујући забрану свих врста дискриминација.

Предлогом закона у члану 4. предвиђено је шест посебних принципа војног образовања, а то су: руковођење војношколским установама; јединствено и интегрисано планирање; организација и пословање; посебна

права и обавезе ученика, кадета, односно студената; посебан статус војношколских установа у систему образовања; обезбеђивање квалитета и ефикасности војног образовања.

Чланом 4. Предлога закона предлаже се прописивање посебних принципа војног образовања и њихова хармонизација са општим принципима образовања прописаним законом којим се уређују основе образовања у Републици Србији. Предложено решење произилази из природе војног образовања и потреба рада на пословима одбране и безбедности.

Колеге народни посланици, позивам вас да у дану за гласање подржимо Предлог закона о војном образовању. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо, потпуно су у праву сви народни посланици који су током данашње расправе истакли да су мир и стабилност неопходни услови за сваки напредак једног друштва, да је без мира и стабилности у друштву немогуће говорити о било каквом развоју, који јесте управо интенција и овог амандмана.

Наравно да је ту улога војске у једној држави од круцијалног значаја. Када не постоји снажна војска, односно када се систематски ради на томе да се њена улога уруши, онда је немогуће водити аутентичну политику, онда је немогуће штитити интересе тог друштва које је некое поверено на старање.

Када се говори о односу према држави који је поменуо колега Арсић, он се, између осталог, осликава и у том поступању и односу према Војсци, али и у вођењу било какве суверене политике и старању о заштити интереса државе и друштва.

Ви сте, господине министре, данас поставили једно питање – шта је неке људе попут Драгана Шутановца уопште квалификовало да се нађу у позицији да се старају о систему као што је Војска, шта их је квалификовало да се нађу у позицији да се уопште старају о једној држави. Очигледно, недостатак било какве жеље да се води аутентична политика, очигледно склоност да се слабљењем Војске ослаби могућност да се заштите интереси државе и друштва.

Али треба бити потпуно отворен и јасан – то су ствари које ти људи нису ни крили. Сам Драган Шутановац је јавно изјавио да политику његове Демократске странке у том периоду уопште није формирала Демократска странка већ је та политика, цитирам њега, „формирана споља“. Осим тога, Драгољуб Мићуновић изјавио је да су прилику да се нађу на свим тим силним функцијама и заслужили тиме што су, како је он казао, њега цитирам, „страним експертима дали одрешене руке да у овој држави раде све како је њима по вољи“.

То довољно говори на тему зашто се дешавало све оно што се дешавало и зашто је девастација, која је најалост задесила и нашу војску и нашу државу, била тако дубока. Али утолико је јасније зашто је добро што смо данас у потпуно другом правцу...

(Председник: Време.)

И тиме завршавам, госпођо председнице.

... Зашто се више никада нећемо поредити са злим временима ДОС паланке до 2012. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео посланик Јовица Јевтић.

На члан 4. амандман је поднео посланик Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, предложеним амандманом додаје се став 3. којим се додатно дефинише сврха посебних принципа војног образовања, а односи се на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

У решавању нагомиланих проблема ове угрожене категорије становништва нарочито истакнуту улогу има Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије, као посебна организација у систему државне управе основана Законом о избеглицама. Примарни задатак Комесаријата је да обавља стручне и друге послове који се односе на збрињавање, повратак и интеграцију избеглица и интерно расељених лица. Послове из своје надлежности Комесаријат за избеглице и миграције врши континуирано и у сарадњи са повереницима за избеглице и миграције у оквиру локалних самоуправа.

У вршењу овлашћења из свог делокруга Комесаријат примењује различите законе и прописе, међу којима треба истаћи Националну стратегију за решавање питања избеглица и интерно расељених лица. Руководећи се одредбама Националне стратегије, Комесаријат делује у два правца. Први се односи на стварање свих неопходних услова и претпоставки за повратак пре свега интерно расељених лица са Косова и Метохије, у смислу стварања безбедносних услова и правне сигурности, а уз пуно ангажовање релевантних органа Републике Србије и међународне заједнице. Други правац односи се на стварање услова за локалну интеграцију решавањем основних животних проблема избеглица и интерно расељених лица и њихово оспособљавање за самосталан и у односу на остале грађане економски и социјално равноправан живот. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Даме и господо народни посланици, желим да вам се захвалим, заиста, на огромном стрпљењу и упорности да проучите ове заиста обимне законе и дате своје предлоге, своје амандмане.

Оно што је најбитније и што бих желео да извучем из ове расправе јесте да се осећа заиста у читавом друштву, па и у овом парламенту, када год се не разговара мржњом и када год поједине партије не допуштају себи да јед због тога што више нису на власти претворе у политику, да се говорило добро о нашој војсци. Добро се говорило о нашој војсци, о људима који чине нашу војску, о предлозима како да нашој војсци буде боље. Добро се говорило о том важном стубу нашег друштва.

Када разгрнете све ове приче, које су углавном личне и, као што сте видели, по правилу се односе на директора Гашића, мене или председника Вучића, нема озбиљне критике за ове предлоге. Ово су добри закони. Ово су закони који ће помоћи припадницима Војске, који ће помоћи будућим припадницима Војске. Ово су закони који воде рачуна о сваком нашем припаднику. Лепо је знати да у Народној скупштини постоји тако велики број људи који воле своју војску, који воле своју земљу, који су у стању да буду тако стрпљиви и упорни и да, и када нема телевизијског преноса, буду ту, да говоре и да се труде да дају све од себе.

Желим да вам се захвалим још једном и, ево, да вам се обратим војничким речником, вежбе се завршавају сигналом за који се каже – сигнал „сунце“. Дакле, имате сигнал „сунце“.

ПРЕДСЕДНИК: Не знам то да поновим, али захваљујем се посланицима на данашњем раду.

Наставак седнице је сутра у 10.00 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 18.15 часова.)